## INTRODUCTIONS.

DR. SAMPURNANAND
(*Governor, Rajasthan*)

*Raj Bhavan*
*Jaipur.*
19—10—1964.

Dear Sri Siromani,

I have gone through the Sanskrit translation of the Kamba Ramayana sent by you. Having heard a good deal about the excellence of this work, I was naturally very anxious to read it. I am told that a translation in Hindi is available but so far I have not been able to secure a copy. Your translation seems to me to be well-executed. The language is simple but chaste and eloquent. Not knowing Tamil, I cannot say how far the translation agrees with the original but there is no reason for me to believe that you have deviated very far from the main text. Your introductory notes are useful. We know that in some places Tulsidas has varied the story as given by Valmiki. From your notes, it appears that Kambar has done the same. The reason, I believe, is also the same. Both the authors have tried to gloss over what appeared to them to be certain gross aspects of the original story.

(Sd.) Sampurnanand.

DR K N KATJU
(former *Chief Minister of Madhya Pradesh*)

*Allahabad*,
19—10—1964

Ramayana has played almost a miraculous part in the national history of Hinduism in India For countless ages it has moulded the character and destiny of Hindus Valmiki's Ramayana in Sanskrit has led the race But versions of his wonderful story as told by Valmiki in regional languages like Kamba Ramayana in Tamil and Hindi Ramayana by Tulsidas have moved and influenced countless generations of Hindu folk living in the rural and urban areas in Southern and Northern India Now that by God's blessing India has become free and independent and one solid whole, it would be in the national interest if all these famous versions were translated in Sanskrit—our great national language—and thus become available to the nation at large I beg to offer my warm felicitations to Pandit S N Srirama Desikan for translating Kamba Ramayana in Sanskrit By his effort, Kamba's great treatise becomes the heritage of India I am sure it will be widely read and appreciated Tulsidas Ramayana is equally famous in Northern India I am sure its Sanskrit translation will be equally appreciated and welcomed

I have read the English portion of your book with great interest It has been revealing to me

With best wishes,

(Sd) K N Katju

Sri C R Pattabhiraman
*Deputy Minister*

Information & Broadcasting
India
15—10—1964
*Madras (Camp)*

Sri S N Sriramadesikan who is a Nyaya Siromani from the Tirupati Sanskrit College is well known to South Indian scholars He has frequently reviewed religious and philosophical books for the *Hindu* and other leading news papers in South India He is one of the acknowledged research scholars of South India who has contributed a number of learned articles to journals He is rendering notable service to Tamil by rendering many of the classic books in that ancient language into Sanskrit He has already translated the *Tiruppavai* in attractive slokas and has also translated the *Thirukkural* which is usually referred to as the Tamil Veda He has also translated Vemana Kavi s Padyams into Sanskrit He has also translated the famous national songs of Subramania Bharati into Sanskrit

In the present work which is a rendering in Sanskrit of the *Kamba Ramayanam* the author has worked hard to preserve the beauty of Kambar There are many passages where this ancient Tamil poet has deviated from and some times improved upon Valmiki It is only in Kambar that we have the detailed descriptions of the personality of Sri Rama and it is again in Kamba Ramayana that we have the episode of Sabari the great devotee who tastes every fruit before offering it to the Lord so that He could have the best I have heard from great Bhagavathars the story wherein Sri Rama was asked whether a certain episode in Ramayana was correct or not Sri Rama is supposed to have replied saying that if Valmiki had said so that must be taken as the truth

The translations of Sri Rama Desikan are bound to be as invaluable as they are likely to be interesting to readers in the North many of whom do not have an inkling of the worth of the great classics in Tamil It has been truly stated that there is no equal to the devotional literature of Tamil Nad By getting acquainted with these with the help of translations our compatriots in the North can gain an integrated culture This is a sure means of national integration I wish Sri Sri Rama Desikan all success

(Sd ) C R Pattabhiraman

Dr B R Sarma,
*Director, Kendriya Sanskrit Vidyapeetha,*

*Tirupathi*
19-10-64.

Shri S N Sriramadesikan who has already translated into Sanskrit Sri Andal's Tiruppavai, Tiruvalluvar's Tirukkural and Bharatiar's poems has translated now a good number of select verses (about 440) from the Bala Kanda of Sri Kamba Ramayana a Tamil epic of great merit It is a well known fact that the translation of a work is more difficult than writing an original work, for in writing the original the ideas spring up in the mind of the author with the words expressive of them . In doing the translation, the idea is there already in a particular language and the translation job is to clothe it in a language, perhaps with its genius totally alien to the source language Many a translation has lost the charm of the original because the translation often makes—a Sabdanuvada—i e , literal translation, not the Bhavanuvāda—catching the spirit of the original It is the difficult task of a translator that he should retain the beauty of the original and put the source—idea in a language entirely different Considering these points and applying them to the present work, one can safely say that the author of the Sanskrit Kamba Ramayana has done his job neatly *It is really a great service to* Kamban himself that he has been now brought to a wider circle of non-Tamil scholars of Sanskrit —*who but for the present work* will not be able to understand Kamban Sri Srirama Desikan s attempt deserves every *encouragement and it is also hoped that he would bring* out the other Kandas also very soon

(Sd ) B R Sarma

Dr K M Munshi
B A, LL B, D LITT, LL D,
*President*
*Bharatiya Vidya Bhavan*

Chowpatty Road
Bombay-7
*19th Oct* 1964

I am glad that Pandit S N Śriramadesikan Siromani has brought out Kamba Ramayanam—Bala Kandam in Sanskrit Kamba Ramayanam is popular in the South as Tulsidas Ramayanam is in the North and I am glad that the author has made this epic accessible to the Sanskrit knowing public in the whole of India

(Sd) K M Munshi

DR S RADHAKRISHNAN
President of
India

*Rashtrapathi Bhavan*
*New Delhi*
24th Oct 1964

## MESSAGE

Dear Sri Sriramadesikan,

You are doing valuable work These books you are publishing will I hope spread spiritual enlightenment and comfort

(Sd) S Radhakrishnan

## DONARS

Our thanks are specially due to the following donors who have contributed liberally to the successful bringing out of this work

| | |
|---|---|
| Sri N Mahalingam M L A (Pollachi) | Rs 1,000 |
| " T V Viswanatha Iyer, Advocate, 13, East Mada Street, Madras-4 | Rs 250 |
| " T L Venkatarama Iyer Retd Supreme Court Judge, 81, Mowbrays Road, Madras-18 | Rs 100 |
| " T S Narayana Iyer Auditor 1131/A Prince of Wales Road Chamarajapet, Mysore | Rs 150 |
| " K Srinivasan, Advocate, Sripuram View, Royapettah, Madras-14 | Rs 101 |

It is proposed to bring out the Kamba Ramayana in Sanskrit in 6 volumes The cost of bringing out each volume comes to about Rs 1,000 It is requested that the Public will liberally contribute to the above laudable object, the other volumes will soon see the light of day.

பொருளடக்கம்

கம்பராமாயணம்

பாலகாண்டம்


| படலம் | பக்கம் |
|---|---|
| தற்சிறப்புப்பாயிரம் | 1-2 |
| 1. ஆற்றுப்படலம் | 2- |
| 2. நாட்டுப்படலம் | 2-4 |
| 3. நகரப்படலம் | 5-7 |
| 4. அரசியற்படலம் | 7-8 |
| 5. திருவவதாரப்படலம் | 8-12 |
| 6. கையடைப்படலம் | 12-14 |
| 7. தாடகைவதைப்படலம் | 14-18 |
| 8. வேள்விப்படலம் | 18-23 |
| 9. அகலிகைப்படலம் | 23-27 |
| 10. மிதிலைக்காட்சிப்படலம் | 28-39 |
| 11. குலமுறை கிளத்து படலம் | 39-41 |
| 12. கார்முகப்படலம் | 41-46 |
| 13. எழுச்சிப்படலம் | 46-48 |
| 14. வரைக்காட்சிப்படலம் | 48-50 |
| 15. பூக்கொய் படலம் | 50-52 |
| 16. புனல்விளையாட்டுப்படலம் | 52-53 |
| 17. உண்டாட்டுப்படலம் | 54-56 |
| 18. எதிர்கோள் படலம் | 56-58 |
| 19. உலாவியற் படலம் | 58-62 |
| 20. கோலங்காண் படலம் | 62-66 |
| 21. கடிமணப்படலம் | 66-71 |
| 22. பரசுராமப்படலம் | 71-74 |


# विषय-सूची

## कम्बरामायण संस्कृतानुवादे

### बालकाण्डः


| पटलः | पृष्ठः |
|---|---|
| मङ्गलाचरणम्— | 3-4 |
| 1 सरयूनदी पटलः | 4-5 |
| 2 कोसलदेश पटलः | 5-7 |
| 3 अयोध्यानगर पटलः | 8-11 |
| 4 दशरथशासन पटलः | 11-12 |
| 5 श्रीरामावतार पटलः | 12-17 |
| 6 विश्वामित्रे रामसमर्पण पटलः | 18-20 |
| 7 ताटकावध पटलः | 20-25 |
| 8 विश्वामित्रयाग पटलः | 26-31 |
| 9 अहल्या पटलः | 31-36 |
| 10 मिथिलादर्शन पटलः | 36-52 |
| 11 कुलप्रभावकथनपटलः | 52-54 |
| 12 धनुर्भङ्ग पटलः | 54-61 |
| 13 दशरथप्रस्थान पटलः | ( 2-64 |
| 14 चन्द्रशैलदर्शन पटलः | 65-68 |
| 15 पुष्पापचय पटलः | 68-71 |
| 16 जलक्रीडा पटलः | 71-73 |
| 17 मद्यपान पटलः | 73-76 |
| 18 प्रत्युद्गम पटलः | 76-79 |
| 19 पुरविहार पटलः | 80-85 |
| 20 सीतालङ्करण पटलः | 85-91 |
| 21 सीताविवाह पटलः | 91-100 |
| 22 परशुराम पटलः | 100-104 |

# PREFACE

Tamil has a rich hoary antiquity of its own In the Sangam classics are mirrored the culture and civilization of the ancient Tamils whose noble achievements in the field of art and literature have withstood the ravages of time The Alwars and the Nayanmars have bequeathed to us a magnificent body of devotional literature, the like of which the world is yet to behold None may deny that these mighty singers of the immortal glory of the Lord have fallen under the spell of the classics Kamban who follows in their footsteps is indeed saturated with and steeped in their soul-animating strains

There were poets before and after Kamban, but none has reached the dizzy heights of poetic excellence to which the wings of his imagination have soared In the majestic march of never-failing diction, in the amplitude and depth of vision, and in the wide range of ideas born of a lofty idealism, he has thrown Tamil poets, both ancient and modern, into the shade His colossal work cannot but be a source of awe and inspiration to generations of poets yet unborn

Oftentimes, it is said that one's excessive learning freezes the creative impulse in man, but both in Kamban and Milton, it has fed and enriched their imagination The reason why he has embarked on the stupendous task of writing his Ramayana based on Valmiki is clear Any other task could not have given him sufficiently ample material and wide canvas for his titanic genius Besides, his aim is to justify the ways of God to man, and to infuse into the hearts of men a deep devotion to Rama who with the long passage of time has become an avatar of Vishnu

Scholars wrangle over the original title of the epic. Some call it Rama Avataram, while others christen it 'Kamba Ramayana' after the author What is there in a name!

Kamban approaches Valmiki with a lawful sense of trepidation and diffidence, and takes the reader into his

confidence and confesses to him that he has made up his mind to pattern his epic upon that of Valmiki But as one reads it, one finds in it several deviations from the original Some may raise a question why he has not kept up his fidelity to the text

First, one must understand that it is not a work of translation It is not a slavishly close rendering of Valmiki He is in the tradition of great innovators like Kalidasa, and every creative artist must follow the bent of his genius Any work cannot but bear the mark and stamp of the spirit of the age in which the poet lives and breathes Besides he fulfils the supreme needs of his epoch

Some are of opinion that whatever deviations one finds in Kamban are lifted either from the Adyatma Ramavana or the Ananda Ramayana and the puranas

The Adyatma Ramayana describes the abduction of Sita by Ravana along with the very piece of earth on which she dwelt A similar treatment we find in Kamban Rama in his boyhood days shot at the hunch backed Kuni mud-balls from his mighty bow when she carried her pitcher of water from the pool It is enshrined in the songs of the Alvars

The alteration which Kamban makes in the episode of Vamana Avatara Charitham has its origin in the Bhagavatham From the treatment of similar incidents one should not jump to the conclusion that Kamban has no originality It is a grievous error It is true he is a prince of borrowers, but his borrowings have suffered a sea change into something rich and noble The creation of new situations in Kamban is something woven at the loom of his own powerful imagination

Valmiki Ramayana is essentially a human document and pictures to us, a pattern of human perfection while Kamban considers him an avatar, and his treatment of Rama is altogether different However, it must be borne in mind that the divine element is not totally absent from Valmiki Valmiki's treatment of it as a human document may have a greater hold on the imagination of the people.

Rama has begun to sit enthroned as an avatar in the hearts of millions of people and temples must have been built during Kamban's days In his work the element of devotion gets the better of his artistic impulse and he pours forth his strains of intense devotion through various characters and his poems remind us of the immortal songs of the alwars

It is a matter for regret that his life is shrouded in mystery Legends have gathered around his name Some have called him Kambar, because he was a foundling discovered beneath the pillar of a temple by a temple priest who belonged to the Uvachha caste When he was taken to a Chola King, he carried with him a stick and the king seemed to have said, "who is the urchin that carries the stick in my presence"

Vinotha Rasa Manjari, Pulavar puranam, Thondamandala Sathakam, Tamil Navalar Charitam, Pandiya Mandala Sathakam, all these works which narrate the life of Kamban are a tissue of lies and perhaps their narration may even belittle the greatness of the mighty singer of the epic The impression which one gathers of the personality of the author through his writings is far more authentic than the life recorded in the spurious legends

Adittan was his father and he was born at Thiruvazhundur in the Chola Mandalam His patron was Sadaiyappa Vallal of Thiruvannainallur, whose praises he sings in his epic in ten places as a mark of his deep sense of gratitude The epic seemed to have been sung in Panguni Uttaram at the temple of Srirangam "His work will receive the seal of the Lord's approval only when he sings in praise of Sadagopan"—thus Ranganatha spoke through the priest The Sadagopar Andathi was composed on the spur of the moment Thus runs a Vaishnava legend

His conception of a king is radically different from the traditional approach The king according to him is but a tabernacle for the life of people There is an adumbration of the spirit of democracy in his epic That is why Bharathi, the poet of our national awakening, weaves an immortal wreath of praise for him

The works that are ascribed to him are 'Saraswathi Anthathi' Eru Ezhupathu, Silai Ezupathu, and Thirukkai Vazhakkam The Uttara Kandam is not a work of Kamban, perhaps it was written by one Vani Dhasan

The stanza that begins with 'Enniya Sakabdam' throws light on the date of Sadayappa Vallal Some conclude from this that Kamban belonged to the 9th Century A D From his dealings with Raja Raja Cholan and Kulotunga II and Prathaparudran, an Andhra King, others arrive at the conclusion that he belonged to the 12th Century Still this date is a matter of acute dispute The Vaishnavas rank him with the alwars Periya Vachhan Pillai, a prince of commentators, in his Edu cites the lines of Kamban From this one may gather that Kamba Ramayana was widely popular in the 13th Century A D

Kamban breathed his last at Nattarasankottai and there is a tomb raised to immortalize his memory Many scholars like T K Chidambaranatha Mudaliar are of opinion that the Kamba Ramayana is tampered with, and it is very difficult to winnow the genuine from the false ones 10,560 stanzas 113 padalams and six kandas comprise the printed edition now available

Mighty as the work of Kamban is it is not chanted as a work of devotion like Valmiki Perhaps devotees consider that Valmiki s Ramayana is more sacred as it is more authentic

I have rendered Kamban s Balakandam in Sankskrit I have taken into consideration all the remarkable changes which Kamban has introduced in his epic and I have also paid attention to the flights of his imagination which takes us to new scenes and situations I have supplied the links of the story so that the thread of the narrative may be maintained even trespassing the limits which I have fixed for myself I am afraid I might be repeating what Valmiki himself has sung in his full throated ease What I have attempted here is a translation of pure unalloyed Kamban.

The Balakandam which comprises 1 396 stanzas has dwindled into 450 verses in my translation I have added

a section in English dealing with Kamban's handling of Valmiki's Balakandam and it will be of great value for a comparative estimate of the two great poets. The corresponding Tamil text also graces my translation. The translation of Ayodhya Kandam is in print. Other kandams also will soon see the light of day. Each Kandam may cost a thousand rupees. I have launched on this task hoping that ardent lovers of Sanskrit will lend me their warm support.

I heartily thank Shri N. Mahalingam, M.L.A., Pollachi, for his generous donation of a thousand rupees towards the expenses of the entire printing of my translation of one Kanda.

My thanks are due to Shri T. V. Viswanatha Ayyar, Advocate, Mylapore, Shri T. L. Venkataratna Ayyar, Retired Supreme Court Judge, Madras, Shri T. S Narayana Ayyar, Auditor, Mysore and Shri K. Srinivasan, Advocate, Royapettah, Madras, who have readily helped me in my great venture.

I owe a deep debt of gratitude to my Guru, Maha Vidwan Uttamur Veeraraghavachariar, Swami, for the wholesome suggestions, apt alterations and beautiful touches which he has made in my translation.

I am much indebted to Dr. C. P Ramaswami Ayyar, Vice-Chancellor, Annamalai University, for his charming foreword and I can never forget Dr. Sampurnanand, Governor of Rajasthan, Dr. K N. Katju, Former Chief Minister of Madhya Pradesh, Sri C R. Pattabhiraman, Deputy Minister for Information and Broadcasting, New Delhi, Shri K.M. Munshi, Bharathiya Vidya Bhavan, Dr. B R. Sarma, Director, Kendriya Sanskrit Vidhya Peetham, Thirupathi, for their words of appreciation and encouragement.

No. 25 Burkit Rd., S. N. Srirama Desikan.

MADRAS-17

Dated : 24-10-1964.

## THE POINTS OF DIFFERENCE IN THE RAMAYANAS OF VALMIKI AND KAMBAN (BALAKANDA).

### KAMBA RAMAYANA.

### BALA KANDA.

It is well known that the Kamba Ramayana contains deviations from the original, Valmiki Ramayana, in many particulars and displays a wealth of original poetic fancy. They are set down here padala by padala*.

#### 1. RIVER PADALA.

*(Chapter describing the River Sarayu)*

In this padala of twenty stanzas, the greatness and the grandeur of the River Sarayu are set forth Valmiki makes mention of the River Sarayu but does not elaborately treat of its greatness. He contents himself with telling that Ayodhya was situated on the banks of the River Sarayu. This elaboration is Kamban's creation.

#### 2. COUNTRY PADALA.

*(Chapter describing the Kosala Country.)*

This padala consisting of sixty-one stanzas tells of the greatness of the Kosala country. Valmiki describes Kosala in the fifth sloka of the fifth sarga, as the land of wealth and plenty lying on the banks of the Sarayu Kamban has expanded this idea magnificently in sixty-one stanzas in a variety of ways with a masterly poetic genius This padala is also an elaboration which is Kamban's creation.

#### 3. CITY PADALA.

*(Chapter describing the City of Ayodhya)*

In the seventy-five stanzas of this padala, the greatness of the city of Ayodhya ruled over by Emperor Dasaratha and of its people is described. Valmiki has given a succinct description of it in the eighteen stanzas beginning with the

* *Padala* is the Tamil equivalent of *sarga* or chapter.

sixth stanza in the fifth sarga It is noteworthy, however, that Kamban has woven the elaborate description with his own original poetic skill, fervour and imagination Yet, no additional matter has been included in this padala

## 4 Statecraft Padala

*(Chapter dealing with the nature of Dasaratha's rulership)*

This padala treats of the fair and just reign of Dasaratha in twelve stanzas This is an abridgement of Valmiki's detailed sketch of the same topic in sargas six and seven of his Ramayana By way of depicting the greatness of the people and the worthiness of the ministers, Valmiki has highlighted the excellence of Dasaratha's reign Yet, there are differences which the discerning reader can note in the two compositions these well indicate the depth of poetic vision and purpose of Kamban

Valmiki's Ramayana, in its first four chapters, contains an account of the birth of the poem, how it spread in the world a brief summary of the story, and an account of how it was sung at Rama's court by Lava and Kusa and won the appreciative approbation of Sri Rama himself These are distinctive to the original poem of Valmiki And hence Kamban has not treated of these in his work

## 5 Incarnation Padala.

*(Chapter dealing with the birth of Sri Rama and the incidents leading thereto)*

This padala contains 137 stanzas In this, Dasaratha, hapless at his childlessness, makes his plight known to his preceptor Vasishta This request makes Vasishta remember that once in the dim past the Devas, victims of the harassment of Ravana, sought the grace of the supreme Lord Narayana and that he promised redress to them by his incarnation on earth He therefore advises Dasaratha to invite the sage Risyasringa and perform with his guidance the Aswamedha Yagna for achieving his desire He recounts the life history of the sage Acting on the advice of his preceptor, Dasaratha performs the yagna and is blessed

with sons This, in brief, is the story of this padala This is based on the detailed account of these incidents in sargas 8 to 18 (up to sloka 36) of Valmiki Ramayana Kamban's attempt is thus a skilful abridgement incorporating notable differences in certain details

1 In the Valmiki Ramayana, Dasaratha himself decides to perform the Aswamedha Yagna and informs Vasishta through Sumantra about his decision They approve of it Then Sumantra takes Dasaratha aside and recounts how long ago he had heard sage Sanatkumara inform his fellow sages that a sage called Risyasringa will be born and that Dasaratha will perform a yagna with his help and get four sons as a result Sumantra also details what he had heard of the history of Risyasringa According to Valmiki Ramayana therefore, Dasaratha performs the yagna with the full knowledge of the divine secret that he will be getting four sons thereby But in Kamban s Ramayana sage Vasishta keeps the fact of the Lord s promise of protection to the Devas (harassed by Ravana) in his own mind and without divulging it to Dasaratha narrates briefly the story of Risyasringa and asks the king to perform the yagna According to Kamban Dasaratha was not aware of the divine secret that he was going to get four sons or that the Lord himself was going to be born as his son

2 The information that the Devas sought the protection of Lord Vishnu is mentioned in the beginning itself of this padala Even that is not a narrative of what actually took place but what sage Vasishta recalled in his mind But in the Valmiki Ramayana Brahma and the Devas who had come to the Putrakameshti yagna performed after the Aswamedha yagna to receive their shares of the sacrificial oblations seek the protection of Lord Vishnu when He manifested Himself there who gives them his assurance All this takes place in the sacrificial site itself though the king and the sages assembled there could not sense what was taking place between the Devas and Brahma and Lord Vishnu

3 The two Ramayanas differ in their account of the representation of the Devas and Lord Vishnu's assurance of protection According to Valmiki, the Devas who had

sixth stanza in the fifth sarga It is noteworthy, however, that Kamban has woven the elaborate description with his own original poetic skill, fervour and imagination Yet, no additional matter has been included in this padala

## 4 STATECRAFT PADALA

*(Chapter dealing with the nature of Dasaratha's rulership)*

This padala treats of the fair and just reign of Dasaratha in twelve stanzas This is an abridgement of Valmiki's detailed sketch of the same topic in sargas six and seven of his Ramayana By way of depicting the greatness of the people and the worthiness of the ministers, Valmiki has highlighted the excellence of Dasaratha's reign Yet, there are differences which the discerning reader can note in the two compositions these well indicate the depth of poetic vision and purpose of Kamban

Valmiki's Ramayana, in its first four chapters, contains an account of the birth of the poem, how it spread in the world, a brief summary of the story, and an account of how it was sung at Rama's court by Lava and Kusa and won the appreciative approbation of Sri Rama himself These are distinctive to the original poem of Valmiki And hence Kamban has not treated of these in his work

## 5 INCARNATION PADALA

*(Chapter dealing with the birth of Sri Rama and the incidents leading thereto)*

This padala contains 137 stanzas In this, Dasaratha, hapless at his childlessness, makes his plight known to his preceptor Vasishta This request makes Vasishta remember that once in the dim past, the Devas, victims of the harassment of Ravana, sought the grace of the supreme Lord Narayana and that he promised redress to them by his incarnation on earth He therefore advises Dasaratha to invite the sage Risyasringa and perform with his guidance the Aswamedha Yagna for achieving his desire He recounts the life history of the sage Acting on the advice of his preceptor, Dasaratha performs the yagna and is blessed

with sons This, in brief, is the story of this padala This is based on the detailed account of these incidents in sargas 8 to 18 (up to sloka 36) of Valmiki Ramayana Kamban's attempt is thus a skilful abridgement incorporating notable differences in certain details

1 In the Valmiki Ramayana, Dasaratha himself decides to perform the Aswamedha Yagna and informs Vasishta through Sumantra about his decision They approve of it Then Sumantra takes Dasaratha aside and recounts how, long ago, he had heard sage Sanatkumara inform his fellow sages that a sage called Risyasringa will be born and that Dasaratha will perform a yagna with his help and get four sons as a result Sumantra also details what he had heard of the history of Risyasringa *According to Valmiki* Ramayana, therefore, Dasaratha performs the yagna with the full knowledge of the divine secret that he will be getting four sons thereby *But in Kamban's Ramayana* sage Vasishta keeps the fact of the Lord s promise of protection to the Devas (harassed by Ravana) in his own mind and, without divulging it to Dasaratha, narrates briefly the story of Risyasringa and asks the king to perform the yagna According to Kamban, Dasaratha was not aware of the divine secret that he was going to get four sons or that the Lord himself was going to be born as his son

2 The information that the Devas sought the protection of Lord Vishnu *is* mentioned in the beginning *itself of* this padala Even that is not a narrative of what actually took place but what sage Vasishta recalled to his mind *But in the Valmiki Ramayana*, Brahma and the Devas who had come to the Putrakameshti yagna performed after the Asvamedha yagna to receive their shares of the sacrificial *oblations seek the protection of Lord Vishnu when He manifested* Himself there, who gives them his assurance All this takes place in the sacrificial site itself though the king and the sages assembled there could not sense what was taking place between the Devas and Brahma and Lord Vishnu

3 The two Ramayanas differ in their account of the representation of the Devas and Lord Vishnu's assurance of protection According to Valmiki, the Devas who had

come to receive their shares of the sacrificial oblations at Dasaratha's yagna, represent their grievance against Ravana to Brahma and, when Brahma assures them of help, Lord Vishnu manifests Himself there The Devas pray to Lord—Vishnu that He should incarnate Himself as the four sons of Dasaratha and rid them of Ravana's harassment The Lord promises that He would be born as a man in this world and live there for 11,000 years and remove the fear of Ravana But He does not explicitly reveal the secret that He is going to incarnate Himself as the son of Dasaratha Then Lord—Vishnu disappears After this, Brahma orders the Devas to be born as monkeys to help the Lord's incarnation, and he and the Devas then depart Kamban's version is this The Devas represent their grievance to Paramasiva who along with Brahma pray to Lord Vishnu who then appears before them seated on Garuda his vehicle, promises relief to the Devas, and tells them that He will incarnate as Rama the son of Dasaratha and that his sankha (conch), chakra (discus) and Adi Sesha will be born as Satrughna, Bharata and Lakshmana respectively, and Himself asked the Devas to take birth as Vanaras (monkeys) to help Him After Lord Vishnu's departure Brahma too asks the Devas to take birth as vanaras, as ordered by Lord Vishnu

4 According to Valmiki, a weird creature emerges from the sacrificial bowl of fire holding a silver lidded golden vessel containing divine payasam and hands it to the king with an injunction to give it to his wives, and disappears Kamban has the incident thus A weird creature comes out of the sacrificial bowl of fire holding a golden pot containing some food as potent as Amrita, places it silently before the king and vanishes Risyasringa asks the king to distribute it to his wives in the order of their ages

5 In the mode of distribution of the divine stuff too, Kamban gives a different version Valmiki says that Dasaratha gave half of the payasam to Kousalya, half of half (i e one fourth) to Sumitra, and half of one fourth (i e one-eighth) to Kaikeyi and again the remaining one-eighth to Sumitra Kamban says that the king distributed the divine stuff equally to Kausalya, Kaikeyi and Sumitra

respectively in that order and then gave what was left over in the vessel to Sumitra

6 Valmiki clearly mentions that Rama was born in the month Chitra i e, twelfth month after their taking of the payasam, on the ninth day of the fortnight Kamban makes no mention of this

7 Both Valmiki and Kamban agree in the native lagnas and nakshatras of Rama and Bharata But in the lagnas and nakshatras of Lakshmana and Satrughna there is variation Valmiki has it that the two were born in Kataka lagna in the star Aslesha But according to Kamban, Lakshmana's birth lagna and star are Kataka and Aslesha while the rasi and star of Satrughna are Simha and Makha

8 Kamban mentions that, as soon as he came to know of the birth of sons to him through the nurses, the king invited talented seers to his presence and asked them to cast their horoscopes There is no mention of this in Valmiki's Ramayana

9 Dasaratha gets the chowla and upanayana of his four sons performed with sage Vasishta's help They learn the sastras under the sage Every evening Rama and Lakshmana go to the hermitages of the sages to do obeisance to them and on their way back enquire of the welfare of the people they meet These find a place in Kamban's Ramayana but not in Valmiki s

## 6 Guardianship Padala

(*Chapter dealing with the entrusting of Rama to Visvamitra*)

This padala is so named because it tells of Dasaratha's handing over Rama and Lakshmana to the tutelage of sage Visvamitra Being unable to perform his yagna unhindered because of the trouble given by the rakshasas, Visvamitra came to Dasaratha and praised him The king was pleased and enquired what the sage wanted Visvamitra asked the king to send his eldest son Rama with him to protect his yagna from the ravages of the rakshasas This puts the king in great grief but sage Vasishta intervenes and advises the king to send Rama with Visvamitra And the sage

sets out from Ayodhya with Rama and Lakshmana, reaches the bank of the Sarayu Spending the night there, they cross the river in the morning and see a grove on the way Rama enquires about that grove This is the subject-matter of the 24 stanzas in this padala

This briefly follows the account given in Valmiki Ramayana from the 37th sloka in the 18th sarga to the 8th sloka in the 23d sarga, with a few variations

1 Valmiki has it that Visvamitra came into Dasaratha's court when he was in the throne amidst his relatives and purohits and was discussing about the marriage of his sons It is not so in Kamban's version

2 When Dasaratha heard Visvamitra's request for sending Rama with him, the king felt great grief and offered to go and fight the rakshasas himself and then enquires about the names and prowess of the rakshasas on which Visvamitra briefly mentions the prowess of Ravana and says that Subahu and Maricha who had been deputed by him cause great hindrance to the yagna This is the account in Valmiki's Ramayana But Kamban's Ramayana simply says that the sage asked for Rama to be sent with him mentioning merely that the rakshasas were hindering his yagna The king's question about the rakshasas and the sage's mention of Ravana, Subahu and Maricha in reply thereto, do not find a place in Kamban's Ramayana

3 In Valmiki's Ramayana, the king pays a tribute to the sage and offers, of his own accord, to do what he desires But Kamban says that only after the sage praised the king, the king enquired what the sage wanted The fact of the king's excessive praise and promise found in Valmiki's account does not find a place in Kamban's account

4 Sage Visvamitra mentions the names of Subahu and Maricha and asks Dasaratha to send Rama to conquer them So says Valmiki According to Kamban, Visvamitra does not mention the names of the rakshasas but merely asks Dasaratha to send Rama to conquer the rakshasas

Valmiki describes the request of the sage and the sorrowful reply of Dasaratha in four sargas Kamban abbreviates it in the space of two stanzas

5 The request of the sage and the reply of the grief-stricken king are dealt with elaborately by Valmiki in four sargas Kamban briefly disposes of the idea in 2 stanzas

6 Vasishta speaks of the greatness of Viswamitra and advises the king to send his sons without fear with Visvamitra This is Valmiki's version But Kamban merely says that Vasishta told the king that it will be good to the princes if they are sent with the sage Vasishta's description of Visvamitra's greatness is not found in Kamban's version

7 Valmiki specifically mentions that as the sage went away with the princes, he went first, Rama went behind him and Lakshmana came last Kamban does not mention this order but says generally that the princes followed the sage

8 Valmiki has it that the sage spent the night on the bank of the Sarayu with the princes and that the next morning the princes beheld the confluence of the Sarayu with Ganga (Ganges) and an asrama there even before crossing the river, and that Rama asked whose hermitage it was In the shape of answering the question Visvamitra gives the story of Kamasrama But Kamban makes Visvamitra tell the story of Kamasrama, in the next padala in reply to Rama's enquiry about a grove after crossing the river Ganges, the next morning

9 From here to the end of Ahalya padala, as in Valmiki's original, we can find many side stories The readers can well understand, as they proceed further, the variations in Kamban's Ramayana relating to the current of the original story, the order of the narration of the side stories, the spots of their narration, the route of Visvamitra's sojourn to his hermitage with the princes They are dealt with in order below.

## 7 Thataka-Destruction Padala

*(Chapter describing the slaying of Thataka)*

This padala deals with the destruction of Thataka and the protection of Visvamitra's yagna by Rama and Lakshmana Visvamitra tells Rama that that grove was the spot where Lord Siva burnt Kama (Manmatha) to ashes by opening his third eye They spend the night there and the next day reach a desert To safeguard the princes from the heat, the sage initiates them into two mantras called *Bala* and *Athibala* He then narrates briefly the stories of the desert and of Thataka, a cruel rakshasi, who destroyed the grove that had stood there and persuades Rama to destroy her, which Rama does This story is narrated in 76 stanzas in this padala This encompasses Valmiki's account from the 9th sloka of the 23rd sarga to the 26th sarga

The variations notable in this padala are

1 Valmiki says that the sage's description of Kamasrama was before they crossed the river Ganges, but according to Kamban it takes place after the crossing of the river

2 Valmiki says that Visvamitra initiated Rama and Lakshmana into the mantras, *Bala* and *Athibala* for their complete welfare on the evening of the first day of their setting out from Ayodhya on walking to the bank of the Sarayu, a yojana and a half from the city But Kamban says that Visvamitra taught Rama the mantras so that he may not be affected by the heat when they were approaching Thatakavana the next day after that on which the sage narrated the story of Kamasrama after crossing the Sarayu According to Kamban they were on the bank of the Sarayu on the night of the first day, at Kamasrama on the night of the second day, and the instruction in the mantras took place on the morning of the third day of their starting from Ayodhya

3 In mentioning the previous history of Thatakavana Valmiki states that Indra, pleased at his release from his curse at the Thatakavana, called the spot Malada and Karusa and so it became a dense forest and that it was made desolate by Thataka Kamban makes no mention of Indra's part in it but only states the desolation of the dense forest by Thataka

4 From the 25th and 26th slokas of the 20th sarga and the 8th and 9th slokas of the 25th sarga of Valmiki Ramayana we learn that Maricha was the only son of Sunda through Thataka and that Subahu was the son of Upasunda But Kamban states clearly that Maricha and Subahu are the sons of Thataka

5 According to Kamban, Sunda tormented the sage Agastya and was killed by him Then Thataka went with her two sons to torment the sage, and the three were cursed by him to become rakshasas But in Valmiki Ramayana, the fact of the killing of Sunda by Agastya is not found There is only the mere mention that Agastya cursed Thataka and Maricha to become rakshasas

6 Kamban narrates that Maricha and Subahu went to and befriended Sumali the father-in law of Ravana, and were acclaimed as his uncles by Ravana This does not find a place in Valmiki s work

7 Kamban says that Rama fought with and killed Thataka There is no mention of Lakshmana But Valmiki says that Rama cut off her hands while Lakshmana cut off her ears and nose, thus showing that both the princes fought with her

8 The sage Visvamitra observes that Rama was hesitant to kill Thataka as she was a woman and exhorts him to have no such chivalrous fear and to kill her This is Kamban's version But Valmiki says that the sage narrated Thataka's story and of his own accord, exhorted Rama not to mind the fact of her being a female but to kill her

9 According to Valmiki, hearing the sound of the striking of the tensed bowstring of Rama's bow, Thataka rushed out of her cave to face Rama But Kamban's version is that Rama asked the sage where Thataka was and, before he could finish replying that the neighbouring hill was her abode, she stood before Rama

10 Valmiki states that the sage advised Rama to kill Thataka before the evening set in, as the strength of the rakshasas would increase after sunset This does not find a place in Kamban's story

11. Kamban says that after the slaying of the rakshasi the Devas requested the sage to bless Rama with divine astras. Valmiki gives the additional information that the astras were the sons of the sage Brisasva.

12. In Valmiki's story it is said that before the actual initiation into the mantras of the astras, the sage and the princes spent a night in Thatakavana. But in Kamban's story it appears that they proceeded without spending the night there.

which *the sage does* *This account is described in detail* by Valmiki in 2 sargas Kamban treats of this in 2 stanzas, and does not mention the request of Rama to the sage to teach him the samhara astras

2 Valmiki's account that Rama *took the sage's per*mission and taught Lakshmana all the astras he had learnt, does not find a place in Kamban's account.

3 After proceeding [illegible] they approached the river Kowsiki, and a loud sa narrates heard Rama enquires what it was and the sagdance,'of was *due to the* confluence of the Gomathi river with Sarayu This is Kamban's version Valmiki places the question and answer before the destruction of Thataka, in midstream as they were crossing the Ganges There the sage says that the sound was due to the confluence of Sarayu with the Ganges

4 According to Kamban, Visvamitra gives a brief account of his life and that of the river Kowsiki before reaching Siddhasrama Valmiki says that the account of the river Kowsiki was *given on* the way to Mithila, after the completion of his yagna on the banks of the river Sona by Visvamitra by way of reply to Rama s enquiry about the grove there

5 Differences are found in the two Ramayanas in their accounts of Vamana Avatar (incarnation) Valmiki says that the sage Kasyapa with his wife Dithi made penance to Lord Vishnu for the birth of a child, and that Vishnu, pleased with the penance, promised to be born as their son Later Lord Vishnu *himself performed penance there* and concluded it successfully, and hence the spot came to be called Siddhasrama, according to the injunction of Kasyapa This account is not seen in Kamban Kamban contents himself with mentioning the incarnation of Vamana and omits to mention Kasyapa's part in it

6 The Devas inform Lord Vishnu (born as Vamana) that Bali is gifting away whatever is asked for at his yagna and plead with the Lord *to go to Bali* and ask *for something* and help them, which the Lord does This is Valmiki's account This incident is not found in Kamban's work.

However, there is a detailed account of the conversation between Vamana and Bali, but, Valmiki disposes of it in one sloka

7 When Bali was about to give away to Vamana the entire world, his Guru, Sukracharya comes there and points out that it is all divine deception, and asked him not to be deceived for Lord Vishnu himself has come there as Vamana, and tries to stop the gift, but Bali argues that his Guru is wrong This argument alone is dealt with in 7 stanzas This is extra in K[illegible] work

8 Visvamitra ta[illegible]w of silence before beginning the yagna Rama asks [illegible] when the rakshasas are expected to come [illegible] Visvamitra is silent but the other sages inform him that the yagna will go on for six days and asked him to guard the yagna during all the time As Rama is attentively doing so, on the sixth day Subahu and Maricha came there with other rakshasas to pollute it This is what Valmiki says According to Kamban, to Rama's question neither Visvamitra nor the other sages reply So Rama goes out and looks up at the sky and sees the rakshasas showering fire, missiles, stones and blood While Valmiki says that the attack came on the sixth day, Kamban says that it came as soon as the yagna began on the first day itself

9 On the approach of the rakshasas the sages, in fear, sought refuge in Rama and then Rama destroyed them So says Valmiki This is not found in Kamban's work

10 Valmiki has mentioned that the rakshasas showered blood on the sacrificial fire which then blazed forth more brilliantly But Kamban has skilfully changed the version and said that Rama by his powers of archery shot his arrows and wove them into a sort of canopy over the sacrificial fire to prevent the rakshasas showering blood on the sacrificial fire

11 According to Valmiki at the conclusion of the yagna Visvamitra says as one man to another, to Rama, "You have successfully carried out the words of your Guru, and my yagna has been performed well You have hence made the name of Siddhasrama a true one" But according to Kamban, Visvamitra says to Rama, "To help me to

perform my yagna well, is mere child's play to you who has swallowed the whole world This is only a token of your greatness" These words show Visvamitra had understood the divine nature of Rama and has praised him as such

## 9 Ahalya Padala

*(Chapter describing the release of Ahalya from her curse)*

Visvamitra and the princes walk to the bank of the river Sona and spend the night in a grove there Rama asks for its history and Visvamitra narrates the episode of the churning of the ocean, the penance of Dithi, sage Kasyapa's wife, in the grove, and points out to a pond there as the spot where as a child Lord Muruga grew up They reach the bank of the Ganges and the sage tells its history to Rama They cross the Ganges and enter the city of Visala and after being entertained by the king of Visala enter the bounds of Mithila There Ahalya, who was invisible, gets back her visible form Rama entrusts her to sage Gautama Proceeding further, Rama has a view of the beautiful city of Mithila This is the substance of this padala of 86 stanzas This deals of the matter set out in detail in sargas 32 to 49 of Valmiki's Ramayana

1 In Kamban's Ramayana, the churning of the ocean and the penance of Dithi are described at night on the bank of the river Sona by the sage to Rama before crossing the Ganges to enter Visala But in Valmiki's account the sage's making of the narration is after the crossing of the Ganges and entering the environs of Visala He gives the additional information that Indra spoiled Dithi's penance there

2 Indra's wealth disappeared under the sea on account of the curse of sage Durvasa To get it back the Devas churned the ocean This is Kamban's version of the churning of the ocean Valmiki's version is that the Devas and the Asuras churned the ocean to get the Amrita (or Nectar) to become immortal

3 Valmiki mentions that the churning of the ocean took place in Kritha Yuga Kamban makes no mention of it.

However, there is a detailed account of the conversation between Vamana and Bali, but, Valmiki disposes of it in one sloka

7 When Bali was about to give away to Vamana the entire world, his Guru, Sukracharya comes there and points out that it is all divine deception and asked him not to be deceived for Lord Vishnu himself has come there as Vamana, and tries to stop the gift, but Bali argues that his Guru is wrong This argument alone is dealt with in 7 stanzas This is extra in K[illegible] work

8 Visvamitra ta[illegible]w of silence before beginning the yagna Rama asks [illegible] when the rakshasas are expected to come Visvamitra is silent but the other sages inform him that the yagna will go on for six days and asked him to guard the yagna during all the time As Rama is attentively doing so on the sixth day Subahu and Maricha came there with other rakshasas to pollute it This is what Valmiki says. According to Kamban, to Rama's question neither Visvamitra nor the other sages reply So Rama goes out and looks up at the sky and sees the rakshasas showering fire, missiles, stones and blood While Valmiki says that the attack came on the sixth day, Kamban says that it came as soon as the yagna began on the first day itself

9 On the approach of the rakshasas the sages in fear, sought refuge in Rama and then Rama destroyed them So says Valmiki This is not found in Kamban's work

10 Valmiki has mentioned that the rakshasas showered blood on the sacrificial fire which then blazed forth more brilliantly But Kamban has skilfully changed the version and said that Rama by his powers of archery shot his arrows and wove them into a sort of canopy over the sacrificial fire to prevent the rakshasas showering blood on the sacrificial fire

11 According to Valmiki at the conclusion of the yagna, Visvamitra says, as one man to another, to Rama, "You have successfully carried out the words of your Guru, and my yagna has been performed well You have hence made the name of Siddhasrama a true one" But according to Kamban, Visvamitra says to Rama, "To help me to

perform my yagna well, is mere child's play to you who has swallowed the whole world This is only a token of your greatness" These words show Visvamitra had understood the divine nature of Rama and has praised him as such

## 5 Ahalya Padala

*(Chapter describing the release of Ahalya from her curse)*

Visvamitra and the princes walk to the bank of the river Sona and spend the night in a grove there Rama asks for its history and Visvamitra narrates the episode of the churning of the ocean, the penance of Dithi, sage Kasyapa's wife, in the grove, and points out to a pond there as the spot where as a child Lord Muruga grew up They reach the bank of the Ganges and the sage tells its history to Rama They cross the Ganges and enter the city of Visala and after being entertained by the king of Visala, enter the bounds of Mithila There Ahalya, who was invisible, gets back her visible form Rama entrusts her to sage Gautama Proceeding further, Rama has a view of the beautiful city of Mithila This is the substance of this padala of 86 stanzas This deals of the matter set out in detail in sargas 32 to 49 of Valmiki's Ramayana

1 In Kamban's Ramayana, the churning of the ocean and the penance of Dithi are described at night on the bank of the river Sona by the sage to Rama before crossing the Ganges to enter Visala But in Valmiki's account the sage's making of the narration is after the crossing of the Ganges and entering the environs of Visala He gives the additional information that Indra spoiled Dithi s penance there

2 Indra's wealth disappeared under the sea on account of the curse of sage Durvasa To get it back the Devas churned the ocean This is Kamban s version of the churning of the ocean Valmiki's version is that the Devas and the Asuras churned the ocean to get the Amrita (or Nectar) to become immortal

3 Valmiki mentions that the churning of the ocean took place in Kritha Yuga. Kamban makes no mention of it.

4 Valmiki narrates the story of the birth and growth of Lord Muruga and follows it up in detail, with the story of the Ganges in reply to Rama's question on the bank of the Ganges Kamban contents himself with saying that the sage simply pointed out a spot as the Sravana pond i e, the pond where Lord Muruga grew up without telling of his birth and growth after the narration of the churning of the ocean, on the bank of the Sona before reaching the Ganges

5 When the three reach Visala, the sage tells Rama about the great Mithila and of the dynasty of its ruler The king receives them respectfully and enquires who the youths are whereon the sage tells of their vanquishing the rakshasas at Siddhasrama This is the account of Valmiki Kamban mentions only that the king welcomed them well and omits the rest of the account

6 Kamban omits the account of Valmiki that the sage and the princes spent the night in Visala

There are differences about the Ahalya episode too in the two Ramayanas

7 Kamban says that they saw a stone in an elevated place in a treeless plain adjoining Mithila But Valmiki says they found an uninhabited hermitage in a grove adjoining Mithila

8 Valmiki has it that Rama enquired of Visvamitra the reason for the hermitage being untenanted The sage told him that the sage Gautama had so cursed his wife Ahalya, and brought Rama to the hermitage and asked him to release her from the curse Kamban s version is that the dust raised by Rama s feet fell on the stone in the plain and Ahalya got back her form having been released from the curse Visvamitra tells Rama that she was Ahalya, whereon Rama asks for her story which the sage then describes

9 Kamban says that Indra artfully arranged for the departure of the sage Gautama from his hermitage, and then got in Valmiki says that he was waiting till the opportune moment and then entered the hermitage

10 *According to Valmiki, sage Gautama infuriated* at the infamy of Indra cursed that he should become scrotumless, and at once his scrotum fell off Kamban has it differently According to him the curse was that Indra should get the female marks of a thousand women

11 Gautama's curse to his wife was that she should live on air, lie on the sand, and spend an invisible life till she was released of her curse by the dust of Rama's feet, when she should worship him and get back her form These are Valmiki's words Gautama himself tells of the method of release from the curse without Ahalya asking about it But Kamban says that Ahalya *turned into stone the moment* Gautma cursed her, and entreats him to tell her when she will be released of the curse Then the sage tells her about it

Kamban does not mention the fact that Gautama set off to the Himalayas to do penance after cursing his wife, which Valmiki mentions Valmiki does not mention the fact that Visvamitra asked sage Gautama to take back his wife, which is mentioned by Kamban

12 Kamban omits the statement of Valmiki that Ahalya knowing that the visitor was not her husband agreed to indulge in pleasure with him out of a sense of vanity that the Great Indra the Lord of the Devas himself had come there bewitched by her beauty

13 The Devas pleaded to the Pitri Devatas to remove this disability of Indra (as a result of Gautama's curse), and they gave Indra a sheep's scrotum This is Valmiki's version The Devas with Brahma approached Gautama to release Indra from his curse, whereon he turned the thousand female marks into a thousand eyes This is Kamban's account

14 Rama advised Ahalya to obey her lord *dutifully* This piece of information is found in Kamban's work but not in Valmiki's

15 The information found in Kamban's work that on the unexpected return of Gautama *to his asrama*, Indra

escaped from there in the shape of a cat, is not found in Valmiki's work

It is clear from Valmiki's work that Visvamitra narrated the story of the river Kowsiki on the bank of the river Sona, the stories of the Ganges and of Muruga on the banks of the Ganges, and the story of the churning of the ocean on reaching Visala But Kamban has it that the sage narrated the story of the churning of the ocean during their stay at the grove on the bank of the river Sona, and the story of the Ganges on the bank of the Ganges

### 10 View of Mithila Padala.

*(Chapter describing the beauty of Mithila)*

This padala tells of the entry of the sage and the princes into Mithila and of their enjoying its beauty

Kamban has followed Valmiki's version with but a few changes and original creations of his own and including most of the side stories till the time the three reached Mithila The changes in the side stories are slight and not much material, being only changes in their order or in the personages telling the stories The River Padala and Country Padala are Kamban's own creations There is no necessity for change in them The Bala Kanda of Valmiki contains 77 sargas Kamban's Bala Kanda contains 1,396 verses The major part of the Bala Kanda story (i e its first 50 sargas) is disposed of by Kamban in 562 stanzas ending with the Ahalya padala The story in the remaining 27 sargas of Valmiki's Bala Kanda are dealt with in 835 stanzas (i e in the last 13 padalas beginning with Mithila-view padala) rather elaborately These figures will show that Valmiki was interested in enjoying the boyhood stage of Sri Rama and was intent upon getting him married early On the other hand it will be seen, that Kamban desired to enjoy the youthful stage of Rama in varied facets of poetic fancy and hence delayed the marriage of Sri Rama

Except for a padala or two, most of the remaining padalas in Kamban's Bala Kanda are original creations of Kamban It will be seen that the poet is beginning to show

his poetic skill and fancy from this padala It may be safely remarked that they have reached a high water mark in this, the Mithula-view padala Those who want to appreciate and enjoy the thrill of Kamban's poetic genius creative fervour, and the excellence of his poetry must go through this and the succeeding padalas, in the Balakanda Those who wonder about the need for Kamban's Ramayana will certainly revise their opinion after going through these padalas.

*The substance of this padala* —The sage and the princes enter Mithila and traversing the royal path feast their eyes on the beauty of the city, its shops, festivities, dance halls games and swings They see lovely Sita standing in the girls' storey above the zenana of Janaka's palace Rama and Sita eye each other with amorous glances and fall in love Rama proceeds with the sage but Sita is tormented with love pangs Her associates comfort her but Sita thinks of Rama and prates Her love pangs increase and the friends' comforting go in vain The moon comes up Sita blames him in her lovelorn state Learning of the arrival of the sage, Janaka receives the three with due respect and arranges for their stay in a mansion, and departs There, Satananda, the priest of Janaka, comes to see them Visvamitra narrates the story of Rama's sojourn including the release from her curse of Ahalya Satananda praises Visvamitra and narrates to Rama the story of Visvamitra's life in Visvamitra's presence in detail Kamban does this in 59 stanzas Then Satananda departs Then the sage and the princes retire for the night Rama, who is now alone, thinks of Sita, becomes love-lorn and prates and remains ill at-ease In the morning the three get up and go to Janaka's yagna sala Janaka receives them and makes them seated Enraptured by the enchanting handsomeness of the princes, Janaka asks Visvamitra who they are The sage replies that they are the sons of Dasaratha who have come to witness the yagna and desire to see the bow of Siva

The first 82 stanzas of this padala of 157 stanzas constitute the original creation of Kamban The contents of stanzas 83 to 140, (i.e., the portion dealing with the story of Visvamitra) are almost similar to the ideas of Valmiki Stan-

zas 141 to 157 tell about their meeting with Janaka and their reception at the yagna; the ideas, except for a few minor modifications, are almost similar to those of Valmiki. This padala treats of the matter dealt with in sargas 50 to 65 of Valmiki's Ramayana Balakanda.

1. In Valmiki's account, sage Visvamitra with the princes comes to Janaka's yagna sala where Janaka receives him with the help of Satananda, and makes them seated. Then Janaka asks who the youths are, and Visvamitra relates the story of Rama up to the destruction of the rakshasas who came to pollute his yagna and the release of Ahalya from her curse. Satananda enquires about his mother Ahalya, and Visvamitra narrates what took place. Satananda praises Rama, and, in the presence of Visvamitra and Janaka, tells the story of Visvamitra. In Kamban's account, Janaka meets the sage and the princes as they come along the royal path, and arranges for their stay in a mansion and departs. Satananda comes there and learns of the release of Ahalya, from the curse and narrates to Rama, in the absence of Janaka, the story of Visvamitra.

2. While Valmiki says that Janaka enquires of Visvamitra who the youths were in the yagna sala where he first met them, Kamban says that at their first meeting Janaka went away without asking who the youths were, and did so only the next day when they came to the yagna sala, and then, as a reply, Visvamitra told the story of Rama.

3. Valmiki says that when Visvamitra told of Rama's releasing Ahalya's curse, Satananda with great interest and emotion enquired about his mother Ahalya and that Visvamitra told him about her. But in Kamban's account Satananda makes no enquiry about Ahalya even though he heard of her release from her curse from Visvamitra.

4. According to Valmiki, after Satananda's narration of Visvamitra's history, Janaka intimates that evening has set in and, after asking the sage and the princes to come the next day to the yagna, departs with Satananda. According to Kamban, when Satananda left the sage and the princes after telling the story of Visvamitra to Rama in the mansion

where they were lodged, Visvamitra and Lakshmana go to sleep while Rama thinks of Sita and prates. The next morning the sage and the princes come to the yagna sala where, in reply to Janaka's query Visvamitra narrates the story of Rama.

5. From the remark of Janaka that the sun was dipping in the west in Valmiki's account, it is clear that Satananda finished his story of Visvamitra before sunset. But in Kamban's account it is to be inferred that Satananda's narration in the mansion of the visitors went on till late in the night.

### 11. Heredity-narration Padala.

*(Chapter in which the heredities of Dasaratha and Janaka are narrated.)*

This padala gets its name from the description of the kings of the Surya Vamsa (Solar Race). There are 29 stanzas in this padala. The narration in the yagna sala of the story of the important kings of the Solar Race from its first Emperor Manu to Dasaratha, and of Rama's story upto the time of his arrival in Mithila, forms the substance of this padala.

1. Kamban's version is that Visvamitra narrated the history of the twelve famous kings of the Solar Race, from Manu to Dasaratha, and the story of Rama in brief, in the yagna sala on the second day of their arrival in Mithila and before Rama broke Siva's bow. But, according to Valmiki, this takes place after Rama breaks the bow, and after Dasaratha is sent for and comes to Mithila (i.e., 10 days after Rama's arrival in Mithila) and with Dasaratha's and Visvamitra's permission. Here Vasishta does the narration tracing it from Brahma, Marichi and Kasyapa and brings it down to Dasaratha mentioning the names of forty Kings and dealing specially with Sagara's greatness. Rama's story is not narrated. There is only a mention that the princes are Dasaratha's sons. *Valmiki treats about this in slokas 20 to 46* of sarga 70. But Kamban tells of it earlier. So far Kamban has told the side stories displacing their *order in the original* of Valmiki, without changing the main story. Here Kam-

ban makes a change in the main story itself by introducing earlier what has been told later in the original.

2. According to Kamban, the narration of the story of the Solar Race is by Visvamitra in the yagna sala. According to Valmiki it takes place when Janaka is seated with his brother Kusadhwaja and vassals in the Court hall, and that the narration was by Vasishta.

3. Vasishta narrates the greatness of the Solar Race and exhorts Janaka to give his two daughters in marriage to Rama and Lakshmana. So runs the account in Valmiki. Kamban does not mention Vasishta's request.

## 12 Bow Padala

*(Chapter describing the breaking of Siva's bow by Rama)*

This padala of 66 stanzas gets its name from the fact of Rama's breaking of Siva's bow. This follows the story in sargas 66 and 67 of Valmiki's Ramayana.

On hearing Visvamitra's words, Janaka makes known his decision to give Sita in marriage only to the person who bends the great bow of Siva, and asks his servants there to fetch it, which they do. The people talk variously of the greatness of the bow and of Rama's greatness. Satananda who was there, understanding the mental anguish of Janaka as to who was going to bend the bow and marry Sita, narrates the story of Sita and that of the bow and how many princes came to bend it but went away humiliated, and announces that Sita would be given to Rama if he bent the bow. At once Rama proceeds to bend the bow. The girls of the city assembled there make various remarks at this. Rama playfully bends and breaks the bow. Meanwhile, Sita reclining on a bed of flowers in a mantapa of flint on the bank of a lotus pond is sighing in a highly love-affected condition. A companion called Neelamala rushes in dishevelled state and breaks out the news of Rama's breaking of the bow. At this Sita is transported with joy. On the advice of Visvamitra, Janaka sends emissaries to Ayodhya to invite Dasaratha and celebrate the marriage. This is the substance of this padala.

1. Kamban says that Janaka ordered four of his servants to bring the bow They go out and the bow is brought to the hall by 60,000 persons Valmiki's account is that Janaka asks his ministers to get the bow and they go out and the bow, kept in a huge iron box, is drawn into the hall by 5,000 *persons*

2 In reply to Visvamitra's query, Janaka himself narrates the story of Sita and of the bow, according to Valmiki Kamban says that it was Satananda who made the narration

3 Kamban says that after Janaka gets the bow into the hall Satananda tells the stories of Sita and of the bow and asks Rama to bend the bow Valmiki says that Janaka made the narration first, then got the bow to the hall, and *spoke of the humiliation of many who attempted* to break it, and promises to give Sita to Rama in marriage if he bent the bow

4 As soon as the bow was broken, Janaka enquires of Visvamitra whether Dasaratha should be invited and the marriage performed or whether the marriage could be performed straightaway Visvamitra replies that it would be proper only if Dasaratha is invited first This is Kamban's version Valmiki makes no mention of the enquiry and reply but only states that, taking Visvamitra's permission, Janaka *sent emissaries to Ayodhya*

Basing the story on Valmiki s short narration, Kamban intermingles his imaginative creations and embellishes Valmiki s account *This will be evident from the succeeding padalas*

## 13 Sojourn Padala

(*Chapter describing Dasaratha's journey to Mithila from Ayodhya*)

This padala of 82 *stanzas is so entitled* because it tells of Dasaratha's sojourn to Mithila with his armies

Janaka's emissaries reach Ayodhya and produce Janaka s epistle in the royal assembly and one of the wise men read it to the king Immensely delighted by the news, Dasaratha asks it to be proclaimed by beat of drum that everyone

should start for Mithila, and starts with his armies and (after proceeding 2 yojanas), encamps at the base of Chandra Sula Hill. This is the substance of the padala.

1. Kamban makes no mention of the fact that the emissaries reached Ayodhya after spending three days *en route* as mentioned by Valmiki.

2. Valmiki says that the emissaries told the king themselves of the news of the breaking of the bow and does not mention that an epistle was brought as said by Kamban. In one stanza Kamban makes the emissaries tell briefly what took place and hand over the epistle.

3. Valmiki has it that on hearing of the news he consulted with Vasishta and other sages to know if the alliance with Janaka was in order and asked for their opinion, and then started for Mithila on their permission. This is not found in Kamban's account.

4. Kamban says that the armies went first, then Dasaratha's wives, then Vasishta followed by Bharata and Satrughna, and finally Dasaratha, on the journey to Mithila. Valmiki says that Dasaratha went with the sages and the army followed him.

5. Valmiki says that the party spent 4 days on the way and reached Mithila on the fifth day. Kamban does not give the number of days but indicates the spot where each day the party encamped, in each of four padalas called the description padala, flower picking padala, water sports padala and the disport padala respectively. In these Kamban has exhibited high imaginative skill. Kamban mentions that Dasaratha's queens were in the party about which Valmiki makes no mention.

This padala narrates the story in sarga 68 and upto the sloka 7 in sarga 69 of Valmiki's work. Kamban finishes the story within 8 stanzas of this padala and in the succeeding stanzas describes the army of Dasaratha, their joyous march, and the happy incidents on their march. This padala may therefore be regarded mostly as Kamban's own creation.

## 14. View of Hill Padala

*(Chapter describing the events during the trip from Ayodhya to Mithila*

This padala derives its name from the description of the various events of Dasaratha's army as it lay encamped at Chandra Saila hill It contains 77 stanzas There is no basis for this in Valmiki's work Kamban has done this to invest his poem with the qualities of a Maha Kavya (or, great epic poem), by including this and the succeeding three padalas for which there is no basis in the original of Valmiki Such additions are found in the poems, Sisupala Vadha, and Kiratarjuniya, in Sanskrit

## 15 Flower Picking Padala

*(Chapter describing the sports in the flower garden)*

Dasaratha's army reached a flower garden after the night's stay at the base of the Chandra Saila hill There the girls and women picked flowers and enjoyed themselves in sportive activities In this padala of 30 stanzas Kamban treats of the matter with imaginative skill

## 16 Water Sports Padala )

*(Chapter describing the water sports)*

The women folk indulge in water games and sports with the men folk in the rivers and brooks Kamban describes these with vivid imaginative skill in 33 stanzas

## 17 Disport Padala

*(Chapter describing the joyful activities of Dasaratha's party)*

In this padala of 67 stanzas Kamban conjures up a picture of the happy ways in which the men and women in the party after drinking intoxicating drinks disported themselves in diverse types of pleasurable activities

There is little difference in the narrations of the route taken by the sage Visvamitra and the princes in their sojourn from Ayodhya to Mithila, by Kamban and Valmiki

Kamban details the route of Dasaratha from Ayodhya to Mithila as *via*, Chandra Saila hill, the bank of the river Sona and across the Ganges Valmiki merely says that Dasaratha reached Mithila after four days' journey but is not clear about the route

## 18 Welcome Padala

*(Chapter describing Janaka s welcome to Dasaratha)*

This padala of 34 stanzas is so called because Janaka went out with his army to meet Dasaratha as he approached Mithila and welcomed him and brought him to Mithila

When Dasaratha approaches Mithila with his army Janaka sets out with his army, proceeds out of the City and welcomes Dasaratha Dasaratha extends his hand to Janaka takes him up in his chariot, enquires after his welfare and embraces him Then as they reach the limits of the City Rama and Lakshmana come out to meet them Dasaratha embraces them and then asks them to lead the armies into the City With his brothers at his sides Rama rides in a chariot into the royal path of the City This is the substance of this padala

1 Dasaratha reaches Mithila, and Janaka welcomes him with due honour and he stays in a mansion Visvamitra with Rama and Lakshmana comes there and the sons do obeisance to their father This is what Valmiki says He does not mention that Janaka or Rama and Lakshmana went out of the city to receive Dasaratha But Kamban says that Janaka went out of the city first to receive Dasaratha and to bring him to Mithila Then Rama and Lakshmana went out to receive Dasaratha But he does not say that Visvamitra went with the princes

This padala follows the story in the 12 slokas from the 7th sloka in the 69th sarga to the 19th sloka (*i e*, the end) of the sarga This is an amplification of the short account of Valmiki that, having spent four days, Dasaratha reached Mithila at the environs of which he was received with due honours by Janaka, and spent the night at Mithila Kamban has introduced certain new episodes and embellished his account This too may be called the creation of Kamban

## 19 State Drive Padala.

*(Chapter describing the state drive of Rama in Mithila)*

This padala of 54 stanzas derives its name from the fact that it describes the state drive of Rama along the royal path

Seated on a handsome chariot Rama drives in procession through the royal path The damsels of the city come out to feast their eyes on Rama s lovely form and are charmed by it Each tells the other with a sigh that she is not lucky to have him as her lord They get fully lost in enjoying that part of his body which meets their eyes and are unable to take their eyes off from it to look at the other parts In this universe-bewitching manner Rama drives in procession and reaches the Court hall does obeisance to the sages Vasishta and Visvamitra seated there and takes his seat with Lakshmana Then Dasaratha enters the hall with his vassals and Janaka accords them the due honour and respect This is the substance of the padala

The custom of taking the bridegroom in procession on the marriage eve to a mantapa or hall and honouring him there is still prevalent in our part of the country This is called *Janavasa* or Reception of the Bridegroom Kamban evidently had the practice in mind in framing this padala This is not found in Valmiki s account Hence this padala may also be said to be a creation of Kamban

## 20 Decoration Padala

*(Chapter describing how her companions decorated Sita )*

This padala of 43 stanzas tells of the various ways in which the companions of Sita decorated her and hence the title of the padala

Vasishta asks Janaka to bring Sita The companions of Sita go to her, on Janaka s command and inform her They decorate Sita in diverse ways that bewitch them Sita walked majestically into the Court hall Rama is delighted at the thought that it is the same dainty damsel he had seen on the girls storey Vasishta Visvamitra and Dasaratha

are entranced by her beauty, think that she is the incarnation of Lakhsmi herself, and are extremely delighted. The others lift their hands to salute her. Dasaratha asks Visvamitra when the marriage is fixed to take place, and Visvamitra replies that it will be celebrated the next day. Then Dasaratha goes to his camp, and the sun sets. This is the substance of the padala.

1. Valmiki says that as soon as Dasaratha and his party reached Mithila, Janaka sent word to his younger brother Kusadhwaja and got him to Mithila. Kamban does not mention this fact.

2. Valmiki says that when Vasishta concluded his narration of the greatness of Rama's race, Janaka narrated the history of his ancestors from that of Emperor Nimi down to his own. This is not found in Kamban's account.

3. As soon as Janaka finished the narration of the greatness of his race Visvamitra asked Janaka to give the two daughters of Kusadhwaja his brother to Bharatha and Satrughna. Janaka agreed to the proposal and said that the four could be married the day after the next in Phalguna Uththara. This account of Valmiki is not found in Kamban's.

4. "To-day is Makha. The day after the next is Phalguna Uththara. It is a very auspicious day for marriage. The marriage can be held on that day." So said Janaka to Vasishta. Accordingly the reception of the bridegrooms was held on the day prior to that before the marriage, in Makha. We get to know of this from Valmiki's account. Kamban says that as soon as the reception of the bridegrooms was over, when Dasaratha asked Visvamitra when the marriages were fixed to take place Visvamitra replies that it would be the next day. Since this conversation takes place on the eve of the marriage, we come to know that the reception to the bridegrooms was held in Purva Phalguna.

5. According to Kamban, Rama and Sita first see each other when Sita was in the girls' storey and then for the second time during the reception. Valmiki says that they saw each other for the first time during the actual marriage.

This padala is based on the custom of seating the bride and the bridegroom on auspicious seats and performing what is called "Nischaya Thamboolam" the day before the marriage It is a creation of Kamban's poetic fancy

Valmiki treats in sargas 70 to 72 of Vasishta's request to Janaka to give his daughter in marriage to Rama and Lakshmana of Visvamitra's request to Janaka to give his brother Kusadhwaja's daughters in marriage to Bharata and Satrughna, of Janaka's acceptance of the suggestions, and of the fixing of the marriage day Kamban bases this padala on these and, introducing some new episodes, makes a new creation of his own in this padala

## 21 Marriage Padala

*(Chapter describing the marriage of Sita)*

This padala of 104 stanzas describes in detail the marriages of Rama and his brothers and hence its name This is based on the 73rd sarga of Valmiki and, introducing some new incidents, Kamban has imaginatively given shape to this padala

On the night preceding the marriage, Rama and Sita think of each other feeling greatly love afflicted The people of the city decorate the city in various ways on hearing of the king's word that the marriage will be celebrated the next day Soon after dawn Dasaratha enters the marriage hall with his retinue Janaka too arrives Rama bathes, wears the holy *thiruman** on his forehead, and wearing fine dress and ornaments, gets into a chariot with his brothers and reaches the marriage hall Vasishta arrives *with the materials necessary for the conduct of the marriage* The couples are seated on the marriage platform Janaka gifts away Sita to Rama with the pouring of water Then Sita circumambulates the fire steps on the grindstone, and looks at the actual Arundhati herself seated beside Vasishta, unlike other brides who have to look up at the star Arundhati in the sky Then Rama and Sita do obei-

* This is the forehead mark worn by Sri Vaishnavas

sance to Dasaratha and the queen mothers and retire to their bed chambers Then Janaka decides in consultation with Dasaratha and celebrates the marriage of the three daughters of his brother Kusadhwaja to the three younger brothers of Rama Dasaratha stays in Mithila for a few days after the marriage This is the substance of this padala

1 Yudajit, the maternal uncle of Bharata comes to Ayodhya to take Bharata to his city according to his father's desire, learns that all had left for Mithila for the marriage, repairs to Mithila, meets Dasaratha on the day prior to that of the marriage, and tells of his coming first to Ayodhya and thence to Mithila This account of Valmiki is not mentioned by Kamban

2 Valmiki makes no mention of the fact mentioned by Kamban that on the night before the marriage day Rama and Sita spent the night love afflicted

3 Kamban says that Dasaratha, Rama, Sita and Vasishata entered the marriage hall in that order Valmiki says that Dasaratha entred first followed by Rama with his brothers and sages

4 Valmiki does not mention the fact mentioned by Kamban that Sita stepped on the grindstone and then looked at the actual Arundhati seated near Vasishta instead of looking at the Arundhati star in the sky

5 Kamban says that Sita made obeisance, after her marriage, to Kaikeyi, then Kousalya and Sumitra and they gave her presents of many jewels Valmiki is silent about it

6 Valmiki tells that the marriage was celebrated in the yagna sala Kamban makes mention of the decorated hall only

7 Valmiki clearly mentions that Vasishta asked Janaka to give his two daughters in marriage to Rama and Lakshmana and Visvamitra asked Janaka to give the daughters of his brother Kusadhwaja in marriage to Bharata and Satrughna. So it is clear that Sita and Urmila were the daughters of Janaka, and Mandavi and Sruta Kirti were the daughters

of Kusadhwaja. But Kamban clearly says that excepting Sita, the other three were the daughters of Kusadhwaja.

8. Kamban says that Dasaratha stayed in Mithila for a few days after the marriage. But Valmiki has it that the next day itself Visvamitra betook himself to the Himalayas and Dasaratha followed suit by setting out for Ayodhya.

9. Valmiki says that the four couples got married simultaneously and retired to their bed chambers. Kamban makes a change and says that Rama was married first and retired to the bed chamber, and then the marriages of the other three brothers were settled and conducted.

10. Kamban mentions that the town-folk decorated the city on the night before the marriage day while Valmiki makes no mention of it.

11. From the statement of Valmiki that Yudajit learnt on reaching Ayodhya the news of the marriage at Mithila, it is to be inferred that the marriage having been settled all *too suddenly, the marriage invitation could not be sent even* to the Kekaya king Kamban makes no mention of Yudajit at all

### 22. Parasurama Padala,

*(Chapter describing the meeting between Rama and Parasurama).*

This padala of 50 stanzas derives its name from the fact that it tells of the vanquishing of Parasurama by Sri Rama when the former challenged Sri Rama to show his prowess, when Dasaratha, Rama and their party were returning to Ayodhya from Mithila. This is based on the sargas 74 to 77 of Valmiki's Ramayana. Only a few changes are seen here between the original and Kamban's work. But for these, there is unanimity in the two versions.

At the conclusion of the marriage, Visvamitra takes leave of Janaka and repairs to the Himalayas for doing penance. Dasaratha with his sons and retinue is returning to Ayodhya. On his way he found peacocks going on the right and crows and other birds going on the left. Taking this to be an ill-omen and becoming sad, Dasaratha enquires of

a seer what they indicate, and he replies that the party will meet danger but it will be overcome soon. Then Parasurama bearing a bow and an axe and with a terrible form making the whole world tremble, appears before Rama and speaks fiercely, "You have broken a spent bow. Now I have come to test your valour." Dasaratha is all fear and trembling, praises Parasurama profusely and asks him to show them mercy. Not heeding his words, Parasurama speaks to Rama telling him of the stories of Siva's bow, of the Vishnu's bow in his hand, of the battle between Siva and Vishnu, of how in that battle Siva's bow was made powerless, of how he was so long living in Mahendra mountain forgetting his anger at the death of his father at the hands of Katthaviryarjuna, and of how he had come there on hearing the noise of the breaking of Siva's bow, and showed the Vishnu bow in his hand to Rama and challenged him if he was really valorous to bend that bow, and said he would fight with him later.

Immediately Rama takes the bow from Parasurama's hands, bends it, and asks Parasurama what he was offering as the target for his arrow. Finding that he had failed, Parasurama praises Rama and offers all the penance he had done so far as the target for his arrow. The arrow speeds and collects up all the penance of Parasurama and returns. Parasurama bows to Rama and goes away. Rama then comforts his father who has fallen into a faint. Dasaratha embraces his son and feels happy. Rama gives the bow taken from Parasurama into the care of Varuna, and returns to Ayodhya, with his father. After a few days, Yudajit, the maternal uncle of Bharata and Satrughna takes them to Kekaya. This is the substance of this padala.

1. Valmiki says that when Dasaratha left Mithila with his sons and daughters-in-law, Janaka gave them large presents of pearls, gold, cows and land as Sridhana and went some distance with them to give them a send off. Kamban makes no mention of this.

2. "Peacocks going on the right (clockwise) and crows and other birds going anti-clockwise." Kamban describes these as inauspicious omens. Valmiki tells this differently as "Birds screeched ominously and animals went clockwise."

3 Kamban says Dasaratha asks a seer what the effects of the ill-omens will be Valmiki says that Dasaratha made the enquiry of Vasishta himself

4 According to Valmiki, Vasishta and the other sages welcomed the irate Parasurama with arghya and padya Kamban says that Dasaratha himself did these and does not mention Vasishta or the other sages in this context

5 Valmiki says that Parasurama talked nothing disparaging of Siva's bow and merely said, "You are a Kshatriya I have come here to see your prowess If you take up the bow and get it ready to shoot an arrow, I shall then fight with you", without slighting Rama But Kamban has it thus Parasurama with great disdain and pride exclaims, "It is no credit to you to have broken a spent bow Show your might in bending this bow"

6 Rama bent the bow and set an arrow in it and said, "The arrow cannot be shot in vain Shall I destroy your padagati or shall I destroy all the virtue you have accumulated by your penance?" Parasurama, having to repair to Mahendra Mountain without staying the night there in pursuance of Kasyapa's curse, asked Rama to destroy his virtue This is Valmiki's account According to Kamban, Rama does not ask which of the two things he should destroy but merely asks what Parasurama was offering as the target for his arrow

7 After the rout of Parasurama, Rama gave the bow to Varuna and then made obeisance to Vasishta and then comforted Dasaratha who had fainted So says Valmiki Kamban has it that Rama first roused Dasaratha from his faint, then gave the bow to Varuna asking him to take care of it

8 Valmiki says that Rama conducted the affairs of State with his father's permission and loved Sita with extreme fervour because of the fact that his marriage to her was arranged by great sages Kamban does not mention these

CONCLUSION

It can be concluded that Kamban has made changes in Valmiki's account in the following ways

1. Making slight changes here and there in the main story and the side stories.

2. Mentioning the incidents in the main and side stories in the original, in other contexts.

3. Telling the story in the original mentioned in one place in a different place.

4. Adding extra imaginative accounts related to the original, and introducing imaginative accounts of his own.

5. Having the narration by a person in the original made by another.

6. Describing the route through which Visvamitra took Rama and Lakshmana, differently.

Why did Kamaban who proclaimed in a verse at the beginning that he will be following Valmiki, change the story of the original? Are there any bases in the Puranas and ancient accounts for the changes he had made and the new imaginative accounts he had given? Or, are these his own independent creations? It is not necessary to enter into these enquiries for the purpose of this book.

25, Burkit Road
Madras-17

S. N. SRI RAMADESIKAN

# कम्बरामायण-संस्कृतानुवादः

## बालकाण्डः

# कम्बरामायणं-संस्कृतानुवादः

## बालकाण्डः

### मङ्गलाचरणम्

(தற்சிறப்புப்பாயிரம்)

स्वयं च सृष्टिस्थिति नाशकार्यं
लीलानिमित्तं कुरुते सदा यः ।
समस्तलोकस्य पतिं य एव
तस्यैव पादौ शरणं व्रजामः ॥ 1

जघान रामः किल सप्त सालान्
वल्मीकजन्मा मुनि तस्य गाथाम् ।
चकार, तत्काव्यविशुद्धदेशे
स्वल्पार्थकं काव्यमिदं करोमि ॥ 2

गीर्वाणभाषामवलम्ब्य राम-
कथां त्रयश्चक्रुरथापि तेषु ।
प्रसिद्धवाल्मीकिकृतप्रबन्ध-
क्रमेण काव्यं द्रविडे करोमि ॥ 3

विष्णोर्गुणाढ्यस्य दशावतारे
श्रीरामचन्द्रस्य कथा वरिष्ठा ।
कृता सुपद्यैः, शडयप्पनाम्नः
तद्वण्णनल्लूराभिधे प्रदेशे ॥ 4

रक्षोनिहन्तुर्धृतचापपाणेः
रामस्य कीर्तिं भुजयोर्वृन्तः ।
लब्ध्वा धनज्ञानयशांसि मुक्ति-
प्रदायिकां श्रीकरुणां भजन्ते ॥ 5

## 1

## सरयूनदीपटलः

(ஆற்றுப்படலம்)

पुंसां च पञ्चेन्द्रियरूपनागाः
हारस्तनीनां नयनाङ्कुशबाणाः ।
निषिद्धमार्गे न हि यान्ति यत्र
तत्कोसलस्थां सरयूं वदामः ॥ 1

शीलेन तुल्या रविवंशजानां
नित्यं स्रवन्ती सरयूः प्रवृद्धा ।
लोकस्थितान् पाति समस्तजन्तून्
स्वयं च मातुः स्तनवत् स्थितेयम् ॥ 2

किरातपल्लीमभितः प्रविष्टो
नानाधनुर्बाणमुखैः समेतः ।
व्याधाङ्गनास्ताः किल रोदयित्वा
बिभाति सेनेव नदीप्रवाहः ॥ 3

जातं हिमाद्रेर्जलधिं प्रविष्टं
नदीजलं ब्रह्मवदेकमेव ।
देशप्रभेदाद्बहुरूपतां तद्
धत्ते यथा ब्रह्म मतप्रभेदात् ॥ 4

वने तथा चम्पककाननेषु
वाप्यां तटाके बहुसस्यभूम्याम् ।
प्रयाति सर्वत्र नदीजलं तत्
प्राणा यथा सर्वशरीरभागे ॥ 5

## 2

## कोसलदेशपटलः

(நாட்டுப்படலம்)

वाल्मीकिनामा कविरादिमो यः
काव्यं सुराणामपि कर्णपेयम् ।
चकार, तद्वर्णितकोसलस्य
मया स्तुतिर्मूकवचस्समाना ॥ 1

स्नात्वा चरन्तो महिषाश्च सस्ये
नीलाभ्रकल्पाः स्वशिशून् स्मरन्तः ।
प्रेम्णा विमुञ्चन्ति पयांसि तेन
फलन्ति सस्यान्यपि कोसलेऽस्मिन् ॥ 2

विशालनेत्राः शशिखण्डफालाः
नार्यः सदा ज्ञानधनैः समृद्धाः ।
सन्त्यत्र यस्मादत एव दानं
कुर्वन्ति दीनाय सदोपचारम् ॥ 3

नावः सदा वस्तुभरैः समृद्धाः
भूमिः सदा सस्यसमृद्धियुक्ता ।
अत्राऽऽकरा रत्नगणान् वमन्ति
सच्छीलपूर्णानि नृणां कुलानि ॥ 4

सर्वेऽत्र शुद्धा न हि मृत्युभार्ता
ते शुद्धभावास्तत एव शान्ताः ।
तेषां सदा धर्मपरायणानां
न दुर्गतिः सद्गतिरेव किन्तु ॥ 5

अस्मिन् क्वचित्पाकगृहोत्थधूमाः
तद्यन्त्रशालाजनिताश्च धूपाः ।
सवेदघोषं कृतयागजन्य-
धूमैर्मिलित्वा घनवद्विभान्ति ॥ 6

दृष्ट्वोपमानं वदनेन चन्द्रं
गतिं गजानां निजमन्दगत्या ।
गाढस्तनैः पङ्कजकुड्मलानि
विजित्य नार्यो विलसन्ति देशे ॥ 7

देशोऽत्र मेघो वनराजिसाम्यं
हिमाचलो धान्यचयेन साम्यम् ।
साम्यं तथाब्धिश्च जलाशयेन
प्राप्नोति नाकोऽप्यथ कोसलेन ॥ 8

दारिद्र्यशून्येऽत्र न दानवार्ता
युद्धातिदूरे किमु वीर्यवाचा ।
असत्यशून्ये किमु सत्यवाचा
बहुश्रुताढ्ये न धियः प्रभावः ॥ 9

रम्या जनाः स्वीयगुणेन नित्यं
नीतिः स्थिराभूदनृताप्रसक्त्या ।
प्रेम्णा वधूनां स्थिर एव धर्मः
शीलेन तासामिह काऽऽकृतिः ॥ 10

अन्विष्य पद्भ्यामिह कोसलस्य
द्रष्टुं हि वेलां भुवि के समर्थाः ।
कुल्याङ्घ्रपादैः सायूः समन्तात्
अद्यापि गत्वा न हि वेत्ति वेलाम् ॥ 11

घोरस्य वाताहतसागरस्य
प्रवेशमात्रेऽपि न वै विनाश्यः ।
यः कोसलोऽसौ कथितः पुरैव
पुरीमयोध्यामथ वर्णयामः ॥ 12

## 3

### अयोध्यानगरपटलः

(நகரப்படலம்)

रम्यार्थगम्भीरपदप्रयोगवत्-
मुनिप्रवीरैः कविभिः स्तुतेयम् ।
यद्धाम वाञ्छन्ति जनास्तपोभिः
तत्र स्थितैश्चापि पुरी वरेण्या ॥ 1

ब्रह्मा शिवो विष्णुरिमे ह्ययोध्या-
समां पुरीमत्र न ददृशुस्तः ।
तद्द्रष्टुकामौ किल सूर्यचन्द्रौ
निमेषशून्यौ चरतो ध्रुवं तत् ॥ 2

पुण्येन मुक्तिर्भवतीति वेदाः
रामेण पुण्यं ववृधे पृथिव्याम् ।
पुरीमिमां प्राप्य गुणी स रामः
ररक्ष चेत् भोग्यमितः किमन्यत् ॥ 3

यशःप्रधाना रविवंशभूपाः
लोकान् दिशो व्याप्य निजाज्ञयैव ।
रक्षन्ति चेत् आवरणो नगर्याः
प्राकार आसीन्ननु मण्डनार्थः ॥ 4

अगाधदुर्गं जलधिभ्रमेण
प्रविश्य मेघाः सलिलं गृहीत्वा ।
प्राकारमत्रोन्नतशैलबुद्ध्या
आरुह्य वर्षन्ति च तत्र धाराः ॥ 5

प्राकारबाह्ये जलदुर्गजात-
पद्मानि तद्देशवराङ्गनानाम् ।
मुखैः पुरा प्राप्तपराभवं स्वं
स्मृत्वेव योद्धुं किमु सन्नद्धानि ॥ 6

चन्द्रादपि श्वेततराणि नाना-
सद्मानि चण्डैः पवनाभिघातैः ।
उपर्युपर्युत्थितदुग्धसिन्धु-
तरङ्गवद् व्योम्नि विभान्ति पुर्याम् ॥ 7

शैलस्थनानाकदलीसमानैः
पताक संघैर्निबिडेऽम्बरेऽस्मिन् ।
चरन्सदाविन्दुरपि ध्वजानां
सङ्घट्टनात् क्षीणतनुर्बभूव ॥ 8

स्वर्णैर्वरिष्ठै रचिता पुरी स्वां
छायां च विशुद्धविदीपतुल्याम् ।
प्रसार्य सम्यङ् ननु देवलोक
तत्स्वर्णलोकं विदधे यथार्थम् ॥ 9

कान्त्या दिवारात्रगतं वितर्कं
　　उत्पादयन्त्यां किल तत्रनगर्याम् ।
पुण्याङ्गना देहदिदृक्षयेव
　　निमेषशून्याः प्रतिमाः किमत्र ॥　　10

पथ्या च संयोगवियोगकृत्यैः
　　गानेन तस्य श्रवणेन पुर्याम् ।
जलावगाहैः कुसुमस्य धृत्या
　　कालः प्रयात्यत्र पुराङ्गनानाम् ॥　　11

तुरङ्गमातङ्गरथान् नयन्तः
　　केचिन्नरास्तत्र नयन्ति कालम् ।
अकिञ्चनानां बहुयाचकानां
　　दत्त्वा यथेष्टं मुदिताश्च केचित् ॥　　12

गजान् मिथो योधवशान् विधाय
　　धनुः प्रयोगाभ्यसनेन केचित् ।
धीरा प्रयान्तस्तुरगैर्नयन्ति
　　कालं, धनुःशास्त्रविचारणेन ॥　　13

चलत्पटे व्योमगता ध्वजास्तु
　　किं व्योमगङ्गासलिलं लिहन्ति ।
श्वेता घना व्योमगताः समुद्र-
　　माविश्य नीरं च यथा पिबन्ति ॥　　14

मेघाब्धिघोषादपि घोररूपैः
भेरीनिनादैः सहिते पुरेऽस्मिन् ।
चोरा न वै तेन न वित्तरक्षा
न याचकास्तेन न दानवार्ता ॥ 15

यतोऽत्र विद्यासहिताः समस्ताः
विद्वानविद्वानिति नास्ति भेदः ।
समस्तसौभाग्ययुतेषु तेषु
धनी दरिद्रस्त्विति नास्ति भेदः ॥ 16

विवादरूपबीजं बहुधा प्ररूढं
योगाख्यपत्रैः प्रियकुड्मलैश्च ।
धर्माख्यपुष्पैः सहितं नगर्यां
उत्पादयद् भोगफलं ततोऽभूत् ॥ 17

## 4

## दशरथशासनपटलः

(அரசியற்படலம்)

पुरीमयोध्यामव चक्रवर्ती
यः सप्तलोकानपि पातुमीशः ।
मुदाश्रयो भावुकराघवाब्द-
मनून् पाति स्म स धर्ममूर्तिः ॥ 1

द्विरतान् समेषां निजदानवारि-
सिक्तान् पृथिव्यामकरोत् सदा सः ।
अन्यैरसाध्यान् श्रुतिमार्गगामि-
भूपैकसाध्यान् विदधे च यज्ञान् ॥ 2

स्वप्राणतुल्यान् सकलांश्च जन्तून्
मत्वाऽस्य लोकस्य च पालनेन ।
चराचरात्माऽखिलजीवराशि-
निवासदेहेन समोऽस्ति भूपः ॥ 3

युद्धाप्रसक्त्या सह शत्रुवर्गैः
कण्डूतिमत्स्कन्धयुतः स भूपः ।
जगत् समस्तं च शशास सम्यक्
यथा दरिद्रो निजभूमिलेशम् ॥ 4

## 5

## श्रीरामावतारपटलः

(திரு அவதாரப்படலம்)

अथैकदा ब्रह्मसुतं विशुद्धं
नत्वा वसिष्ठं रघुवंशभूपः ।
"पिता च माता च तपो हरिश्च
समस्तमन्यन्मम तु त्वमेव" ॥ 1

"विप्रास्तदन्ये मुनयो विशोका-
स्त्वासन्, गते मय्यथ राजशून्यैः ।
एतैर्महद्दुःखमवाप्स्यते तत्
सेयं व्यथा मां दहती" त्युवाच ॥ 2

भेरीरवैः सौधमुखे प्रपूर्णे
मुक्ताकिरीटोज्ज्वलिते महीशे ।
इत्थं ब्रुवाणे कमलासनस्य
सूनुर्वसिष्ठो हृदि चैव मेने ॥ 3

दुग्धाब्धिमध्ये भुजगे शयानः
दृष्ट्वा हरिं मेघनिभः सुरौघान् ।
"हन्यां सुघोरानसुरान्" इतीत्थं
यदाह तच्चिन्तितवान् वसिष्ठः ॥ 4

"राजन्! महात्मन्! समस्तलोक-
नियन्तृपुत्रप्रदयागपूर्वां ।
त्वं वै विशोको भवितासि सत्यं"
इत्यब्रवीत् स स्मृतपूर्ववृत्तः ॥ 5

यो जन्तुमात्रेण जनान् हि पश्येत्
यो ब्रह्मचर्यगुणशान्तियुक्तः ।
स ऋष्यशृङ्गो यदि यज्ञकृत् स्यात्
तदा सुताः स्युरिति विप्र आह ॥ 6

तदा ज्वलद्वह्निसमानकेशं
रक्तान्तनेत्रं ज्वलितं च भूतम् ।
सुवर्णपात्रेऽमृततुल्यपिण्ड-
मादाय वह्नेः स्वयमाविरासीत् ॥ 7

तदस्यश्रृङ्गानुमतिं गृहीत्वा
पिण्डांशमेकं न्यदधात् स राजा ।
रक्ताधरायाः किल नीलधूम्र-
केश्याः करे कोसलराजपुत्र्याः ॥ 8

हंसैः समाकीर्णनदीतटाक-
वनैर्युतं देशमपालयद्यः ।
करे ददौ केकयराजपुत्र्याः
स तु क्रमेणैव विभज्य पिण्डम् ॥ 9

वीर्येण शत्रोरतिभीषणस्य
निमेः कुले जातमहीश एषः ।
पूर्वक्रमात् पिण्डमिमं सुमित्रा-
हस्ते ददौ, देवपतिस्तुतोष ॥ 10

पुनः सुमित्राकरयोः स पात्र-
शीर्णं च पिण्डं प्रददौ गुणाढ्यः ।
तदाऽस्फुरत् शत्रुषु वामभागः
तद्भिन्नभागो भुवि सर्वजन्तोः ॥ 11

प्रसूतिकाले निकटागते तु
   दर्पोद्धतायां किल भूमिदेव्याम् ।
पुनर्वसुप्रख्यसदृक्षशोभि-
   दिनाशके कर्कटलग्नयुक्ते ॥ 12

वेदैरवेद्यं निजगर्भलीन-
   समस्तलोकं जलदाभनाभम् ।
ज्योतिस्तदेकं सुषुवे प्रपन्न-
   भाग्याय सा कोसलराजपुत्री ॥ 13

सुराः सुरा व्योम्नि समेत्य दिक्षु
   सुरेशमुख्या विनताः स्तुवन्ति ।
पुष्यर्क्षयुक्ते शुभमीनलग्ने
   कैकेय्युदारं तनयं प्रासूत ॥ 14

दृक्षाववीर्याचलकोपनेन्द्रे
   इष्टे दिवं प्राप्य सुरैः समेत्य ।
सार्पर्क्षयुक् कर्कटलग्नयोगे
   कनीयसी लक्ष्मणमप्यसूत ॥ 15

कनाददयोऽथटनागधार्यां
   दृष्टा तदा भूः स्तनयोऽप्यतूलन् ।
कनाद्यनाशापुन सिंहासौ
   यदा सुमित्रा सुषुवेऽप्यनुजम् ॥ 16

दास्यो नृपं प्राप्य शुभं निवेद्य
तुष्टाः सुनृत्ताः, ग्रहतारकाणाम् ।
स्थितिं द्विजास्तत्र विमृश्य लोक-
बाधा नचेतः परमित्यवोचन् ॥ 17

श्रान्तं गजेन्द्रं ननु नक्रयुद्धे
"हे शेषशायिन्"इति चाक्रन्दन्तम् ।
आगत्य तं पालयतस्तु विष्णोः
चक्रे वसिष्ठः किल रामनाम ॥ 18

धारस्थितेनामलकेन तुल्य
विस्पष्ट नानाव्रत बोधि वेदे ।
यो वेत्ति सारं स मुनिश्चकार
तदन्यथाख्यो भरताख्यनाम ॥ 19

दुर्वारवीर्योज्ज्वल तेजसोऽथो
व्यधान्मुनिर्लक्ष्मणनामधेयम् ।
तदा व्यनश्यन् कुहकाश्च दैत्याः
देवा व्यतुष्यन् पृथिवी विशोका ॥ 20

"प्रशस्त मुक्ताग्र निबद्धपद्म-
समान भास्वद्रमणीय कान्त्या ।
विरोधनाशो भवती"ति मत्वा
शत्रुघ्नसंज्ञामिनरस्य चक्रे ॥ 21

## ७

## विश्वामित्रे रामसमर्पणपटलः

(கையடைப்படலம்)

व्योम स्पृशन्तं मणिमण्डपं यं
सकल्पवृक्षोज्ज्वल लोक देवाः ।
आयान्ति द्रष्टुं स्वसभा भ्रमेण
तं राजराजः समुपागमत् सः ॥

"उत्पाद्य नूत्नं जगदेव देवान्
तथा विधिं नूत्नमहं सृजेयम्" ।
इत्येव वक्ता पुरतस्तु राज्ञः
समाययौ गाधिसुतो मुनीन्द्रः ॥

"कैलासदुग्धाम्बुधि सत्यलोकान्
महेन्द्रलोकं च तथाऽप्ययोध्याम् ।
विना शरण्यं क च मादृशानां
भवेदि"त्योह नृपं मुनी

"तौ का· मखेऽस्मिन्
सम्प्र·
रामं त्वमुक
समो मुं

निशम्य वाक्यं स नृपः सुतो मे
    बालो न योद्धा, "विधिरुद्रमूलम् ।
अपोह्य विघ्नं स्वहमेव यज्ञ-
    गोप्ता प्रभो ! स्यामि"ति सम्बभाषे ॥ 5

क्रुद्धं तदा गाधिसुतं वसिष्ठ-
    स्सम्श्वास्य राजानमुवाच, "नृप ! ।
सुतस्य नानाशुभयोगकाले
    न तन्निरोधो भवताऽत्र कार्यः" ॥ 6

अक्षय्यतूणीर मनाश्यसारं
    अंसद्वये शैलवदुन्नते च ।
बद्ध्वा कृपाणं स तथैव वामे
    त्वेकं धनुर्लोकपतिस्त्वगृह्णात् ॥ 7

राज्ञः पितुर्देह विनिर्गतैस्तैः
    प्राणैः समो भ्रातृ समेतरामः ।
छायेव तं कौशिक मन्वगच्छन्
    तीर्त्वा ययौ तत्पुरसालमार्गम् ॥ 8

तपस्विलभ्योत्तमपावनाच्च
    श्रेष्ठामयोध्यां समतीत्य ते तु ।
नृत्यद्वधू नूपुरतुल्य हंस-
    निनादयुक्तां सरयूमवापुः ॥ 9

ऊधुस्वयस्ते मुकुलस्तनीनां
तत्कुन्तलाभै र्भ्रमरैरुपेते ।
इक्षोः सगद्भिश्च मधुप्रवाहैः
सम्पूर्ण केदारकृते वनेऽस्मिन् ॥

मेघावृतत्वात् गजवत्स्थितस्य
महीधरस्याग्रमयोपयान्तु ।
अश्वेषु सप्तस्वपि सूर्यमूर्तेः
तीर्त्वा नदीमारुरुहुश्च पारम् ॥

दैवैर्द्दरेण्याद्भुतयागजन्य-
धूमावृत काननमत्र दृष्ट्वा ।
सर्वोत्तमो योगिवरं प्रणम्य
रामः "किमेतद्वन मि"त्यपृच्छत् ॥

## 7

## ताटकावधपटलः

(தாடகைவதைப்படலம்)

स्थित्वात्र कामः किल चन्द्रचूडं
विव्याध बाणैः, शिवफालनेत्रात् ।
कोपाग्निना पुष्पसमेऽस्य देहे
दग्धे स्वयं प्रापदनङ्गभावम् ॥

ददाह शम्भुः कुपितोऽत्र कामं
तदङ्गभस्माङ्कितदेश एषः ।
अङ्गाभिधं तत्स्थलमप्यतोऽभूत्
कामाश्रमाख्यं, शृणु वेदवेद्य ! ॥ 2

इत्थं मुनौ शंसति तत्र गत्वा
प्रत्युद्गतैः सत्पथगैश्च विप्रैः ।
स्थित्वा समं मध्यगते च भानौ
ययुस्त्रयस्तं मरुप्रदेशम् ॥ 3

वक्तुर्हि जिह्वा च महान्धकारो
ब्रह्माण्डकोशो मरुभूमिलापैः ।
विद्युत्पयोदाशनिसूर्यमुख्याः
दग्धा यदि स्युः किमिहास्त्यदग्धम् ॥ 4

शार्ङ्गी रणे मुञ्चति बाणवर्षं
शूरस्य तत्कैतववञ्चितस्य ।
विनष्टमानाख्य मणेर्मनोवत्
आसीत् सुतप्तं मरुकाननं तत् ॥ 5

निहत्य दुःखप्रद कर्मयुग्मं
कामादिकान् त्रीन् समतीत्य दुर्गान् ।
विमुक्तिकामस्य च पण्यवस्त्वाः
हृत्तुल्यमेतद् विपिनं तु शुष्कम् ॥ 6

अथेङ्गितज्ञौ मुदितौ कुमारा-
वगृह्णतां कौशिकपादयुग्मम् ।
बलादि मन्त्रद्वयमाप्य तस्मात्
तौ जेपतुस्तत् हृदये निधाय ॥

स्मृते तु मन्त्रे प्रलयाग्नितुल्यं
उज्ज्वलद्वने यत्तु गताश्रयोऽति ।
शीतोदके यानसमं तदासीत्
उवाच रामो मुनिमानतः सन् ॥

गङ्गां च माल्यं वहतः स्वमूर्ध्नि
शिवस्य दृष्ट्या किमु दग्धमेतत् ।
"कुभूपराज्यादधिकोऽत्र नाशः
कुतोऽस्ति सर्वज्ञ वदे"त्यपृच्छत् ॥

"या जीवति प्राणिवधेश्च नित्यं
सहस्रमातङ्गबलान्विता या ।
कालाकृतिर्या चरितं नु तस्याः
शृणु त्वमि" त्याह मुनिः स रामम् ॥

दिनेषु यातेष्वथ ताटकायाः
लक्ष्मीसमानोज्ज्वल कान्तिभल्याः ।
गर्भे तु मारीच सुबाहुसंज्ञौ
जातौ सुतौ प्राणिभयङ्करौ तौ ॥

अगस्त्यकोपेन तथैव शप्तौ
  योद्धुं ह्यशक्तौ च सुमालिसंज्ञम् ।
पौलस्त्य मातामहमेत्य चार्तौ
  "पुत्रौ भवावस्त्वि"ति चोचतुस्तौ ॥ 12

स्थित्वा चिरं नागतले च तेन
  "मन्मातुलौ तावि"ति रावणेन ।
स्तुतौ जगन्नाशकरौ महद्वत्
  तौ भ्रातरौ संभ्रमतः सवेगम् ॥ 13

त्यक्त्वा सुतौ कुंभसुतस्य शापं
  स्मृत्वा ज्वलद्धृदि समानकोपा ।
सा राक्षसी कानन मेतदाप
  ज्वालापरीताग्नि वृतं समन्त त् ॥ 14

सा घोरकृत्या सहितं समृद्धया
  तत्काननं नाशयति स्म पश्चात् ।
चित्ते नृणां लब्धपदो हि लोभः
  विनाशयेत् स्वगुणान् यथैव ॥ 15

दशाननाज्ञा वशमेत्य शैल-
  समानसारा मम यज्ञहन्त्री ।
तदङ्गदेशस्य जनान् सर्वस्थान् -
  हत्वा भ्रमत्यत्र पयोदनील ! ॥ 16

तद्गाधिसूनोर्वचनं निशम्य
शङ्खार्दहस्ताधृतशार्ङ्गधन्वा ।
सुगन्धपुष्पार्हशिरः प्रकम्प्य
"कुत्रेयमास्ते कथये"त्यपृच्छत् ॥

शैलाभनाभे द्रुगतेस्तु वाक्यं
जितेन्द्रियो गाधिसुतो निशम्य ।
"अत्रास्ति सा चे" त्यभिधानतः प्राक्
तमाञ्जनाद्रिप्रतिमाऽऽविशत्ताः ॥

शैलाव्ययन्नूपुरबद्धपाद-
घातोत्पन्नगर्ते जलधिर्विवेश ।
बिलं गते भीतयमेऽनुयाते
शैलैर्युता सा पुरमाजगाम ॥

"समस्तजन्तौ निहते मयैव
सुरनाधमास मम नात्र लभ्यम् ।
इत्याशयाद्वा विधिना किमाताः?
तत्कथ्यतामि' त्यवदत् पिशाची ॥

ज्ञात्वापि भावं स मुनेर्दयालु
मुमोच बाणान् न हि तद्वधार्थी ।
प्राणापहन्त्रीमपि घोरकृत्यां
रामः स्त्रियं तां हृदि मन्यते स्म ॥

सनातनं धर्ममहं ब्रवीमि
क्रोधादहं नैव वदामि तस्याम् ।
नेदं दयाकृत्यमिमां जहि त्व-
मित्याह रामस्य पुरः स विप्रः ॥ 22

रामप्रमुक्ता निशिताश्च बाणाः
तद्वज्रतुल्यं हृदयं विभिद्य ।
गता बहिः, ज्ञानिगिरीरितार्थाः
यथा जडानामपयान्ति चित्तात् ॥ 23

व्यावृत्तवक्त्रा रुधिरैररण्यं
आपूर्य तत्रैव पपात यद् सा ।
बभूव तद्रावणभाविनाश-
प्रबोधिकेतोः पतनेन तुल्यम् ॥ 24

निशाचरप्राणरसं पिपासुः
अटन् यमः प्राप तदत्र पूर्वम् ।
विरिञ्चितुल्यस्य मुनेर्विनेयः
रामो यदाद्यं रणमत्र चक्रे ॥ 25

"प्राप्ता वयं स्वीयपदं, न बाधा
त्यक्तेऽद्य दिव्यायुधजालमस्मै ।
रामाय देही"ति मुनिं प्रबोध्य
देवा ययुः पुष्पमवाकिरन्तः ॥ 26

## ४

## विश्वामित्रयागपटलः

(வேள்விப்படலம்)

गतेषु देवेष्वथ पुष्पवृष्ट्या
शीतं मरुप्रान्तमतीत्य विप्रः ।
दारिद्र्यहन्त्र्या शतयप्यथाचा
समायुधान् राजसुते ददौ सः ॥

कृतानि सत्कर्मफलानि सद्भिः
जन्मान्तरे यान्ति यथा स्वयं तान् ।
तथा मुनौ यच्छति रामभद्रं
दिव्यायुधा हर्षयुतास्तमापुः ॥

क्रोशद्वयं तेषु गतेषु तत्र
श्रुत्वा ध्वनिं, "जातमिदं नु कस्मात् !" ।
इत्थं मुनिं पृच्छति रामभद्रे
आरब्धवान् वक्तुमसौ तपस्वी ॥

"तन्मानसाह्वयात् सरसः प्रवृत्त-
नद्या सरय्वा सह गोमतीयम् ।
युता ध्वनत्येव"मुवाच विप्रः
ते कौशिकाख्यां प्रययुर्नदीं ताम् ॥

"हरस्तुता पुण्यनदी च केय"-
मित्थं तु रामेण मुनिः स पृष्टः ।
ऊचे, गुणी ब्रह्मसुतः कुशाख्यः
जज्ञे यतः पुत्रचतुष्टयं प्राक् ॥ 5

नदीत्वमासा मम सोदरीति
श्रुत्वा कुमारावथ नातिदूरम् ।
गतौ, स रामो "विपिनं किमेत-
दि"तीव पप्रच्छ, मुनिर्बभाषे ॥ 6

मत्तैव दैवं क्षिति मन्यमान-
नारीमनोवद्विपिनं विशुद्धम् ।
वेदैस्तथान्यैर्मुनिभिस्त्वमेयः
पुरात्र विष्णुर्व्यदधात्तपांसि ॥ 7

नीचो हरिः श्लाघ्यगुणस्त्वदित्यां
त्रिकालवित्काश्यपसंज्ञके च ।
भूत्वा सुतोऽयं वटवृक्षगर्भ-
बीजं यथा वामनतामवाप ॥ 8

गत्वा बलिं तस्य वचो निशम्य
"स्वकाश्रितादप्यधिकप्रदातः ! ।
त्वय्यर्थिनो भाग्ययुता न चान्ये"
इत्याह सोऽयं धृतकुब्जवेषः ॥ 9

तुष्टो बलिः, "वाञ्छितमत्र किं वे-"
त्यूचे, "दया चेत् त्रिपदप्रमाणाम् ।
प्रयच्छ भूमि"मिति वामनोक्तः
बलिस्तथेत्याह रुरोध शुक्रः ॥

"मायामयं रूपमिदं महात्मन् !
न वामनोऽयं घननीलकायः ।
पुराण्डजाण्डान् प्रसतो हरेस्तु
जानीहि रूपं त्विद"माह शुक्रः ॥

"दानाद् करे चोर्ध्वगते मदीये
पूर्णो घनाभो हरिरेविषेवः ।
अधः करो याचति चेत्तनो मे
भाग्यं किमन्यत् त्वमिदं न वेत्सि ॥

"नासौ मृतो यं मृतमीरयामः
परन्तु हस्तैः किल याच्यते यैः ।
ते वै मृता, तेषु च दानशीलाद्
अन्ये किमासन् भुवि कीर्तिकायैः ?" ॥

"ये निन्दकास्ते रिपवो न, किन्तु
ये चात्र दातॄन् किल वारयन्ति ।
ते दारशत्वात्मविघातकाश्च
निन्द्यं ततो मे"ति बलिर्जगाद ॥

आक्रम्य लोकान् सकलान् पदाभ्यां
स्थानं ह्यलब्ध्वा बलिमस्तके सः ।
न्यधात्तृतीयं तुलसीधरोऽसौ
कुब्जो ह्ययं, हे धृतचापपाणे ! ॥ 15

दुष्कर्मनिर्मूलन ! राम ! तस्मात्
इदं वनं प्रेक्ष्य च जन्महीनाः ।
भवन्ति सर्वे, श्रुतिगम्ययज्ञं
कर्तुं मम स्थानमितः किमन्यत् ? ॥ 16

“यक्ष्येऽहमत्रे”ति वदन् मुनीन्द्रः
वनेन गत्वा मखपातृबालम् ।
सम्भृत्य रम्यौ मखरक्षणार्थं
नियोज्य तावारभताथ यज्ञम् ॥ 17

भूपालपुत्रौ मुनिना कृतं तं
यज्ञं सुराणां हितसाधनार्थम् ।
अनन्यलभ्यं दिनषट्कमव्य-
मरक्षतां पक्ष्म यथा हि नेत्रम् ॥ 18

तद्यज्ञसंरक्षक वीरसून्वोः
ज्येष्ठो मुनिं प्रेक्ष्य “गुणप्रधान ! ।
प्राप्स्यन्ति घोरा भवदुक्तपूर्वाः
दैत्याः कदेदं स्थलमि” त्यपृच्छत् ॥ 19

मौनान्मुनिर्नोत्तरमाह, रामो
नत्वा मुनिं प्राप्य बहिर्ददर्श ।
घोराशनेर्भीषणमेघकल्पान्
निशाचरान् व्योम्नि विरावयुक्तान् ॥

अग्निं वमच्छूलधरासुराणां
रक्तं च मांसं च महाग्निकुण्डे ।
यथा पतेन्नैव तथाञ्जनेन्नः
शरैर्वितानं कृतवानिहोर्ध्वम् ॥

तपस्विनो वञ्चकदैत्यभीताः
"त्वामञ्जनश्याम! वयं प्रपन्नाः" ।
इत्यूचिरे जातविषादयाच्ञैः
भीत्याऽसुराः सोमशिखं प्रपन्नाः ॥

तत्ताटकायाः किल वीरसून्वोः
मारीचमेकं विनिरास्य सिन्धौ ।
सुबाहुमन्यं निजघान दिव्यं
धनुस्तु रामस्य रमापतेस्तत् ॥

सृष्ट्वा जगत् तज्जठरे वहन् त्व-
मत्राद्य यज्ञं मम यत्त्वरक्षः ।
पुण्यं मया तेन कृतं ह्यवैमि
न ते महत्कार्यमिदं विजाने ॥

अथैवमुक्ते, कुसुमैः समृद्धे
वने तपःशीलमहर्षिमध्ये ।
गुणाकरं कौशिकमत्र रामः
"कार्यं मया किं वद"चेत्यपृच्छत् ॥ 25

इदं ह्यसाध्यन्त्विति यज्ञगत्यां
तच्चे सुसाध्यं, महदस्ति कार्यम् ।
तदस्तु पश्चात्, मिथिलेशयज्ञं
गच्छेम द्रष्टुं त्वि"ति विप्र आह ॥ 26

௭

## अहल्यापटलः

### (அகலிகைப்படலம்)

स्थलागह्वरपुलिनस्तनीं तां
विकासिपुष्पाकरसुमेखलाढ्याम् ।
शोणानदीरूपवधूं उदात्त-
सुमध्यमां प्रापुरिमे त्रयोऽपि ॥ 1

नदीं गतेष्वेषु रविः परेद्युः
शैलप्रदानार्घमुपस्थितानाम् ।
तमःस्वबिम्बप्रतिपन्नतापशान्त्यै
किं पश्चिमाब्धौ सरथो ममज्ज ॥ 2

जलेभवत्पद्मगृहे दलाढ्य-
कवाटबन्ध्ये भ्रमरा निशासु।
उत्थाय पुष्पाढ्यवनं यदापुः
उवास तत्प्राप्य मुनिः सुताभ्याम् ॥

पृष्टो "वनं किन्त्विति" राघवेण
दुष्कर्मनिर्मूलनयागकर्ता ।
"पुरा दितिः स्वीयसुतार्थमत्र
तपश्चकारे"ति जगाद वाक्यम् ॥

एतादृशं स्थानमिदं, शिवाभ्यां
जातो हि गङ्गापयनैरधार्यः ।
स कार्तिकेयो ववृधे बलाढ्य-
स्तत्रेत्यवोचत् स च गाधिसूनुः ॥

नीले हरेर्नाभितले यथैव
जायेत पद्मं विधिना सहैव ।
भित्वान्धकारं जगतां नियन्ता
रविस्तथाभूद् भुवि नीलसिन्धौ ॥

त्रिमूर्ति तुल्यास्तत एव गत्वा
रुद्रोत्तमाङ्गोद्भवजाह्नवीं ताम् ।
क्वेरजावत् कुसुमावकीर्णां
कूलद्वयानापुरिभे मनोज्ञाम् ॥

गङ्गाचरित्रं वद तात! सर्व-
मित्याह रामो, "मम नाथ! वत्स!।
त्वद्वंशजन्मा सगरस्त्वयोध्या-
पतिर्बभूवे"ति मुनिर्बभाषे ॥ 8

ब्रह्माण्डभातु पदयोश्च विष्णोः
भूत्वा विधिमाहात्मुपाददीर्यम्।
धृता हि रुद्रेण भगीरथेन
नीता भुवं प्राप वियन्नदीयम् ॥ 9

साश्चर्यमाकर्ण्य मतौ कुमारौ
गङ्गां समुत्तीर्य विशालसंज्ञम्।
नतं च पृष्ट्वा कुशलं महीश
विदेहदेशं प्रययतुरयोऽपि ॥ 10

देशं प्रविश्य मिथिलानगर्याः
प्राकारबाह्ये विरचय्य वासम्।
शीलच्युता योगिवधूमहल्यां
शिलामयीं शून्यतले व्यपश्यन् ॥ 11

शिलां गते राघवपादरेणौ
तेन स्वकं प्राप वपुस्त्वहल्या।
ज्ञानी यथा प्राग्वियोगकाले
देहं निजं प्राप्य हरिं भजेत ॥ 12

गङ्गां भुवं नीतवतश्च राज्ञो !
वंशस्य! या तिष्ठति विद्युदाभा[१]।
दुष्टस्य चेन्द्रस्य सहस्रनेत्र-
दातुर्मुनेः सा गृहिणीत्यवोचत् ॥

इत्थं मुनौ शंसति पद्मजायाः
पतिः, "विचित्रा खलु लोकयात्रा ।
किं कर्म चान्यद्वद लोकमातु-
रस्याः स्थितेः कारणमि" त्यपृच्छत् ॥

इन्द्रोऽप्यहल्यानयनेन मार-
बाणैर्हतो जीवितुमेव दाऽसौ ।
विशुद्धिमद्गौतमवेषधारी
तं चापि विप्रोष्य विवेश शालाम् ॥

अमोघशापस्य वरस्य दाता
स गौतमः प्राप गृहं, भयार्ता ।
तस्थौ सदा गर्हतमा त्वहल्या
शक्रो भयाद्याति बिडालवेषः ॥

स गौतमो वृत्तमिदं विदित्वा
क्रोधोज्ज्वलो बाणसमानवाचा ।
"त्वय्यङ्गनाचिह्नसहस्रयोगो
भूयादि"तीन्द्रं ह्यशपत् तथाऽऽसीत् ॥

अवाप्य लज्जामथ निर्वृतां च
ययौ सुरेशः, स्वगृहमहल्याम् ।
"वेश्यासमा त्वं भज वै शिलात्व-
मि"त्याह विप्रः, न्यपतत् तथा सा ॥ 18

"सन्तः सहन्तेऽज्ञकृतापराधान्
तद्ब्रूहि मार्गं त्वि"ति भार्ययोक्तः ।
"श्रीरामपादोद्धतरेणुभिस्त्वं
विमोक्ष्यसे" चेति मुनिर्बभाषे ॥ 19

अथेन्द्रहेतोर्विधिमुख्यदेवैः
स्तुतो मुनिः शान्तमनास्तदिन्द्रे ।
अपोह्य चिह्नानि सहस्रनेत्रा-
ण्यदादहल्याप्यभजत् शिलात्वम् ॥ 20

एवं पुरासीत् किल नीलमेघ !
नेतो जना निम्नगतिं प्रयान्ति ।
अहं पुरा ते करयोः प्रभाव-
मपश्यमथात्र पदप्रभावम् ॥ 21

तत्साध्वकृज्जीलवपुः स रामः
ध्यात्वा समस्तं किल कौशिकोक्तम् ।
"पत्युर्हितार्थं भज तं च मातः !
याहि त्वमि" त्याह ननाम तां च ॥ 22

तस्यास्तनाभस्य च पादधूल्या
स्वरूपमाप्तां मनसा विशुद्धाम् ।
"इमां गृहाणे" त्यथ कौशिकोक्तः
स गौतमो ब्रह्मसमोऽग्रहीत्ताम् ।

रामो गुणी गौतममत्र नत्वा
समर्थ्य तस्मै वरशीलयुक्ताम् ।
तां, गाधिपुत्रेण वनान्यतीत्य
ददर्श सालं मिथिलानगर्याः ॥

## 10

## मिथिलादर्शनपटलः

(மிதிலைக்காட்சிப்படலம்)

मत्पुण्यतः श्रीः कमलं विहाय
अत्यत्र जातेति पुरीयमुक्त्वा ।
ध्वजाख्यहस्तैः कमलाक्षरामं
"त्वमेहि शीघ्रं" त्विति साह्वयत् किम् ! ॥

सिक्त्वा शलाकाममृतेन यस्याः
मारोऽन्यरूपं न शशाक कर्तुम् ।
तां जानकीं प्राप्य सरोजतुल्यां
रामादयस्तां मिथिलां प्रविष्टाः ॥

मिथिलानगरवर्णनम् :—

विरक्तनारीनरसङ्घमुक्त-
सुवर्णभूषान्वितराजमार्गे ।
अगस्त्यपीताब्धिसमे च तारा-
युग्व्योमतुल्ये प्रययुस्तयोऽपि ॥ 3

मृदङ्गवीणास्वगानयोगं
निरीक्ष्य नेत्रेण करौ सलीलम् ।
चित्तं तु नेत्रानुगतं विधाय
नृत्यद्वधूवृन्दसमामपश्यन् ॥ 4

सुवर्णमुक्तागरुतालपिञ्छ-
राशिं तु केदारतले विधातुम्
कृषीवलानामखिलार्थदातृ-
कावेर्यभिख्यापणमार्गमापुः ॥ 5

वीणाशलाकां स्वकरे प्रचाल्य
बध्वा च तन्त्रीः हृदये च पाणौ ।
कृत्वा, समन्दस्मितगायिकानां
गानं पिबन्तः प्रययुः स्वकर्णैः ॥ 6

पुष्पापचित्यां रतकीरवाचां
स्त्रीणां हि गत्या विजितांश्च हंसान् ।
दृष्ट्वा च यत्र भ्रमरा नदन्ति
वनं तथाभूतमिमे ह्यपश्यन् ॥ 7

सौगन्ध्य माधुर्य सुवर्णकान्ति-
मनोज्ञकाव्यादिमयीं तदेकाम् ।
कन्यागृहोर्ध्वस्थल पूर्वभागे
त्रयोऽपि दृष्ट्वा क्षणमप्यतिष्ठन् ॥

सीतादेवीवर्णनम् :—

ब्रह्मादयः सुष्ठु विमृश्य सर्व-
वस्तूपमानं किल यां वदन्ति ।
सीतास्वरूपा यदि सा रमा स्यात्
किमन्यदस्या उपमानमस्ति ॥

उमादियन्यां प्रसमीक्ष्य सीतां
तत्पूर्णशोभानुभवाय मर्त्याः ।
वाञ्छन्ति नेत्रद्वयनिर्निमेषं
नेत्रद्वयादप्यधिकं च देवाः ॥

तदन्यनारीं मधु भाषमाणां
सृजेति चोक्तोऽपि विधिर्न शक्तः ।
सुरैस्तु सिन्धुर्बहुधार्थितोऽपि
श्रेष्ठं सुधान्यत्र सृजेयमेव ॥

इन्द्रादिदेवेप्सितमेनकाद्याः
शूलान्तनेत्रास्तु शरीरमस्याः ।
क्षिपन्ति दृष्ट्वा मुखरूपचन्द्रा-
स्तासां दिवाचन्द्रसमा बभूवुः ॥

विहाय पद्मं भुवमेत्य सीता-
स्थित्यै चिरं कायविशेषपूर्वम् ।
धर्मेण वा विप्रवरैः सुरैर्वा
किं वा तपस्तत्तमहं न वेद्मि ॥ 13

प्रियाश्च सख्यः "हरिणीसमेति
मातेति पीयूषसमे"ति चोक्त्वा ।
तस्याः पुरस्ताद्विकिरन्ति पुष्पं
सीता बभौ पुष्पचये प्रयान्ती ॥ 14

सुमेखलान् पुररुहार-
समेतवल्लीसदृशाङ्गनासु ।
स्थितासु सीता शतकोटिविद्यु-
न्मध्ये च तासां महिषीव रेजे ॥ 15

कान्तं च शुक्लं च विचित्र्य दृष्ट्वा
स्थितामिमां को भुवि वर्णनार्हः ।
दृषाऽश्मकुड्यान्यपि यां समीक्ष्य
द्रवीभवेयुश्च तथा बभौ सा ॥ 16

स्वप्रेक्षकान् याः किल तोषयन्ति
तासां वधूनामपि मैथिलीयम् ।
सुस्वादपीयूषसमा यदि स्यात्
प्रभोर्हि रामस्य कथं भवेत्सा ॥ 17

रम्याणि नानाभरणानि पूर्वं
रम्याङ्गनासङ्गममाप्नुवन्ति ।
तान्यद्य सौन्दर्यकराणि सीता-
सङ्गात् स्वयं सुन्दरतामवापुः ॥

**सीतारामयोः प्रथमदर्शनम् :—**

एवं स्थितायां जनकात्मजायां
तयोश्च नेत्रे हृदये मिथश्च ।
यथा मिलेतां च तथा स रामः
ददर्श सीतामथ सापि रामम् ॥

तस्याः सुतीक्ष्णौ ननु दृष्टिशूलौ
अंसद्वये वीर्ययुते च तस्य ।
निपेततुः, राघवरक्तनेत्रे
श्रीदेवतायाः कुचयोर्निमग्ने ॥

बद्ध्वा मिथो दर्शनरूपरज्ज्वा
परस्पराकृष्टमनःसमेतौ ।
धन्वी स रामो वरजानकी तौ
अन्योन्यचित्ते क्रमशः प्रविष्टौ ॥

गुणी स रामो तनुमध्यमा सा
प्राणैरभिन्नावपि भिन्नकायौ ।
विहाय दुग्धाम्बुधितल्पमेतौ
पुनर्मिलेतां यदि किन्नु वाच्यम् ! ॥

सा दीर्घनेत्रैरिह निर्निमेष-
मालक्ष्य चित्रप्रतिमेव तस्थौ ।
चिन्ताधृतिभ्यामनुगम्यमानो
रामोऽपि सार्कं मुनिना तिरोऽभूत् ॥ 23

सीताविरहवर्णनम् :—

अन्तर्हिते सविधि रामचन्द्रे
प्रमत्तचित्ताभिधवारणस्य ।
धैर्याङ्कुशे दूरगते तु तस्याः
लज्जापि नष्टेति किमत्र वाच्यम् ॥ 24

स्वमध्यतुल्यं कृशदेहचित्त-
समन्वितायाः किल नेत्रमार्गात् ।
देहं समं प्राप्य स कामरोगः
व्याप्नोति तक्रं तु यथैव दुग्धे ॥ 25

स्वीयां दशां वक्तुमपारयन्ती
स्मृत्वैव तं मूकसमा रुदेत् सा ।
कामोऽपि तस्या हृदि बाणमेकं
प्रायुङ्क्त काष्ठे ज्वलिते यथाग्नौ ॥ 26

सुमेखलाधैर्यसुशङ्खमाला-
लावण्यविज्ञानमुखैर्विहीना ।
सीता विरेजे मथनात् सुराद्यैः
समस्तभाग्ये रहितो यथाब्धिः ॥ 27

सखीभिः सीतानयनम् :—

विस्रस्तभूषां च विनष्टलज्जां
विध्वस्तरूपां मदनस्य बाणैः ।
विद्रस्तनीं त्रस्तमृगीसमानां
कृच्छ्रेण सीतामनयन् हि सख्यः ॥

मनोज्ञसीताकरपादतुल्य-
सुपल्लवैरास्तृतपुष्पतल्पे ।
शीतैश्च नीहारगणै रुपेते
सख्योऽत्र सीता शयितामकार्षुः ॥

सखीकृतशैत्योपचारः—

वने वसत्क्रूरनिषादबाण-
विध्वस्तकेकासदृशी च सीता ।
प्रसूनशाखेव च कामवह्नि-
तप्ताऽपतत् म्लानतमा हि तल्पे ॥

विद्धानि पुष्पाण्यपि तच्छरीरे
तरेद्दग्धिसानि सुचन्दनानि ।
शीर्णानि वह्नेः कणवत्तनङ्ग-
तापेन दग्धानि च पल्लवानि ॥

तस्याश्च दासीजननीभगिन्य
　　स्तस्माद्विपण्णा हृदि धैर्यहीना ।
श्वश्रू ह्यशक्ता किल रोगमस्या
　　नीराजनं दीपधिया त्वकुर्वन् ॥ 32

पार्श्वे समुद्यद्व्यजनानिलेन
　　कामानले सततजृम्भमाणे ।
दग्धेषु माल्याभरणादिकेषु
　　द्रवत्सुवर्णप्रतिमेव साऽभूत् ॥ 33

सीताविरहप्रलाप —

तमोवृतं पुष्पवनं किमेत-
　　त्किमस्य बाहू घनरत्नशैलौ ।
नेत्रे सरोजे पुरुहूतचाप
　　युतो घनः किं मुखमात्मनाम ॥ 34

मच्चित्तमाविश्य धृतिश्च लज्जा
　　विनाश्य मे प्राणमथाग्रहीच्च ।
कामो न चाय किल तस्य पाणौ
　　स्थितं धनुर्नेक्षुमयं विभाति ॥ 35

नारीस्वभावस्थितरूपलज्जा
　　ज्ञानानि मय्यद्य न सन्ति तस्मात् ।
पद्भ्यां सखेद भुवि योऽगमत् स
　　किं नेत्रमार्गाऽऽगमनार्हचोर ? ॥ 36

तन्नीलरत्नप्रतिमा शिखा वा?
हस्तौ नतौ चन्द्रसमं मुखं वा ।
अंसौ न वा, किन्तु स मन्दहासः
प्राणान् मदीयानहरच्च तस्य ॥

न वा मनोहारिविशालवक्षः
न केवलं पद्मसमानपादौ ।
परन्तु यन्मत्तगजेन तुल्यो
ययावयं तद्धृदि मे सुलग्नम् ॥

नेत्रे यतः पद्मसमे निमेष-
युते च तस्मान्न हि देव एषः ।
चापं करे वक्षसि यज्ञसूत्रं
वहन्नसौ राजकुमार एव ॥

मदीयहृद्धैर्यसमाह्वयय-न्त्र-
पिनद्धकन्यावरणं विनाश्य ।
जगाम यस्तं पुनरेव नेत्रैः
प्रियेव दृष्ट्वा यदि तद्वरं मे ॥

एवं तथान्यच्च समालपन्त्या
"रामोऽत्र तस्थौ, स जगाम चे"ति ।
ब्रूयादियं प्रोत्थितकामवेगात्
बहूनि मत्वा हृदि चिन्तयेत् सा ॥

सूर्यास्तमनवर्णनम् :—

सीताशरीरस्थितकामवह्नि-
तापं स्वयं सोढुमशक्त एषः ।
सूर्योऽपि कम्पिस्वकरैरुपेतः
ममज्ज वेगात्किमु पश्चिमाब्धौ ॥ 42

पतङ्गशब्दोदितवाद्यघोषैः
पयोधिशब्दोदितनूपुरेण ।
नीलान्धकाराभिधकञ्चुकेन
युक्तेन भूतेन समा हि सन्ध्या ॥ 43

निशामुखप्रख्यभुजङ्ग ! हिंसां
करोषि, मारो मयि बाणमोक्ता ।
प्राणोऽपि चैको न हि मुक्तिरस्मात्
मुक्ते कथञ्चिन्मयि को विरोधः ! ॥ 44

रामो यतो कोऽपि न तन्निरोद्धा
बाणप्रयोक्ता मदनेन किं त्वम् ।
प्रचोदितः क्रौञ्च ! मदीयपूर्व-
पापस्वरूपः किमिहागतोऽसि ॥ 45

पुन सखीकृतशैत्योपचारः—

एवं हि मत्वा बहुचिन्तयन्तीं
तत्तापसंवर्धकमाज्यदीपम् ।

अपोह्य चेटीकृतरत्नदीप-
कान्त्या निशां च रहस्समनाम् ॥

चन्द्रोदयवर्णनम्—

तद्विष्णुना वै मथिताब्धिजाल-
तुषाररत्नैः प्रसृते समन्तात् ।
सुधां वहत्काञ्चनपात्रतुल्यं
अब्धेस्तदाऽभूत् दिवि चन्द्रबिम्बम् ॥

चन्द्राह्वयशिल्पी हरिनाभिजात-
ब्रह्माण्डगेहं च पुराणभूतम् ।
ज्योत्स्नासुधालेपनमाल्यहस्तैः
कृत्वा नवं तद्विदधाति किन्तु ! ॥

चन्द्रनिन्दा—

तमोमयं व्याप्य जगत् प्रवृद्ध-
भीत्याग्निसम्भूत सिताग्निरूप ! ।
मायाविना त्वं विजितो हि नैल्ये
सिन्धुं तथा मामिह बाधसे त्वम् ॥

पयोधिसम्भूतशशिन् न हि त्वं
क्रूरो नवा कोऽपि हतस्त्वयाऽत्र ।
श्रिया च लक्ष्म्या ह्यमृतेन साकं
जातस्य हिंसा मयि ते न युक्ता ॥

पुनः जानक्या विरहतापः—

आकाशसम्भूतनिशाकरस्य
करान्द्रयलोहेन हृतस्तनी सा ।
बहिर्गता हंसवधूसमाना
सा पुष्पतल्पे लुठति स्म सीता ॥ 51

चन्द्रस्य दीर्घैरथ रश्मिभिः सा
स्पृष्टा च दग्धा क्षपिता पपात ।
तदीयतल्पाम्बसरोजराशेः
सा मे हसाऽभूदमजस्रमार्ता तापम् ॥ 52

पुनः पुनश्चन्दनलिप्तगात्रा
ह्यस्ताऽपि तावत्स्वजनोपचारम् ।
रम्भास्तनी सा बहुतापमाप
किमौषधं मन्मथरोगशान्त्यै ॥ 53

पुनश्चेटीकृतशैत्योपचारः—

सीताशरीरोत्पितकामवह्नि-
दग्धेषु पुष्पैरपि पल्लवैश्च ।
कृतेषु तल्पेषु तदा चकार्षुः
सहस्रमेवं शयनानि चेट्यः ॥ 54

रामकथावर्णनम्ः—

हंसीव कन्यागृहपुष्पतल्पे
तस्थौ विषण्णा, तदिता समानम् ।
शरीरमस्या हि ददर्श योऽस्य
रामस्य गाथामथ वर्णयामः ॥

रामादयस्ते जनकं समीक्ष्य
प्रत्युद्गतास्तेन च भोगपूर्णम् ।
दिविस्पृशं देवपुरीसमानं
सौधं हि नीता न्यवसन् त्रयोऽपि ॥

श्रीरामपादाम्बुजयोगलब्ध-
स्वरूपवल्यास्तनयो मुनीन्द्रः ।
मूर्तीभवत्सर्वतपोमयोऽसौ
प्रापत् शतानन्दमुनिस्तदात्र ॥

प्राप्तं शतानन्दमुनिं स रामो
ननाम, वैदेहपुरोहितोऽपि ।
विधाय रामाय तदाऽऽशिषोऽग्रे
समागतं कौशिकमाप सद्यः ॥

तपस्विनं गाधिसुतं समीक्ष्य
"त्वया यदत्रागतमत्र तेन ।
भूम्याऽनया किन्तु तपश्च तप्तम्"-
इत्याह सूनुः किल गौतमस्य ॥

निहत्य रामः किल ताटकां ता-
मापूर्य यज्ञं जननीमहल्याम् ।
विमोच्य मे शोकहरो मुनीन्द्र !
शृणु त्वमित्याह स गाधिसूनुः ॥ 60

नीलाब्धिनीलोत्पलनीलरत्न-
मेघादिकान्त्युज्ज्वलदेहवन्तम् ।
दृष्ट्वा शतानन्दमुनिस्तु राम-
कथामवोचन्ननु कौशिकस्य ॥ 61

इत्थं पुराऽऽसीदय कौशिकेन
समः प्रसिद्धो न हि, तद्यथा च ।
श्रुत्वा ह्यसाध्यं युवयोः किमस्ती-
त्याहस्म तौ गौतमसूनुरेवः ॥ 62

एवं मुनौ शंसति गौतमस्य
सूनुं प्रणम्योत्थितवीरवर्यौ ।
तौ भ्रातरौ चाप्यनुगृह्य गेहं
ततः शतानन्दमुनिर्जगाम ॥ 63

स कौशिको लक्ष्मण इत्यमी ता-
वगच्छतां स्वीयमनोज्ञशय्याम् ।
ऐकान्त्य-सीता-शशि-रात्रियुक्तो
नीलः स रामोऽप्यभवद्विनिद्रः । 64

सीताविरहेण रामप्रलापः—

रम्याङ्गनाकारसमेतविद्यु-
त्स्वरूपमेकं भुवि किन्तु दृष्टम् ।
न स्यादिदं चेति न वच्मि किन्तु
पश्यामि रूपं हृदि चक्षुषोश्च ॥

सा निर्दया यद्यपि कामरोग-
निदानतद्वीक्षणवीक्षितोऽहम् ।
अस्यामहं प्रीतियुतश्च तस्मात्
सर्वत्र पश्यामि तदीयरूपम् ॥

तत्स्वर्णकुम्भप्रतिमस्तनाभ्या-
मालिङ्गन वक्षसि मे न चासीत् ।
रक्तोष्ठमन्दस्मितपूर्णमास्य
द्रष्टुं कदा स्यात् पुनरेव कालः ॥

मृत्योः स्त्रिया हन्त मया स्मृतायाः
क्रूरे च नेत्रे जघनं विशालम् ।
स्तनौ स्मित चेति भवन्ति नाना
मां हन्तुमेतानि कुतो बहूनि ॥

अपेक्षुधन्वा कमलानिमित्तं
प्रसूनबाणा-मयि त्वेव वृष्टा ।
मां चेत्स कुर्यादिह वीर्यहीनं
क ॥ वसेद्वीर्यमिदं नु पश्चात् ? ॥

हर्तुं जगत् प्रोत्थितदुग्धसिन्धु-
प्रवाहवद्व्याप्तकौमुदीयम् ।
मत्प्राणमाविश्य हिनस्ति तस्मात्
श्वेतं विषं चापि किमस्ति लोके ॥ 70

न वा कुमार्गे मम चित्तमेति
तथापि तां वाञ्छति मानसं मे ।
ततो ध्रुवं सा किल भूपकन्या
प्रसिद्धमेतत् न हि मे वितर्कः ॥ 71

रामे तथा कामवशेन खिन्ने
विकासयन् पद्मवधूमुखानि ।
उदेति भास्वानुदयाद्रिरूप-
महेशफालाक्षिभवाग्नितुल्यः ॥ 72

विहाय दुग्धाम्बुधिनागतल्प-
वियोगदुःखाब्धितले शयानः ।
स राघवः सूर्यकरावमृष्टः
पारं निशाब्धेरगमद्विनिद्रः ॥ 73

कृच्छ्रेण नीत्वा रजनीं प्रबुद्धः
समाप्य दैनन्दिनकर्मजालम् ।
नत्वा मुनिं लक्ष्मणसंयुतोऽसौ
विवेश तां मैथिलयज्ञशालाम् ॥ 74

दृष्ट्वा कुमारौ जनको मुनीन्द्रं
प्रणम्य कौ ताविति, पर्यपृच्छत् ।
द्रष्टुं मखं चापमिहागतौ ता-
वित्याह विप्रश्च तयोः प्रभावम् ॥

## 11

### कुलप्रभावकथनपटलः

(குலமுறை கிளத்து படலம்)

मनुः पृथुश्चः—

न वेत्ति को वा रविवंशपूर्व-
पुत्रं मनुं, किंच भुव स्ववाणैः ।
दुग्ध्वा क्षुधार्तान् सकलान् पृथुर्यो
ररक्ष राजा स च सूर्यवंश्यः ॥

इक्ष्वाकुः—

स्तुत्वा विधिं भोगिशयं रमेशं
स्वीकृत्य तदङ्गविमानयुक्तम् ।
इक्ष्वाकुराजो भुवमानयद्यो
तं ये न जानन्ति जडाः स्युरेते ॥

ककुत्स्थः—

"हत्वाऽसुरान् तैर्हृतदेवलोकं
विमोच्य देही"ति सुरेशपृष्टः ।
चक्रे तथा तत्कुलभूः ककुत्स्थ-
आरुह्य शक्रं वृषभस्वरूपम् ॥

शिबिः—

जन्तून् समान् आत्मसमान् अरक्ष-
न्नेतत्कुलीनास्त्विति यान् वदामः ।
स्वप्राणदानेन विहङ्गरक्षां
कुर्वन् शिबिश्चान्यतमो हि तेषु ॥ 4

भगीरथ —

सहस्रवक्त्रोऽपि यशांस्यमीषां
न शक्नुमीशो वदितुं, किं मयाऽत्र ।
प्रसूनशुभ्रशिरःस्रगङ्गां
गामानयद्यः स च सूर्यवंश्यः ॥ 5

रघुः—

यश्चन्द्रजेता ननु रुद्रजेता
यो दुग्धदुग्धा बहुभिर्नृपैस्तैः ।
विख्यातवंशो रघुरेष जातः
शक्रं दिशोऽप्यष्ट जिगाय सोऽयम् ॥ 6

दशरथ, तत्पुत्रौ च —

अजस्य सूनुं भुवि को न वेत्ति
तदस्य सून्वोरनयोर्महत्त्वम् ।
वक्तुं न शक्तश्चतुराननोऽपि
राजन् यथाशक्ति तदत्र वक्ष्ये ॥ 7

रामाङ्घ्रिधूल्यैव महर्षिपत्नी
भेजे निजं रूपमिदन्तु दृष्टम् ।
प्राणादपि प्रीतियुतोऽहमस्मिन्
एषा कथाऽस्येत्यवदन्मुनीन्द्रः ॥

## 12

### धनुर्भङ्गपटलः

(கார்முகப்படலம்)

"वक्ष्यामि किं ते धनुषोऽस्य विप्र!
भग्नं मनो मे, यदि सज्यमेतत् ।
कुर्यात्स रामो मम शोकहानिः
सीताऽपि धन्ये"ति नृपो जगाद ॥

"आनीयतां शैलसमं धनुस्त-
द्वे"ति भूपालवदन्महीशः ।
चत्वार एवात्र नता महीशं
जवेन जग्मुर्धनुरास्ति यत्र ॥

ते पर्वताभा गजतुल्यकायाः
षष्टिः सहस्राण्यथ वीरवर्याः ।
स्तम्भान् दृढं मध्यतलेषु धनुः
ते दण्डमुद्धृत्य धनुरानयन्ति ॥

धनुर्दृष्ट्वा नानापौरवचनानि—

"सशङ्खचक्रो हरिरेव सज्य
धनुर्न कुर्याद्यदि कोऽत्र चान्यः ।
आगत्य विष्णुर्यदि भञ्जयेत्तत्
सीताविवाहो भ्रम"मित्यथोचन् ॥ 4

"हिमाद्रिमादाय कृतं किमेतत्
किमाद्रिशेषः किमु मन्दराद्रिः ।
किमिन्द्रचापः पतितः पृथिव्याम्"
इतीव पौरा बहुधा वदन्ति ॥ 5

"राजाऽऽह, कस्मादनुरागये"ति
"न सन्ति मूढा जनकेन तुल्याः" ।
"फलेदपीदं किल पूर्वपुण्यात्"
"किं सा धनुर्दृष्टवती" त्यवोचन् ॥ 6

"तद्बाणलक्ष्यं भुवने किमस्ति ?
"कन्यार्थमेतन्निहितं नु राज्ञा" ।
"चक्री ■ रामः किमु भञ्जयेत्तत् ?"
"तत्पापकर्मे"ति वदन्ति नाना ॥ 7

शतानन्देन सीताधनुषोश्चरित्रकथनम् —

रामस्य कान्तिं गजवत्स्थितस्य
चापं च दुर्धर्षमवेक्ष्य, राज्ञः ।
सीताकृते जातमनोव्यथां तां
ज्ञात्वा शतानन्दमुनिर्जगाद ॥ 8

"धनुःप्रभावो न मयाऽत्र वाच्य-
स्त्वं वेत्सि नान्योऽस्ति महेशतुल्य ! ।
रथाङ्गपृष्ठा जनकस्य पुत्री
या वृत्तमस्याः शृणु कौशिक त्वम्" ॥

कथं वदेयं गुणजालमस्याः
गुणाः स्वयं जीवितुमापुरेनाम् ।
सौन्दर्यमेनामभजत् सुतत्वा
लावण्यहीनास्त्वनयाऽन्यनार्यः ॥

एतावता केऽपि न चापमापु
पलाय्य लीना न नृपा निवृत्ताः ।
न स्याद्विवाहो ध्रुवमित्यमंसि
स नामयेऽथ्रुवितानविवाह ॥

होमाग्न्यसिक्तस्थलजातवह्नि-
समो हि रामोऽप्युदतिष्ठदत्र ।
"नष्टं धनुश्चेति सुरा विनेदु-
राशीष्यकुर्वन् मुनयोऽपि रामे ॥

महर्षिणा शुद्धतपोविधात्रा
रामो नियुक्तो न धनुर्नभङ्क्ष ।
कामस्तु पूर्वं हृदये वधूनां
बभञ्ज बाणैर्धनुषां सहस्रम् ॥

रामं दृष्ट्वा पौरस्त्रीवचनानि:—

"संयोज्य हस्तौ गजतुल्यरामो
  नारोपयेच्चेद्धनुरेष बाणैः ।
सीता सुकेशी च वयं च सर्वाः
  पतेम वह्ना''विति काश्चिदाहुः ॥ 14

"श्रद्धा विवाहे नृपतेर्यदि स्यात्
  'गृहाण सीतामि'ति चोक्तवान् स्यात् ।
कुतो न्वधात् शैवधनुस्तदग्रे
  मूढो नृपोऽसा''विति चाहुरन्याः ॥ 15

"लज्जा न सर्वज्ञमुनेरपी"ति
  "भूपादपि क्रूरजनो न चे"ति ।
ऊचुः, "स रामो न हि भञ्जयेच्चेत्
  पीनस्तनी सा भविता सुभाग्या" ॥ 16

वधूभिरित्थं कथिते, महर्षि-
  सङ्घेषु देवेष्वपि हृष्टवत्सु ।
क्रीडायुतान् वारणमेरुमुख्यान्
  कुर्वन् स्वगत्या प्रययौ स रामः ॥ 17

निमेषशून्याः सभिकाः पदाभ्यां
  चापावमर्दं शरबन्धनं च ।
वेगाददृष्ट्वा, धनुष. करेण
  स्पर्शं त्वपश्यन् ध्वनिमप्यशृण्वन् ॥ 18

रामं दृष्ट्वा पुरजनवाक्यम् :—

"स राजपुत्रो", "हरिरब्जनेत्र."
"स नीलमेघ", "स तु पुष्पकान्ति." ।
"क्षीराब्धिवासी हरिरेष", "मर्त्यो
न चे"ति पौरा बहुधाऽनुवंस्ते ॥

सीतापि रामं स च जानकीं तां
द्रष्टुं सहस्रं नयनानि नालम् ।
"तथाऽनुज पश्यत", "योगिनं ता-
वानीतवन्त नमते" त्यवोचन् ॥

जानक्याः स्फटिकगृहप्रवेशः—

अन्यां दशां प्राप्य विसृज्य तल्पं
सखीवृता पद्मतटाकतीरे ।
सा स्फाटिके सद्मनि चन्द्रकान्त-
जलार्द्रपद्मं शयनं विवेश ॥

सीताविरहप्रलापः—

सज्जे धनुष्पाणिकरौ तदीयौ
सबाणतूणीरयुतौ तथांसौ ।
पुष्पाढ्यवक्षश्च यदीह दृष्टं
स्याज्जीवितं मे पुनरेव दृष्टम् ॥

आकाशचन्द्रेण सपुष्पकैरैः
चापेन युक्तो जलदः स्वदृग्भ्याम् ।
पीत्वा मम प्राणजलं मदीय-
चित्ते वसत्यद्य सदा वसेच ॥ 23

कामः कठोरः कठिनान् स्वबाणान्
मयि प्रयुङ्क्ते, कलुषां ततो माम् ।
"मा ते भयं स्यादि" ति वाक्यमुक्त्वा
ह्यरक्षतस्तस्य कुतो हि पुंस्त्वम् ॥ 24

"भो भोः स्तनौ ! किन्तु फल प्रवृद्धया
दुर्भेदचाप धृतवान् दयालुः ।
चन्द्राननो यो भुवि तस्य वक्षः-
संश्लेषपीडाय तपो विधत्तम्" ॥ 25

इत्थमुख-मदनो हृदिस्थः
तच्चित्तरोगोऽत्यकुचद्वये मे ।
विधेन सिक्तोऽपि नैव पूर्व-
चन्द्रः कलङ्को हि न तस्य मध्ये ॥ 26

कामप्रयुक्तास्त्रविषाक्तमग्न-
देहाद्दग्धा बाहिरगता मे ।
प्राणास्तु तद्राघवपादमाप्य
गता निवृत्ताः कथमत्र चित्त ! ॥ 27

विद्युद्युतो मेघ इवावतीर्य
गा प्राप्य यातो धृतयज्ञसूत्रः ।
न वेद्मि कोऽसाविति तं हृदिस्थं
अग्रे स्थितं तं च कुतो न जाने ॥

भूत्वा पयोऽम्धावमृतं च लब्ध्वा
त्यजेद्यथा हेमघटेन मूढः ।
रामाङ्गसंश्लेषसुखं तथैव
विहाय लब्धं मम किं प्रलापैः ॥

नलिमालाख्यचेट्याः सीतान्तिकागमनम् :—

वियद्धनुस्तुल्यविचित्ररूप-
समुज्ज्वलत्कुण्डलहारयुक्ता ।
चेटी गलत्कुन्तलबन्धयुक्ता
सा नीलमाला द्रुतमाजगाम ॥

चेट्या धनुर्भङ्गवृत्तान्तकथनम् —

"स सालवृक्षोन्नतपाणियुक्तो
दासो हरिस्त्यक्तभुजङ्गतल्प" ।
इत्येवमुक्तो मुनिनाऽनुजेन
सार्धं पुरीं प्राप स रामनामा ॥

धनुस्त्ववष्टभ्य पदा क्षणेन
जग्राह तच्छिक्षितयन्त्रतुल्यम् ।
प्रसूनवर्षे सति भग्नमेतत्
पपात, सा राजसभा चचाल ॥

सीताया सन्देहनिवृत्ति —

"स मेघरूपो मुनिना जगाम
स पद्मनेत्रस्त्वि"ति चेटिवाक्यैः ।
सीता, "प्रियोऽसावि"ति निश्चिकाय
भग्नाथ काञ्ची ववृधे नितम्बम् ॥ 33

हर्षोत्पुन पुष्टुमध्यमा सा
प्रवृद्धवक्षोजयुता प्रहृष्टा ।
"तत्कारणैरेव स एव नो चेद्
ध्रुवं मृता स्या"मिति मन्यते स्म ॥ 34

जनकवाक्यम् :—

स्वामिन्! त्वया प्राप्तवतोऽस्य सद्य
कार्यो विवाहः किमथो नरेन्द्रम् ।
सर्वे यथानाय्य ततः किमस्य
कार्यो वद त्वं त्विति भूप आह ॥ 35

जनकेन दशरथाय दूतप्रेषणम् —

अथैवमुक्ते जनकेन, योगी
"शीघ्रं नृपस्थानयनं वरं स्याद्" ।
इत्याह, नृपः सकलं च दूतै
र्न्यवेदयन्मैथिल एव राज्ञे ॥ 36

## 13

### दशरथप्रस्थानपटलः
### (எழுச்சிப் படலம்)

**जनकदूतागमनम्ः—**

भेरीरवाढ्यां गमिता अयोध्यां
सद्ये नृपं द्रष्टुमपारयन्तः ।
अनेकभूपाळकिरीटशोभि-
पुरीमुखे तस्थुरिमे हि दूताः ॥

**सन्देशपठनम्ः—**

दूता इमे, "ख्यातगुणिन् नरेन्द्र !
गृहाण पत्रं त्विदमि"त्ययच्छन् ।
जग्राह तद्राजसभास्थविद्वान्
पपाठ राज्ञश्च निदेशवश्यः ॥

**धनुर्भङ्गश्रवणम्ः—**

"पुरा कपर्दी धनुषैव येन
जिगाय लोकानथ दक्षयज्ञे ।
तच्चापभङ्गध्वनिरेव पूर्वं
मया श्रुतः किन्वि"ति भूप आह ॥

दशरथाऽऽदेशः—

"यत्रास्ति रामो रघुवंशराज-
पुण्यैकजातो मदनेन तुल्यः ।
सैन्यं नृपास्तां मिथिलां प्रयातु
तदुद्घुष्यतामि"त्यवदन्नृपेन्द्रः ॥ 4

दशरथसेनाप्रस्थानम्:—

नृपस्य गम्भीरगतेस्तु सेना
व्याप्ताऽभवत्सर्वत एव लोके ।
वातेन सिन्धुः सकलं विनाश्य
व्याप्नोति यद्वत्प्रलये प्रवृद्धः ॥ 5

रघूद्वहः सर्वजनार्तिहन्ता
नैव प्रतस्थे, प्रथमं ततोऽपि ।
उपाय मध्ये प्रसृतस्तदीय-
सेनाग्रभागो मिथिलां जगाम ॥ 6

विप्राः—

गजैर्वधूभिश्च समं प्रयातुं
भीता युतास्तत्रकमण्डलुभ्याम्
जपादि कर्मार्हकरानपोचैः
कृत्वा पदाग्रैः प्रययुर्द्विजेन्द्राः ॥ 7

वसिष्ठः—

बहुश्रुतैः यागपरैश्च विप्रैः
समेत्य मुक्ताशिबिकां प्रविष्टः ।
अरुन्धतीनायक एष याती
हंसं समारुह्य यथा विरिञ्चिः ॥

भरतशत्रुघ्नौ—

गजैस्तुरङ्गैः परितो वृतौ तौ
शैलं यथा सिन्धुरिमौ कुमारौ ।
तथाऽनुयातौ तमृषिं वसिष्ठ
तौ भ्रातरौ गाधिसुतं यथैव ॥

दशरथः—

तन्नित्यकर्माणि विधाय विष्णुं
प्रणम्य गोभूमिसुवर्णमुख्यान् ।
दत्वा द्विजेभ्यो मुदितः किरीटी
शुभे मुहूर्ते नृपतिः प्रतस्थे ॥

चन्द्रशैलप्राप्तिः—

क्रोशद्वयं प्राप्य रघुप्रवीरः
तं चन्द्रशैलस्य तटं विवेश ।
नारीसुकेशास्तनसक्तपुष्प-
सुगन्धिसैन्यं न्यवसत्तटेऽस्मिन् ॥

गजाः—

धिक्कृत्य नेतुर्हितसूक्तिमेव
ह्रदाद्गजा नैव बहिः प्रयान्ति ।
कामी सुहृद्बानिवचो विहाय
मग्नो यथा पण्यवधूनितम्बे ॥

चन्द्रशैलवर्णनम्—

शैलेन रुद्धस्तटमाप चन्द्रः
तत्रत्यनार्यः शशिदर्पणेऽस्मिन् ।
एकत्र पश्यन्ति निजाङ्गशोभां
स्वर्गात्तथाऽन्यत्र सुरस्त्रियोऽपि ॥

विहृत्य देवैः प्रणयोत्थकोपात्
देवाङ्गनामुक्तसुरत्नमालाः ।
शैले गृहीत्वा कपयः स्वभार्या-
कण्ठे निबध्नन्ति, नदन्ति भार्याः ॥

शैलेऽत्र गङ्गासदृशाः सुवर्ण-
मुक्तासमृद्धाः किल निर्झरास्ते ।
त्रिविक्रमस्योरसि धारणार्ह-
श्वेतोत्तरीयैः सदृशा बभूवुः ॥

शैलाग्रभागे विलसन्ति मेघाः
प्रसूनमालास्तदधः प्रदेशे ।
रमापतिर्नीलवपुः किमेष
ह्सेरमूढः प्रतिभाति शैलः ॥

**सायंकालशोभा—**

मेघावृतास्ताचलरूपनागं
विवेश वेगाद्रविरूपसिंहः ।
तेनोद्गताद्रक्तमयप्रवाहात्
बभूव रक्तं गगनं च सायम् ॥ 9

**शैलमहिमा—**

अनन्तशीर्षैः रमणीयदृश्यै
सचन्दनैर्मण्डित एव शैलः
सुचन्दनं वक्षसि बिभ्रतोऽस्य
नीलस्य विष्णोरभजत् स साम्यम् ॥ 10

**शैले सेनानिवासः—**

प्रेम्णा मिथः स्त्रीपुरुषाः समस्ताः
नरास्तथा सिंहकुरङ्गनागाः ।
आगत्य तस्थुर्गिरिसानुभागे
रम्यं ध्वनद्भिर्जनैरुपेते ॥ 11

**अन्धकारव्याप्तिः—**

अस्ताद्रिमारुह्य निलीयमाने
क्रूराक्षियुक्ते रविरूपसिंहे ।
महान्धकारः प्रसृतः समन्तात्
लीना गजा यान्ति बहिर्यथैव ॥ 12

दीपारोपणम्—

मन्दारमालोज्ज्वलितस्य राज्ञः
सेनासमुद्रे बहुघोषयुक्ते ।
आरोपिता दीपगणा विभान्ति
पयोधिसम्भूतसरोजतुल्याः ॥

चन्द्रोदयः—

मुक्तासमूहे सितसैकतस्थे
भूत्वा चरच्छ्वेतसुशङ्खतुल्यः ।
उत्थाय सिन्धोरुडुभिः समेत्य
विभाति चन्द्रो गगने विशुद्धः ॥

निशानयनम्—

मुक्त्वा समक्षं रतिशास्त्रसारं
कृत्वा वधूवाञ्छितमेव सर्वम् ।
नाट्यं च सङ्गीतयुतं समीक्ष्य
निन्युर्निशां सैन्यगता नरास्ते ॥

15

पुष्पापचयपटलः
(பூக்கொய் படலம்)

सूर्योदयः—

तमो हिरण्यं द्युदुरूपदंष्ट्रा-
युतं निहन्तुं किरणाख्यहस्तैः ।
युतो रविः पश्चिमशैलरूप-
स्तम्भादुदेति स्म यथा नृसिंहः ॥

ससैन्यस्य दशरथस्य शोणानदीप्राप्ति —

रथाधिरूढः कृतनित्यकर्मा
जगाम राजा, नृपवाहिनी च ।
शोणानदीं प्राप सरोजयुक्तां
वनैः समन्तादुपशोभितां च ॥ 2

तेषामुपवने वास.—

तदा रवावम्बरमध्यप्राप्ते
वधूयुता राजसुतास्तदन्ये ।
पुष्पापचित्या सलिले विहार-
योग्यं नदीजुपवनं प्रयाताः ॥ 3

स्त्रीणां मधुरालापा.—

सुभाषितानां मधुरस्वनानां
सुकुन्तलानां वचनं वधूनाम् ।
श्रुत्वा न कूजन्ति पिका ह्रियेव
किं रम्यवाचा पुरतोऽन्यवाक्यै. ॥ 4

स्त्रीणां पुष्पापचयः—

सुधासन्लेखयुताङ्गनाभिः
स्पृष्टास्तु शाखाः स्वयमेव नम्राः ।
वर्षन्ति चेत्पादतलेषु पुष्पं
को वा विशेषो नमने नराणाम् ॥ 5

रमासमक्षीकरपद्मयोगात्
　सिंहातिशाय्युत्तमवीर्यभाजाम् ।
नृणां नमेतां यदि शैलहस्तौ
　कः पुष्पशाखानमने विशेषः ॥

भ्रमरभ्रमणम्—

नदीलटाकेषु न भूतपूर्वं
　नारीललोचन्मुखरूपपद्मम् ।
भृङ्गाश्चरन्तो न हि तत् त्यजन्ति
　दृष्ट्वा नवं वस्तु परित्यजेत् कः ॥

एका युवती—

युवा तरौ प्रेक्ष्य तु "नारिकेल
　फलान्यहो श्रीकुचवद् विभान्ति" ।
इत्याह, "कां वा हृदि मन्यतेऽसौ"
　इतीरयित्वा रुदति स्म भार्या ॥

अपरा युवती—

पत्न्याः पुरः स्त्र्यन्तरनाम मोहात्
　जगाद भर्ता, कुपिता नताङ्गी ।
सा पुष्पमाघ्रातवती रुदन्ती
　दग्धं प्रसूनं श्वसनैस्तदीयैः ॥

नारीसौन्दर्यम्—

"महर्षयो योगरता मनोज-
बाणैर्हता न स्युरितीयमुक्तिः" ।
दृष्टैव, पुष्पापचयोद्यताना
स्त्रीणां भ्रुवो हन्तुमिमान् समर्थाः ॥ 10

एको युवा—

देवैरलेख्याद्भुतमूर्तिमस्याः
समीक्ष्य शोभां हृतचित्तदृष्टिः ।
आरुह्य शाखां मुकुलानि पुष्प-
गुच्छयाऽपचित्य प्रददाति कश्चित् ॥ 11

जलक्रीडागमनम्—

सुच्छायया शीततमे वनेऽस्मिन्
पुष्पापचित्यां सकला विरक्ताः ।
शुद्धे जले श्वेततरङ्गपूर्णे
विहर्तुकामाः प्रययुर्ह्रदादीन् ॥ 12

## 16

## जलक्रीडापटलः

(புனல்விளையாட்டுப்படலம்)

जलाशयगमनम्—

स्वकीयशोभाजितदेववृन्दाः
नार्यो नराः पुष्पयुतादरण्यात् ।
उत्थाय गच्छन्ति नदीह्रदादीन्
यथा गजा यान्ति वने समर्थाः ॥ 1

सलिलमज्जनदृश्यम्—

दुर्वाससः शापत इन्द्रभाग्यं
पुरा पयोधावमराङ्गनाभिः ।
मग्नं यदासीत् सममास तेन
जलाशये मज्जवता समूहः ॥

एका—

काचिन्मनोज्ञा धृतपुष्पकेशा
दृष्ट्वा स्वबिम्बं सलिले सखीं ताम् ।
मत्वा भ्रमात्स्वेन समं हसन्तीं
तस्यै ददौ सा स्तनलग्नहारम् ॥

अपरा—

सुमेखला मध्यतलात् च्युतास्ताः
जलावगाहे पतिता ह्रदेषु ।
पदावगृह्णन्, "किमु पादलग्न-
सर्पोऽय"मित्थं भयमाप काचित् ॥

मत्स्याः—

मत्स्याः सफरत्वरितमधुप्रवाह
गन्ध जले क्षीवपुषो वहन्ति ।
सङ्गात् सतां ज्ञानयुता नराः स्यु-
रित्यत्र किं वाऽन्यनिदर्शनेन ॥

जलाशयः—

स्नाताङ्गनादेहसुकुङ्कुमेन
नृपाङ्गसम्बद्धसुचन्दनेन ।
युक्तं ह्रदस्य सलिलं च नील
घनाभ्यरक्ताम्बरतुल्यमासीत् ॥ 6

सूर्यास्तमयः—

कुरङ्गनेत्राः पुरुषैः समेताः
यच्चक्रुरेताः सलिलावगाहम्
समीक्ष्य तत्कर्तुमनाः स्वयं च
किं पश्चिमाब्धिं तपनो विवेश ? ॥ 7

चन्द्रोदयः—

पूर्वं नृपः क्षीणबलो जितोऽपि
यथा पुनर्योद्धुमुपैति मोहात् ।
जितस्तु नारीवदनैः प्रयातः
शशी पुनर्योद्धुमुपैति तद्वत् ॥ 8

## 17

## मद्यपानपटलः
(உண்டாடுபடலம்)

चन्द्रिका—

सुराप्रवाहो धवलः किमेष ?
किं मूर्तिमज्ज्ञानरसप्रवाहः ! ।
अन्तःस्थकामस्तन बहि-
र्वेत्यूत्थाऽमब्याप्तकौमुदीयम् ॥ 1

नानागृहाणि—

छायातलं मौक्तिकमण्डपस्य
चरत्पयोदावृतकाननं च ।
स्थलं विशुद्धस्फटिकैर्निबद्धं
प्रसूनगेहं विविशू रमण्यः ॥

सुरया कामवर्धनम्—

पुष्पागरूत्पाकचभारयुक्त-
स्त्रीभिः सुपीता मदिराऽथ तासु ।
अन्तःस्थ कामाग्निमवर्धयत्सा
हुतं घृतं वर्धयते यथाऽग्निम् ॥

चित्तभ्रमः—

सन्दिग्धमध्या स्वमुखं सुरायां
दृष्ट्वाऽन्यनारीति विभाव्य काचित् ।
"उच्छिष्टमद्यं पिबसीह कस्मात्
पिबेऽन्यदस्तीति" जहास तत्र ॥

चन्द्राय अभयप्रदानम्—

सुरास्यचन्द्रप्रतिबिम्बदृष्ट्या
काचित्प्रमत्ता, "ननु चन्द्र! राहोः ।
भीत्या निलीनोऽत्र भवान् भयं ते
माभूत्" इतीत्थं तमुपादिशत् सा ॥

चन्द्रिकायां मदिरात्वभ्रमः—

प्रसूनगेहस्थितरत्नमार्गात्
ज्योत्स्नां पतन्तीं भुवने स्म काचित् ।
गृह्णाति पात्रे, मदिरेति मत्वा
नारीस्वभावादुत चित्तमोहात् ॥ 6

मद्यपानवैचित्र्यम्—

स्वपाणिकम्पात् मधु यच्च तल्पे
पपात तत् पानमदेन काचित् ।
निरीक्ष्य, "तिष्ठन्मधु" चेति मत्वा
सा रिक्तपात्रं कुरुते निजोष्ठे ॥ 7

कपटनिद्रा—

एका ययौ रन्तुमनाः प्रसून-
तल्पं, न तद् ज्ञातमभूत् प्रियस्य ।
आलस्यमोक्षच्छलतो लुठन्ती
"कष्टा किमासीत्" इति सा जगाद ॥ 8

दूतसन्देहः—

सशङ्खपाणेर्नृपतेः समीपं
केऽस्यागता काचिदगात् जवेन ।
कामेन शम्पा सुरथो नु केन
दूतेन नीतेदमिदं न जाने ॥ 9

प्रियापादताडनम्—

काचित्पदा भर्तुरुरो जघान
केल्यां, कराभ्यां च जुगोप वक्षः ।
"प्राणप्रियां चित्तगतां रिरक्षुः
रुणत्सि किं वे"ति जगाद साऽपि ॥

स्वप्नाभिनयः—

असत्यनिद्रावशमेत्य काचित्
स्वप्नच्छलात् सा पतिमालिलिङ्ग ।
यथा तुषारं शमयेद्विवस्वान्
कामो वियोगं शमयेत्तथैव ॥

चन्द्रसूर्यौ—

कृताल्पपुण्यैरिव लब्धभाग्यं
तदा शशी प्राप लयं क्षणेन ।
तद्विष्णुवक्षःस्थितकौस्तुभेन
समः पयोधौ रविरात्रिरासीत् ॥

18

प्रत्युद्गमपटलः

(எதிர்கொள் படலம்)

दशरथस्य गङ्गातीरप्राप्तिः—

गजाश्वसैन्योत्थितदानवारि-
सम्पूर्णनद्यः प्रवहन्ति यस्मिन् ।
सैन्याब्धिना तेन युतो जगाम
गङ्गातटं राघवसिंह एव ॥

जनकेन प्रत्युद्गमः—

श्रुत्वा नृपस्याऽऽगमनं प्रहृष्टः
रथाश्वमातङ्गमयाब्धिजुष्टः ।
प्रत्युद्गमार्थं जनकः प्रयास्यन्
ययौ यथा सूर्यमुपैति चन्द्रः ॥ 2

सेनारेणु —

त्रिविक्रमः सप्त यथोर्ध्वलोकान्
भित्वा पुरा मातुमगात् प्रपञ्चम् ।
सैन्योत्थितो रेणुरिमं च मार्गं
प्रविश्य गत्वा प्रसृतो जगत्याम् ॥ 3

सेनयोरुभयोर्मेलनम्—

यदा त्वयोध्यापतिसैन्यराशि-
माविश्य युक्ता जनकस्य सेना ।
तदा पयोधिं प्रविशन्नदीना
शब्देन तुल्यो ध्वनिराविरासीत् ॥ 4

चक्रवर्तिनोरन्योन्यालिङ्गनम्—

ततोऽवतीर्य स्वरथाच्चदग्रे
स्थितः, "त्वमारोह रथं ममे"ति ।
उक्तो महीशेन तमारुरोह
स मैथिलस्तं नृप आलिलिङ्ग ॥ 5

दशरथेन कुशलप्रश्नः—

व्याघ्रेण सम्मानितसिंहतुल्यो
वैदेहमाश्लिष्य सबन्धुमित्रम् ।
क्रमेण पृष्ट्वा कुशलं, "त्वमग्रे
याहीं" त्यवोचत्, नृपतिर्ययौ च ॥

मिथिलातो रामप्रस्थानम्—

सुरैर्नरैर्नागवरैश्च वन्द्यो
रामोऽश्वयोधैः सहितो नगर्याः ।
प्रस्थाय, नानामणिबद्धहेम-
रथेन यातः सह लक्ष्मणेन ॥

मृतस्य पुनरुज्जीवनम्—

नीलोत्पलाभः सुरवन्द्यपादः
चित्रातिशाय्युत्तमरूपयुक्तः ।
रामो नृपं प्राप यथैव याताः
प्राणाः पुनः प्राप्य विशन्ति देहम् ॥

रामेण मातृवन्दनम्—

कपर्दिपाणिस्थितचापभेत्ता
रामः स्वमातृः क्रमशः प्रणम्य ।
उत्थाय तस्थौ तमवेक्ष्य तासां
हर्षं तदा को गदितुं समर्थः ? ॥

रामाय पितुरादेशः—

"एतैरनीकैः सहितस्त्वमग्रे
याहि" अयोध्यापतिराह रामम् ।
समस्तजन्तोरपि मातृकल्पः
शास्ता जनानां भुवि साक्षिभूतः ॥ 10

रामस्य मिथिलागमनम्—

रथाधिरूढैरनुजैः प्रहृष्टैः
पार्श्वद्वये तैर्विनतैः समेतः ।
सशङ्खभेरीध्वनिभिः स रामः
ययौ समुत्थाय रथाधिरूढः ॥ 11

तस्य नगरवीथीप्रवेशः—

नारीषु गेहाद्बहिरेत्य तत्र
स्थितासु तद्वीक्षणपुष्पवृष्ट्या ।
सिक्तः स रामः स्वपदेन गच्छन्
अवाप वीथीं मिथिलानगर्याः ॥ 12

पुराङ्गनानां चित्तस्थितिः—

आये हरावन्तिकमागते
बाला युवत्यः सकलाश्च वीथ्याम् ।
अनङ्गबाणप्रहिताः समेत्य
प्रापुर्दशां यामथ तां वदाम ॥ 13

## १७

## पुरविहारपटलः

(உலாவியற் படலம்)

स्त्रीणां रामान्तिकागमनम्—

मयूरसारङ्ग समानगत्यः
नक्षत्रविद्युत्समकान्तिमत्यः ।
भूषारवैर्भृङ्गरवैरुपेताः
नार्यो जवाद् रामसमीपमापुः ॥

तासां स्थितिः—

"दृष्टं प्रियं मूर्तिमदेव तस्मात्
जन्माभवत् सार्थकमि"त्युदीर्य ।
यथा जलं वीक्ष्य विपत्प्रदेशे
मृगास्तु धावन्ति तथा स्त्रियोऽपि ॥

जवेन रामं गतमात्मचित्तं
गृहीतुकामाः प्रययू रमण्यः ।
ताः खिन्नमध्याः प्रचलत्प्रसूनाः
निम्नप्रदेशप्रवहत्पयोवत् ॥

कार्ष्ण्यकारणम्—

श्रीरामदेहस्थितकार्ष्ण्ययोगात्
नेत्राणि कृष्णान्यभवन् किमासाम् ।
स्त्रीरत्ननेत्रैः किमु वीक्षितोऽसौ
रामोऽभवन्नीलतनुर्न जाने ॥

मदनोपालम्भः—

कामप्रयुक्तानिह पुष्पबाणान्
समीक्ष्य काचित् सुमुखी बभाषे ।
"रामस्य वीर्यं पितुरस्य चाज्ञा
धिक्कृत्य कोऽसावबलानिहन्ता ?" ॥ 5

राममोहितानां स्त्रीणां वचनानि—

वोढुं ह्यशक्ता निजदेहभारं
वल्मीकभूपोज्झितसर्वभूषा ।
अवाप्यसर्वोत्तमकामसौख्य-
रूपेण काचित् प्रतिमेव तस्थौ ॥ 6

एका—

मन्नेत्रमार्गात् कपटी स रामो
विवेश चित्तं नयने पिधाय ।
अन्तः स बद्धः सखि ! तेन रन्तुं
गच्छेम शय्यामिति काचिदाह ॥ 7

अपरा—

विस्रस्तभूषावसना हि काचित्
कामास्त्रघातं त्वविचार्य गात्रे ।
पश्यन्ति या राममिहादरेण
कोपादियं पश्यति तास्तु सर्वाः ॥ 8

रामस्य सर्वाङ्गसौन्दर्यम्—

याः स्कन्धमैक्षन्त न ताभिरन्यत्,
दृष्टं करौ पादतलौ च तद्वत्।
सर्वाङ्गशोभा न हि काऽप्यपश्यत्,
एको यथा सर्वमतस्थमीशम् ॥

परब्रह्मणो नारीहृदयवासः—

एका सुकेशी तनुमध्यमा तां
पातुं स रामो हृदयं विवेश।
जगत् समस्तं जठरे कदाचित्
धृताच्च रामाद् भुवि कोऽस्ति वन्द्यः ! ॥

राजमार्गे रामं दृष्ट्वा नारीवचनानि—

स्त्रियाः कृते पावनराम! धीर!
रौद्रं धनुः पूर्वमभञ्जयस्त्वम्।
कामेक्षुचापं त्वमिहाद्य भङ्क्त्वा
गृहाण मामित्यथ काचिदाह ॥

दिव्यमङ्गलविग्रहदर्शनम्—

एका सुतप्ता श्लथिता रुदन्ती
सुदीर्घमुच्छ्वस्य सखीमवेक्ष्य।
सम्योज्य हस्तौ, "सखि! रामबिम्बं
कामो लिखेत् किन्न्वि"ति पर्यपृच्छत् ॥

परतत्त्वनिर्णयः—

एतादृशान्युत्तमलक्षणानि
नरेषु न स्युः सुविमृश्यमाने ।
अतः स विष्णुर्भवतो वदामि
ज्ञायेत पश्चादिति काचिदूचे ॥ 13

रहस्यार्थगोपनम्—

वर्षामयूरीसदृशी यदेका
स्वकीयकामं हृदि गोप्तुमैच्छत् ।
कामस्य तद् ज्ञातमभूद्रहस्यं
मुखं मनोज्ञम् हि गोपनार्हम् ॥ 14

परस्त्रीपराङ्मुखता—

"ताः खिन्नगात्रा व्यथिताः सशोकाः
स्त्रियः स्वदारान्या न ददर्श शुद्धः ।
सस्मार नार्यं मनसाऽप्यतोऽसौ
किं स्नेहशून्यस्त्वि"ति काचिदाह ॥ 15

रामनिन्दापरा काचित्—

मुग्धासु नारीषु किमप्यलब्ध्वा
गच्छन् स रामः करुणाविहीनः ।
ज्ञानी न चायं वृणुते हि सीता
स घातकः स्यादिति काचिदूचे ॥ 16

निर्लज्जा काचित्—

एका परां प्रेक्ष्य तु काममोहात्
"किं राममूर्तेर्निकटे मनो मे ।
दृष्टं त्वया ब्रूहि तदि"त्यपृच्छत्
आशायुतानां न भवेद्धि लज्जा ॥

प्राणं प्रार्थयाना अपरा—

"स्वप्राणदानेन परानरक्षन्
तद्वंशजाताः परमेष रामः ।
प्राणान् मदीयान्न हि नः प्रयच्छेत्
क्रौर्यं कुतोऽस्ये"ति जगाद काचित् ॥

रामस्य सभामण्डपप्रवेशः—

वधूभिरित्थं कथितः समन्तात्
भेजे नृपेन्द्रैः सहितः स रामः ।
वेदान्तवेत्रा कुशिकात्मजेन
तथा वसिष्ठेन युतां सभां ताम् ॥

तस्य आसने उपवेशः—

साकेतजन्मा मुनि धर्मवृद्धौ
नत्वा मुनी, प्राप्य तयोरनुज्ञाम् ।
छायासमैर्भ्रातृभिरेव गुप्तो
वरासनं प्राप्य रराज रामः ॥

दशरथस्य मण्डपागमनम्—

साकेतराजो निजबन्धुमित्रैः
समेत्य यातो मणिमण्डपं तम् ।
नक्षत्रवृन्दैरनुगम्यमानः
प्राप्नोति चन्द्रो गगनं यथैव ॥ 21

जनकस्य आतिथ्यम्—

वित्तं समस्तं जनकः प्रमोदात्
दत्वोपचारं कृतवान् यदत्र ।
जनेषु रामे च समानभावात्
चक्रे सदाऽसौ, किमितोऽन्यदस्ति ॥ 22

## 20

### सीतालङ्करणपटल.

(கோலங்காண் படலம்)

सीतामानेतुं वसिष्ठादेशः—

सजीवचित्रप्रतिमाङ्गनाभिः
रघूद्वहे शक्रवदेक्षमाणे ।
दृष्ट्वा वसिष्ठो जनकं बभाषे
"सीतां मृगाक्षीं त्वमिहानये"ति ॥ 1

चेटीकृतसीतालङ्कारप्रकारः—

अक्ष्णोर्यथा पक्ष्म, तदीयरूप-
प्रच्छादकान्याभरणानि चेति ।
विस्मृत्य सख्यो निजसुन्दरीं तां
अमण्डयन् शर्करया सुधां वा ॥

कण्ठभूषणम्—

कण्ठे तु तस्याः हरिशङ्खतुल्ये
सख्यो बबन्धुर्वरभूषणानि ।
सर्वाङ्गनामङ्गलकण्ठभूषा
सीताऽस्ति, कण्ठाभरणं कुतोऽस्याः ॥

तिलकालङ्कारः—

त्रिलोकनारीतिलकायितायाः
तस्या मुखे तास्तिलकं च चक्रुः ।
नीलोत्पलैरावृतपद्मजन्य-
चन्द्रोत्थनक्षत्रसमं तदासीत् ॥

सीतादर्शनेन स्त्रीणामपि मोहः—

सीताङ्गशोभा प्रसमीक्ष्य सख्यः
पद्मान्मधुप्राप्य यथैव भृङ्गाः ।
बभूवुरस्पष्टवचोविमुग्धाः
पुंसां वधूनां हि मनः समानम् ॥

तां पूर्णिमाचन्द्रसमां निरीक्ष्य
स्त्रियोऽपि हर्षादभवन् विमुग्धाः ।
एकैकमङ्ग रमणीषु रम्यं
कः प्रेक्ष्य लावण्यनिधिं सहेत ॥ 6

सीतासौन्दर्यम् —

सुराङ्गहस्ता जलजासनस्था
समस्तजन्तोर्हृदये वसन्ती ।
अरुन्धतीतुल्यपतिव्रता सा
समा हि रामेण किमत्र वाच्यम् ॥ 7

तस्याः प्रस्थानम् —

नता सखीभिर्मणिभूषितान-
च्छायातले दीपसमा ज्वलन्ती ।
तारागणे बालशशी यथैव
सीता सभां न तु मन्द प्रतस्थे ॥ 8

तदीयगमनप्रकार —

यान्त्याः स्वपुत्र्या मृदुपादखेदं
मत्वेव भूः पल्लवपुष्पराशिम् ।
आस्तीर्य सर्वत्र गतैवमूढा
सीता ययौ भूषणशिञ्जितेन ॥ 9

तस्याः मणिमण्डपप्राप्तिः—

हेमप्रभा चन्दनशीतलाङ्गी
सुपुष्पगन्धा तडिता समाना ।
देवाङ्गनाहंससुधा विजित्य
प्रापन्नृपालय मणिमण्डपं सा ॥

सीतायाः दिव्यमङ्गलविग्रहः—

सीताशरीरं श्रुतिवच्च नित्यं
नराश्च वच्चः प्रसमीक्ष्य मुग्धा ।
तथैव तस्थुः प्रतिमासमानाः
निश्चेष्टिता निश्चलनेत्रयुक्ताः ॥

रामेण सीतादर्शनम्—

कन्यासुधां वीक्ष्य पयोदवर्णः
"सा जानकी वा न हि वे"ति मुग्धः ।
निश्चित्य पश्चान्मुमुदे स रामः
सिन्धोः सुधां प्राप्य यथा सुरेन्द्रः ॥

वसिष्ठप्रहर्षः—

अस्मत्तपोभिर्जनितः स रामः
सशङ्खचक्रो हरिरेव यस्मात् ।
तस्मादियं स्यात् कमलोत्थितश्री-
रितीव मत्वा मुमुदे वसिष्ठः ॥

दशरथानन्दः—

समस्तलोकाधिपतिः स राजा
सीताङ्गशोभां प्रसमीक्ष्य मेने ।
"सप्तापि लोका हि मयाऽत्र भुक्ताः
परन्तु लक्ष्मीमलभे त्विदानीम् ॥ 14

—

पितुरन्तिके सीतोपवेशः—

विहाय पद्मं नृपसद्मजाता
स्थादौ वसिष्ठं रघुपुङ्गवं च ।
प्रणम्य हर्षाश्रुसमेततात-
पार्श्वे वरिष्ठासनमाविशत् सा ॥ 15

—

परमानन्दभरितो विश्वामित्रः—

एषा विधात्री कमलासनेति
नीलाद्रिरामो यदि वेत्ति पूर्वम् ।
चापोऽस्तु भिन्द्यादपि सप्तशैलान्
इतीव मेने कुशिकात्मजोऽसौ ॥ 16

सीताया सन्देहनिवृत्तिः—

रामेण चापग्रहणं च भङ्गं
श्रुत्वा जनेभ्यो गतशङ्किता सा ।
चित्रार्पितं तं वलयस्थनेत्रा
ददर्श सीता पुरतोऽप्यपाङ्गैः ॥ 17

हृदिस्थचोरेण धनुस्तु भग्न-
मासीदिति प्रेक्ष्य तुतोष सीता ।
बन्धाद्विमुक्तो हृदये रमेशं
दृष्ट्वा यथा मोक्षमुपैति विद्वान् ॥

दशरथेन विश्वामित्रं प्रति मुहूर्तदिनप्रश्नः—

विज्ञानपारङ्गतकौशिकं तं
दृष्ट्वा प्रसिद्धो रघुवंशभूपः ।
"श्रेष्ठं दिनं किं तनुमध्यसीता-
विवाहयोग्यं वद चे"त्यपृच्छत् ॥

मुहूर्तदिननिर्णयः—

उत्प्लुत्य केदारतलेषु मत्स्याः
निघ्नन्ति वृक्षान् महिषांश्च यत्र ।
तत्कोसलाधीश ! "विवाहयोग्यं
दिनं श्व एवे"ति मुनिर्जगाद ॥

दशरथेन स्ववेश्मगमनम्—

नतेषु भूपेषु रघुप्रवीरो
रत्नाढ्यसावर्तसुराश्वयोपैः ।
बालार्कतुल्याभकिरीटयुक्तः
विप्रैर्नियुक्तः प्रययौ स्ववेश्म ॥

सूर्यास्तमयः—

हसीव कृच्छ्रेण जगाम सीता
रामोऽप्यगच्छन्निजदेहमस्य ।
महर्षयो भूपगणाश्च जग्मुः
सूर्योऽपि मेरावमषाद्विलीनः ॥ 22

## 21

### सीताविवाहपटलः

(கடிமணப்படலம்)

जानक्याः स्थितिः—

यत्नेन लब्ध्वाऽपि तटाकतीरं
पातुं जलं यद्वदलब्धमार्गा ।
पिपासवः खेदमवाप्नुवन्ति
तां वै दशां प्राप पिकस्वना सा ॥ 1

विरहिण्यास्तस्याः शोकवचनानि—

तद्दुर्बलप्राणहरैकदीक्षाः
किं यक्षकाः सन्ति निशे! कठोरे! ।
सूर्योदये मे पतिरेव राम
मां प्राप्नुयात् त्वं च कुरु प्रभातम् ॥ 2

मलयमारुतम्—

बालाढ्यशार्दूल! सुगन्ध! शीत!
गुहानिवासिन्! मलयाचलस्य ।
ज्योत्स्नाढ्यदन्तैर्युत! वह्निरूप!
मत्प्राणमन्विष्यसि किन्नु हन्तुम्! ॥ 3

वीथ्यां कन्यासु अत्याचारः—

रथ्याचरो नीलघनाभवीरः
रात्रिन्दिवं मुञ्चति नैव मां सः ।
अनूढकन्यानिकटं प्रयान्तः
कुलीनभूपाः किमु सन्ति लोके ॥

रात्रिनिन्दा—

गीतं न शान्तं न दिवाभ्युपैति
चिन्ता न याता न निशावसानम् ।
चित्तेऽस्ति रोगो न च याति शोकः
निद्रापि नायात्यहहो किमेतत् ! ॥

समुद्रनिन्दा—

सिन्धो ! समुत्थाय पतंस्तरङ्गैः
श्रान्तस्वदेहो वलयैर्विहीनः ।
नाप्नोषि निद्रां सततं च तस्मात्
कन्यासि किं त्वं मदनाद्बिभेषि ? ॥

कविवचनम्—

इत्थं बहूक्त्वा व्यसनेन सीता
यदा सुतप्ता श्लथिता बभूव ।
तस्यां निशायामनघः स रामः
स्मृत्वा यदूचे तदिदं वदामः ॥

विरहतप्तेन रामेण बहुधा चिन्तनम्—

चित्रे पुरा नेत्रशलाकया तां
कामातुरोऽहं व्यलिखं पुनस्ताम् ।
दृष्ट्वाऽद्य पूर्णां नहि वेद्मि शोभां
हृदयेन किञ्चिच्चलितां पुरस्तात् ॥ 8

चन्द्रदर्पणम्—

हे चन्द्र! सीतामुखतुल्यरूप!
कामाख्यबीजस्य च दोहद! त्वम् ।
न तेऽनुरूपं किल कृत्यमेतत्
एकाकिनं मां न करोषि मित्रम् ॥ 9

विषाक्षिणी—

अग्निं वमत्पन्नगदन्तपङ्क्त्या
क्रूरं विषं स्यादिति तन्न सत्यम् ।
मन्नेत्रचित्ते सततं वसन्त्याः
तस्यास्तु दृष्ट्या विषमस्ति सत्यम् ॥ 10

देवाधिदेवे बहुरूपचिन्ते
"सीताविवाहो भविता श्व एव ।
पुरीमलङ्कृत्य निवेद्यतां तद्
भेरीरवै" रित्यवदन्महीशः ॥ 11

सूर्योदयः—

"रामोऽञ्जनाभो जलजोत्थसीता
मिथो मिलेता परिणीय तौ श्वः" ।
इतीदमाकर्ण्य रविः स्ववंश्य-
रामोत्सवं द्रष्टुमिहोदितः किम् ॥

पत्तनालङ्कारप्रकाराः—

नराः स्वगेहान्यथ तोरणानि
सम्पूर्णकुम्भान् वसनैश्च रत्नैः ।
आच्छाद्य सम्यक् बहु भूषयन्ति
कुर्वन्ति भोज्यं द्विजभोजनाय ॥

जना नगर्यां गृहपूर्वभागे
तारागणैर्व्योमगतैः समानान् ।
निर्मान्ति मुक्तामयमण्डपास्ते
तच्छायया घर्मनिवारणार्थम् ॥

स्त्रीणामलङ्कारः—

काश्चित्सुगन्धं वसनानि काश्चि-
दन्याः प्रसून तिलकं मुखेषु ।
धृत्वा च रम्योष्ठतलेषु वर्णं
कृत्वा, विमान्त्यत्र विभूषिताङ्ग्यः ॥

देवलोकत्वभ्रान्तिः—

तद्रत्नकान्तिप्रतिबिम्बहेतोः
पुरःस्थितं द्रष्टुमपारयन्तः ।
किं देवलोकस्त्वयमेव वा कि-
मन्यो भवेदेति सुरा विमुग्धाः ॥ 16

दशरथेन विवाहमण्डपाऽऽगमनम्—

आद्यन्तहीनं मणिमण्डपं तं
शैलोन्नतं हेमविभूषितान्तम् ।
सीताविवाहोचितवस्तुजुष्टं
साकेतराजः प्रविवेश तुष्टः ॥ 17

मणिमण्डपः—

महर्षिवृन्दैरमरैर्महीशैः
अन्यैः समृद्धो मणिमण्डपोऽसौ ।
जगत्समस्तं प्रसृतोऽस्य विष्णोः
नीलोदरेण स्वशमाप साम्यम् ॥ 18

रामेण ऊर्ध्वपुण्ड्रधारणम्—

आब्रह्मकीटं भुवि सर्वजन्तोः
विनाश्य मोहं परमं पदं तु ।
तेषां प्रदातुं क्षममूर्ध्वपुण्ड्रं
स्नात्वा स रामो धृतवान् स्वकीयम् ॥ 19

कर्णकुण्डले—

रात्रिन्दिवं चन्द्ररवी तु सीता-
स्थितिं निरीक्ष्य स्वयमेत्य रामम् ।
तत्कर्णमूले वदतः किमेता-
वित्येवमास्तां धृतकुण्डले द्वे ॥

उत्तरीयम्—

महात्मनो ज्ञानसमं यथेच्छ-
सञ्चारयोग्यं धवलोत्तरीयम् ।
दयाप्रवाहैः सदृशं च राम-
कण्ठेऽभवन्मौक्तिकहारतुल्यम् ॥

यज्ञोपवीतम्—

महर्षिदेवादिभिरप्रमेय-
त्रिमूर्तिरूपोऽहमिदं भवद्भिः ।
ज्ञातव्यमित्यं वदतीव रामः
त्रिभिः स्ववक्षःस्थितयज्ञसूत्रैः ॥

रामवेषपरिग्रहः—

नागेशयानः सुरकार्यहेतोः
उत्थाय विष्णुर्धृतरामवेषः ।
सुमान् रिरक्षुः स्वयमात्मदेह-
मलङ्चकार स्वशरीरतुल्यम् ॥

रथारोहणम् —

गवां सहस्रं मणिहेमभूमीः
सद्भ्यो यथेष्टं च वितीर्य रामः ।
वेदैकवित्तैरथ विप्रवर्यैः
संस्तूयमानो रथमारुरोह ॥ 24

भ्रातृभिरुपचारः —

सानन्दबाष्पो रथसारथि सन्
यथाऽरुणोऽसौ भरतः सदण्डः ।
तस्थौ रथाग्रे व्यजने तथाऽन्या-
वगृह्णता याति रथेन रामः ॥ 25

रामस्य विवाहमण्डपप्राप्ति —

साकेतराजो गजतुल्यभूपे
समेत्य च मण्डपमाप्य तस्थौ ।
रामोऽपि धन्वी स रथस्तमाप
रक्तो रविर्मेरुमुपैति यद्वत् ॥ 26

सीतायास्तत्रागमनम् —

समीनचन्द्र स्वयमादधाना
प्राच्यां रथे जातवतीव सीता ।
पूर्वं पयोधौ भुवि चाथ पश्चात्
जातेव शैलादगमत् समा ताम् ॥ 27

विप्रैः सह वसिष्ठागमनम् —

वेदान्तविद्भिर्धृतयज्ञसूत्रैः
युतो विवाहं विधिवद्विधातुम् ।
शास्त्रोक्तसंभारगणान् गृहीत्वा
समाययौ मोदयुतो वसिष्ठः ॥

योगभोगौ—

हंसीव सीता जयवीररामो
विवाहपीठे सहितौ निषण्णौ ।
किं योगभोगौ सहितौ पृथिव्या-
मित्येवमूह्यौ किल तावभूताम् ॥

कन्यादानम् —

स मैथिलो राममुखं निरीक्ष्य
"सुतां मदीयां रमयेव विष्णुः ।
लब्ध्वा चिरायुर्भव चे"त्युदीर्य
श्रीरामहस्तं सलिलैरसिञ्चत् ॥

शिलारोहणारुन्धतीदर्शने —

तौ दम्पती कङ्कणसूत्रहस्तौ
प्रदक्षिणं चक्रतुरग्निवेदिम् ।
स्पृष्ट्वा शिलां पादतलेन सीता-
ऽप्यरुन्धतीमम्बरतले ददर्श ॥

गृहप्रवेशः—

तथाऽन्यकर्माणि विधाय रामः
तपोधनान् हर्षयुतान् प्रणम्य ।
नत्वाऽप्ययोध्यापतिपादयुग्म
सीतां करे प्राप्य गृहं विवेश ॥ 32

मातृवन्दनम्—

कुर्वन् प्रियं मातुरपेक्षयाऽसौ
आदौ तदा केकयराजपुत्रीम् ।
नत्वा, ततः कोसलराजपुत्रीं
पूतां सुमित्रां च ननाम रामः ॥ 33

उत्तराफल्गुनी—

रम्योत्तरे फाल्गुननाम्नि मधि
सहक्षनामा रघुवीरसिंह ।
जग्राह सीतां भगवान् वसिष्ठो
वेदोक्तमार्गेण जुहाव वह्निम् ॥ 34

लक्ष्मणादीनां परिणयनिर्णयः—

"लक्ष्मीसमा भ्रातृसुताश्च तिस्रः
रामानुजानां च कृते प्रधानाम् ।
गृहाण राजन्नि"ति मैथिलोऽसौ
सम्भाष्य राज्ञा सह निश्चिकाय ॥ 35

दशरथस्य मिथिलायां कतिपयदिनवासः—

दत्वा यथेष्टं रघुवंशभूपः
बहुश्रुतैर्योगिवरैः समेत्य ।
उवास हृष्टो मिथिलानगर्यां
बहूनि यातानि दिनानि तस्य ॥

22

परशुरामपटलः
(பரசுராமப் படலம்)

विश्वामित्रस्य हिमालयगमनम्—

अनेकभोगाननुभूतवन्तौ
तौ दम्पती गाधिसुतस्तदानीम् ।
वेदोक्तरीत्या त्वनुगृह्य हार्दं
दिश्युत्तरस्यां प्रययौ हिमाद्रिम् ॥

दशरथस्य अयोध्यां प्रति प्रस्थानम्—

रघूद्वहो गन्तुमनास्त्वयोध्यां
"प्रस्थीयतां सैन्य"मितीरयित्वा ।
ततो महीशैर्गजतुल्यवीरैः
सर्वोत्तमं स्वं रथमारुरोह ॥

मार्गे दुर्निमित्तानि—

मार्गे मयूराः किल दक्षिणेन
काकादयो वाममुखाश्च जग्मुः ।
तद्वीक्ष्य "विघ्नो भविते"ति मत्वा
स्तब्धो नृपो नैव ययौ रथेन ॥

दैवज्ञप्रश्नः—

दैवज्ञमाहूय नृपोऽब्रवीत्तं
"किं वा सुखं स्यादुत दुःखमस्मात्",।
"विघ्नो भवेदत्र ततो विनश्येत्",
इत्याह भूपं द्विजशास्त्रवेदी ॥ 4

परशुरामाऽऽगमनम्—

जटाप्रभाभिस्तमसां निहन्ता
कुठारहस्तो ज्वलिताग्निनेत्रः।
चलन्महामेरुसमानरूपः
क्रूराशनेस्तुल्यविरावयुक्तः ॥ 5

स्तब्धं समस्तं जगदेव तेन
दिशागजाश्च क्षयिताः, सुराद्याः ।
भीताः, समुद्राः क्षुभिता बभूवु-
रामस्य चापं शरमाददे सः॥ 6

नताश्च शैलान् जलधीन् प्रवृद्धान्
कुर्वन् कुठारायुधजामदग्न्यः ।
प्राप्तस्तदा, रामपिता निरीक्ष्य
"प्राप्तः कुलोऽसा" विति मन्यते स्म ॥ 7

श्रीरामं दृष्ट्वा परशुरामवचनम्—

जाने भवद्भग्नधनुःप्रभावं
जिज्ञासुरेवं भुजयोर्बलं तव ।

कण्डूतिमत्स्कन्धयुतस्तदत्र
प्राप्तोऽहमित्याह स भार्गवस्तम् ॥

परशुरामं प्रति दशरथप्रार्थनम् —

कुठारपाणे ! शृणु पापकृद्भिः
विहिंसनं युज्यत एव लोके ।
हर्षेऽपि रामो न हि दोषकर्ता
शौर्यप्रयोगो विफलो हि दीने ॥

रामो न शत्रुस्तव हन्यते चेद्
सबन्धुमित्रो मृतवानहं स्याम् ।
स्वामिंस्तथा मा कुरु याचिताऽह-
मित्याह भूपो जमदग्निसूनुम् ॥

दशरथमूर्छनम् —

धिक्कृत्य भूप प्रणतं च कोपात्
पीताम्बरं राममवाप रामः ।
दृष्ट्वा प्रतीकारमलब्धवान् स
मुमूर्छ राजा तडितेव सर्पः ॥

परशुरामेण चापवृत्तान्तकथनम् —

तथाप्यदृष्ट्वा निजमाविद्धं स
विस्मृत्य रामं भृगुराम आह ।
"रौद्रं धनुर्भग्नमभूत्त्वया यत्
तत्सारहीनं प्रथितं चरित्रम्" ॥

तेन स्वागमनकारणनिवेदनम्—

प्रदाय भूमिं मुनये प्रशान्तः
महेन्द्रशैले तपसा वसामि ।
श्रुत्वा धनुर्भङ्गमिहागतोऽहं
त्वं नामयैतद्धनुरित्यवोचत् ॥ 13

श्रीरामेण वैष्णवधनुषो ग्रहणम्—

"प्रदीयतां विष्णुधृतं धनुस्त-
दि"त्याह रामः प्रहसन् सुवक्त्रः ।
धनुर्गृहीत्वा रघुराम एव
तन्नामयित्वा भृगुराममाह ॥ 14

श्रीरामेण बाणलक्ष्यं किमिति प्रश्नः—

नृपान् समस्तानवधीस्तथापि
[illegible] वेदविद्विप्रसुतस्तपस्वी ।
न मेऽसि वध्यो न शरो वृथा स्यात्
लक्ष्यं किमस्येत्यवदत् स रामः ॥ 15

परशुरामानुमत्या तत्तपोविनाशः—

प्रयुक्तबाणो न वृथा भवेत्तद्
विनाशयतां सर्वतपो मदीयम् ।
इत्थं ब्रुवाणे रघुरामबाणो
गत्वा तपः सर्वमिहानयत् सः ॥ 16

रामेण दशरथमूर्च्छापनयनम् —

जितः प्रयातो जमदग्निसूनुः
निश्चेष्टितं मूर्च्छिततातवर्यम् ।
नत्वा पुरस्तादनघः स रामः
दुःखाम्बुधेः पारममुं निनाय ॥

श्रीरामेण वैष्णवधनुषो वरुणायार्पणम् —

प्रसूनवर्षार्थमिहागतेषु
देवेषु दृष्ट्वा वरुणं स रामः ।
दत्वा धनुः "रक्ष तदि" त्युदीर्य
ययावयोध्यां वृतसैन्यराशिः ॥

दशरथेन केकयदेशं प्रति भरतप्रेषणम् —

मातामहस्ते जगतां प्रशास्ता
"त्वां द्रष्टुकामो भरत ! त्वमद्य ।
तं केकयं शक्रसमृद्धिम"तं
गच्छेति साकेतनृपोऽब्रवीचम् ॥

कविवाक्यम् —

ततः प्रयाते भरते त्वयोध्या-
पतौ तदा शासति राज्यमेन्त् ।
देवैः कृतानन्ततपोमहिम्ना
ततो यदाऽऽसीत् तदिदं वदामः ॥

इति कम्बरामायण-संस्कृतानुवादे बालकाण्डः
समाप्तः ॥

# கம்பராமாயணம்

★

## பாலகாண்டம்

★

### *தற்சிறப்புப்பாயிரம்*

உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலு நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணாங்களே 1

நொய்தி னொய்யசொ னூற்கலு றேனெனை
வைத வைவிய மராமர மேழுதொளை
எய்த வெய்யவற் கெய்திய மாக்கதை
செய்த செய்தவன் சொல்நின்ற தேயத்தே 2

இதுவும், அடுத்த கவியும் - நூல்வரலாறு

தேவ பாடையி னிக்கதை செய்தவர்
மூவ ரானவர் தம்முளு முந்திய
நாவி னானுரை யின்படி நான்றமிழ்ப்
பாவி னாலிது ணர்த்திய பண்பரோ. 3

நடையி னின்றுயர் நாயகன் றோற்றத்தின்
இடைநி கழ்ந்த விராமாவ தாரப்பேர்
தொடைநி ரம்பிய தோமறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே 4

நூற்பயன்

நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழு
முண்டாம்
வீடியல் வழிய தாக்கும் வேரியங் கமலை நோக்கும்

நீடிய வரககா சேனே நீறுபட டழிய வாகை
சூடிய சிலலி ராமன ருேளவலி கூறு வோாகளே 5

## 1. ஆறறுப்படலம்

ஆச லமபுரி யைம்பொறி வாளியும
காச லம்பு முலையவர் கணணெனும
பூச லமபு நெறியின புறஞ்செலாக
கோச லமபுனே யாறறணி கூறுவாம 1

### சரயூநதியின சிறபபு

இரவி தனகுலத தெணணிலபல வேநதாதம
புரவு நலலொழுக கினபடி பூணடது
சரயு வெனபது தாயமுலே யனனதிவ
வுரவு நீாநிலத தோஙகு முயிர்கெலாம. 2

எயினாவாழ சேறா ரபபு மாரியி விரியல போககி
வயினவயி னெயிறறி மாதா வயிறலேத தோடவோடி
அயினமுகக கணேயுமவிலலும வாரிகொணட லேககுநீரால
செயிாதருங கொறற மனனா சேனேயை மாறுமனறே 3

### சரயுவெளளம பலபிலேயை யடைதல்.

கலலிடைப பிறநது போநது கடலிடைக கலநத நீததம
எலலேயின மறைக ளாலு மியம்பரும் பொருளி தெனனத
தொலலேயி லொனறே யாகித துறைதொறும பரநத
சுழிசசிய
பலபெருஞ சமயஞ் சொலலும் பொருளும்போற பரநத
தனறே 4

### பிரிந்த ஆவவெளளம் பலவிடததும் பாய்தல

தாதுகு சோலே தோறும் சண்பகக் காடு தோறும்
போதவிழ் பொயகை தோறும் புதுமணத தடங்க
டோறும்
மாதவி வேலிப பூக வனத்தொறும் வயல்க டோறும்
ஓதிய வுடம்பு தொறு முயிரென வுலாய தனறே 5

## 2. நாட்டுப்படலம்

### கவிக்கூற்று

வாஙகரும் பாத நானகும் வகுத்தவான மீகி யெனபாா
நீங்கவி செவிக ளாரத் தேவரும் பருகச் செயதாா

ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவ மாந்தி
மூங்கையான் பேச லுற்றா னென்னயான் மொழிய
லுற்றேன் 1

### எருமைகளின் பாலால் செந்நெல் வளர்தல்

ஈர நீர்படிந் திந்நிலத் தேசில
கார்க ளென்ன வருங்கரு மேதிகள்
ஊரி னின்றகன் றுள்ளிட மென்முலை
தாரை கொள்ளத் தழைப்பன சாலியே 2

### விருந்தோம்பலும் ஈகையும்

பெருந்த டங்கட் பிறைநுத லார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே 3

### குடிகட்கு உள்ள நிதியம் முதலியன

கலஞ்சு ரக்கு நிதியங் கணக்கிலா
நிலஞ்சு ரக்கு நிறைவள நவமணி
பிலஞ்சு ரக்கும் பெறுதற் கரியதம்
குலஞ்சு ரக்கு மொழுக்கங் குடிக்கெலாம் 4

### அந்நாட்டில் கூற்றம் முதலியன இல்லாமை

கூற்ற மில்லையோர் குற்றமி லாமையால்
சீற்ற மில்லைதஞ் சிந்தையிற் செம்மையால்
ஆற்ற நல்லற மல்ல திலாமையால்
ஏற்ற மன்றி யிழித்தக வில்லையே 5

### பல்வகைப் புகைகள்

அகிலி டும்புகை யட்டி லிடும்புகை
நகலி லாலை நறும்புகை நான்மறை
புகலும் வேள்வியிற் பூம்புகை யோடளாய்
முகிலின் விம்மி முழங்கின வெங்கணும் 6

### மகளிரின் விழி முதலியன

விதியின் தருவன வவ்விழி பிடியின்
கதியின் தருவன வவர்நடை கமலப

பொதியினை நகுவன புணாமுலை கலை வாழ
மதியினை நகுவன வனிதையா வதனம் 7

### சோலை நெறபோர நீர நிலைகள ஊர என்ற இவற்றின வருணனை

காரொடு நிகாவன கடிபொழில கழனிப
போரொடு நிகாவன பொலனவரை யணைஞும
நீரொடு நிகாவன நிறைகட லிதிசால
ஊரொடு நிகாவன விமையவ ருலகம் 8

### அநநாட்டில வறுமை முதலியன இலலாமைககுக காரணம்

வணமை யிலலையோா வறுமை யினமையால
திணமை யிலலைநோ செறுந ரினமையால
உணமை யிலலைபொய யுரையி லாமையால
ஒணமை யிலலைபல கேளவி யோஙகலால. 9

### ஆடவா மகளிா எனபவரின பொலிவுமுதலியன

பொறபி னினறன பொலிவு பொயயிலா
நிறபி னினறன நீதி மாதரார
அறபி னினறன வறஙக ளனனவர
கறபி னினறன கால மாரியே 10

### கோசலதேசததின பரபபு

சோலை மாநிலந துருவி யாவரே
வேலை கணடுதா மீள வலலவர
சாலும வாரபுனற சரயு வுமபல
காலி னோடியுங கணட திலலையே 11

### நாட்டின சிறபபும மேறபடலததின தோற்றுவாயும்.

வீடு சேரநீர் வேலை காலமடுத்து
ஊடு பேரினு மூழி லாநலம்
கூடு கோசல மெனனுங கோதிலா
நாடு கூறினு நகரங கூறுவாம். 12

## 3. நகரப்படலம்

### இதுமுதல அயோததிமாநகரததின சிறபபு

செவவிய மதுரஞ சோநததநற பொருளின சீரிய கூறிய
தீஞசொல
வவவிய கவிஞ ரனைவரும வடநூன முனிவரும புகழநதது
வரமபில
எவவுல கததோ ரியாவருந தவஞசெய தேறுவா ரீறிலா தினப
அவவுல கத்தோ ரிழிவதற கருததி புரிகின்ற தயோத
திமா நகரம் 1

உமைகொருபாகத தொருவனுமிருவாக கொருதனிக
கொழுநனு மலாமேல
கமைய பெருஞசெலவக கடவுளு முவமை கணடில
ரஙகது காணபான
அமைபபருங காத லதுபிடித துநத வநதரஞ சநதிரா
தித்தா
இமைபபிலா திரிவ ரதுவலா விதனுக கியமபலா மேதுமற
றியாதோ 2

புணணியம புரிநதோா புகுவது துறகக மெனனுமி
தருமறைப பொருளே, மணணிடை யாவ ரிராகவ
னெறி மாதவ மறததொடும வளாததா எனனரும
குணத்தி னவனிவி திருநதிவ வேழுல காளிட மெனறுக
ஒனறுமோ விதனின வேறொரு போக வுறைவிட முண
டென வுரைததல. 3

### அநநகரதது மதிலின வருணனை

பூணினும புகழே யமைவுமெவ றினைய பொறபினின
றுயிா தவிபுரககும
யாணரெண டிசைககு மிருமை விமைககு மிரவிதன குல
முத லிருபா
சேனையுங கடநது திசையையுங் கடநது திகிரியுஞ
செநதனிக் கோலும
ஆனையுங் காககு மாவிறை நகருக கணியென வியறறிய
தனறே 4

### அகழியின சிறபபு

ஏருனைற நல கனக வோடுமேவல் காவாகிலா
நாகமொய நகரிடமகை நாமவேலி யாமெனு

மேகமொணடு கொணடெழுநது விணடொடாநத
குனற மெனற
ஆகநொநது நினறுதாரை யமமதிறகண வீசுமே 5

அநதமா மதிறபுறத தகதநெழுந தலாநதநீள
கநதநாறு பஙகயததக கானமான மாதரார
முநதுவாள முகஙகளுக குடைநது போனமொயம
பெலாம்
வநதுபோா மலேககமா மதில வளைதத மானுமே 6

அநநகரதது மாளிகைகளின வருணனை

திஙகளுங கரிதென வெணமை திறறிய
சஙகவெணா சுதை யுடைத தவள மாளிகை
வெஙகடுங காலபொர மேகககு நோககிய
பொஙகிரும் பாறகடற றரஙகம போலுமே 7

கொடிகளின சிறபபு

காளைவரு நெடுவரைக் கதலிக காளம போற
கோணமிா பதாகையின குழாந தலைமததலை
வானவலி மழுஙகிட மடஙகி வைகலும்
சேணமதி தேயவதக கொடிக டேயககவே 8

அநநகரின பலவகை வளஙகள

மினனென விளககென வெயிறபி ழம்பெனத
துனனிய தமனியத தொழிற றைமததவக
கனனிநன னகாறிழல கதுவ வாலரோ
பொனனுல காயதப புலவா வானமே 9

பொழுதுணா வரியவப பொருவில மாநகாத
தொழுதகை மடநதையா சுடர்விளககெனப
பழுதறு மேனியைப பாாககு மாசைகொல
எழுதுசித திரஙகளு மிமைபபி லாதவே 10

ஊடவுங கூடவு முயிரி னினனிசை
பாடவும் விறலியர் பாடல கேடகவும்
ஆடவு மகனபுன லாடி யம்மவர்
சூடவும் பொழுதுபோகு சிலர்ககத தொளளகர் 11

முழஙகுதிண கடகளி மொயம்பி னூரவும்
பழுங்குரத் திவுளியொ புரத மேறவும்
எழுஙகெழு புரநதவர் பரிவு தீர்தர
வழுங்கவும் பொழுதுபோகு மெளர்க்கும் மாநகர். 12

கரியொடு கரியெதிா பொருத்திக கைப்படை
வரிசிலை முதலிய வழஙகி வாளுடைப
புரவியிற பொருவிலசெனை டாடிய போாககலை
தெரிதலிற பொழுதுபோககு சிலாககச சேனகா. 13

தாறு விதமா நளிமாதிர வீதி யோடி
மீறு வேலைப புனலவெனமுகி லுணணுமாபோல
ஆறுத மாடத திடையாடு கொடிககண மீபபோய
வானறு நனனலிய புனலவறறிட நககு மனறே 14

தெளவார மழையுந திரையாழியு முடக நாளும
வளவார முரசம மதிரமாதகா வாழு மாககள
களவா ரிலாமைப பொருட காவலு மிலலை யாதும
கொளவா ரிலாமைக கொடுபபவர்களு மிலலை மாதோ 15

கலலாது நிறபார பிறரினமையிற கலவி முறற
வலலாரு மிலலை யவைவலலரல லாரு மிலலை
எலலாரு மெலலாப பெருஞசெலவமு மெயத லாலே
இலலாரு மிலலை யுடையார்களு மிலலை மாதோ. 16

ஏகம முதறகலவி முளைதெழுந தெளளிய கேளவி
ஆகம முதறறினை பணைபோகி வருநத வதனின
சாகந தழைததன பருமபித தருமம் மலாநது
போகங கனியொனறு பழுத்தது போலு மனறே 17

## 4. அரசியற்படலம்

அநாகர்க்கு அரசன ஒருவன உளனெனபது.

அம்மா னகருக கரசன னரசாக கரசன
செம்மான டலிகசோ ஆலசெழிறுஞ செலவதினனுள
இம்மான கதைகசோ ரிறையாய வீராம வெனனும
மொயம்மான கழலோற றருநலற மூர்ததி யன்னான 1

அவனுடைய சிறபபு

மெயயயாா கவிசூழ முதியாசின முகநது தானக
கையார புனலா லனையாதன கையு மிலலை
மெயயாய வேதத் துறைவேந்தருக கேயநத யாரும
செயயாத யாகம மிவனசெயது முடிதத மாதோ 2

தசரதசக்கரவர்த்தியின பாதுகாததற் சிறபபு

வயிரவாள பூணணி யடங்கல் மொயம்பினுள
உயிரெலாந தனனுயி ரொபப வோம்பலால்

செயிரிலா வுலகினிற் சென்று நின்றுவாழ்
உயிரெலா முறைவதோ ருடம்பு மாயினான். 3

### தசரதன் உலகமுழுவதையும் கருத்தோடு பாதுகாத்தல்

எய்யென வெழும்பகை யெங்கு மின்மையால்
மொய்பெருந் திணிவுறு முழவுத் தோளினான்
வையக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கின்றான் 4

## 5. திருவவதாரப்படலம்.

### தசரதன் புத்திரர் பிறவாத குறையை வசிட்டனிடம் சொல்லுதல்

ஆயவ னொருபக லயனை யேநிகர்
தூயமா முனிவரர் றொழுது தொல்குலத்
தாயருந் தந்தையுந் தவமு மன்பினான்
மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறுநீ. 1

அருந்தவ முனிவரு மந்த ணாளரும்
வருந்துத லின்றியே வாழ்வின் வைகினார்
இருந்தவ ருழக்குல ரெறபி னெனபதோர்
அருந்துயர் வருத்துமென் னகத்தை யென்றனன் 2

### அமரர்க்குத் திருமால் கூறியருளிய வார்த்தையை வசிட்டன் நினைத்தலைத் தெரிவிக்கும்

முரசறை செழுங்கடை முத்த மாமுடி
அரசர்தங் கோமக னவ்வை கூறலும்
விரைசெறி கமலமென் பொருட்டு மேவிய
வரசரோ ருகன் மகன் மனத்தி னெண்ணினான். 3
அலைகட லடுவணோ ரவந்தன் மீமிசை
மலையென விழிதுயில் வள்ள மாமுகில்
கொலைதொழி லரக்கர்தங் கொடுமை தீர்ப்பனென்று
உலைவுறு மமரருக் குரைத்த வாய்மையை 4

### வசிட்டன் முன்னைய நிகழ்ச்சியை மனத்திலெண்ணாது தசரதனோசகி யாகஞ்செய்யின் குறைதீருமெனல்

ஈதுமுன் விகழ்ந்த வண்ண மென்முனி யிதயத் தெண்ணி
மாதிரம் பொருத திண்டோண் மன்ன நீ வருந்த லேடீழ்

பூதல முழுதும் ஆள்கும் பூதலவரை யளிக்கும் வேள்வி
நீதற முயலினை நெறைதநோய திரு மெனருன 5

பாத்தவினை மகுடகோடி பரித்தபா ரதவில வைகும்
மாறதரை விலவகெல றுவறு மனத்தனவ
மாதவதத வெனனவிலே
பூதவி சகதது வோறும் புராரியும புகழ்த்தறகோதத
சாந்தனும் வேளவி முறறிலதனயர்களுளரா மெனருவ 6

ஓமாக்கினியினின்று பூதமொன்று கைதப்பிண்டமேந்தி யெழுதல

ஆயிடைக கனலின றம்போற றடடமீத்
காயதற கைதநிகர் பிண்ட மொயறுக
இயெரிப பயபெருக சிவந்த கனறுமாய
ஒவெனப பூதமொன றெழுந்த தேநிலே 7

மன்னவன் கௌசலைக்கு முதலில் அந்தக் கதையைத் தருதல

மாமுனி பருளவழி மன்னர் மன்னவன
தாமமெய கரிருமல தொயவடைத தாயவாயக
காயரோவா கௌசலை பாத்த பேரபகிர்
தாமுற வளித்தனவ எவக மாரத்தெழ 8

கைகேயிக்குக் கதையளித்தல

கைகயன றனைபதன பாத்தும் அம்முறைச
செயனைவி யளித்தனவ தேவ ராரத்தெழய
பொயனைரும் நகைரும் பொழிற பொதிபய
வைருந் கோசல மன்னர் மனனனே 9

சுமித்திரைக்குக் கதை யளித்தல

சுமித்திர தடுக்கு நலபொனன பொயயுடை
சுமித்திரு பாயுனாவ முன்னர் நீர்மையின
சுமித்திரைக் களித்தனவ காக்கு வேந்தனே
சுமித்தரைதன் பகைமெனத் தயோர டார்பபவே 10

சுமித்திரைக்குப் பின்னும் எஞ்சியதை யளித்தல

பினபுமப பெருந்தகை மிகுத்து விட்டது
தனமையுறு சுமித்திரை தனக்கு நலகினன
முனைபாக் கெடுமவேல முகம் மெருமவே
மனுமுமி நடக்குந்தனை வைகுந் தளவவே 11

## ஸ்ரீராமாவதாரம்

ஆயிடைப பருவமவந் தடைநத வெலலேயின
மாயிரு புவிமகளை மகிழ்வி ேனுஙகிட
வேயபுனா பூசமும விணணு ளோாபுகழ
தூயகாக கடகமு மெழுநது துளளவே. 12

ஒருபக லுலகெலா முதரத துடபொதிநது
அருமறைக குணாவரு மவனே யஞசனக
கருமுகிற கொழுநதெழில காட்டுஞ சோதியைத
திருவுறப பயநதனள திறஙகொள கோசலே. 13

### கைகேயி பரதனைப பெறுதல.

ஆசையும விசும்புநின றமர ராாதெதெழ
வாசவன முதலினேர் வணஙகி வாழததுறய
பூசமு மீனமும பொலிய நலகினை
மாச[illegible] கேகயன மாது மைநதனே. 14

### சுமித்திரை இலக்குவனைப பெறுதல்

தளேயவிழ் தருவுடைச சயில கோபனும்
கிளையுமந தரமிசைக கெழுமி யாாத்தெழ
அளேபுகு மரவினே டலவன வாழவுற
இளையவற பயததன ளிளைய மெனகொடி. 15

### சுமித்திரை சத்துருக்கனைப பெறுதல

படஙகிளா பஃறலைப பாநத னேநதுபாா
நடஙகினர் தரமறை நவில நாடகம்
மடஙகலு மகழுமே வாழவி னேஙகிட
விடஙகிளர் விழியினை மீனடு மீனறனள. 16

### புத்திர பிறந்ததைப பாஙகிமாா அரசனுக்குத தெரிவிக்க, சோதிடர் நாள முதலியவை நனறெனல

ஓடின ராசனமாட் டுவகை கூறிநினறு
ஆடினர் சிலதிய ரநத ணாளர்கள
கூடினர் நாளொடு கோளு நினறமை
நாடினா குலகிவி நலவயின றெனறனர். 17

முறையே புதல்வர்களுக்கு வசிட்டன் நாமகரணஞ் செய்தல

கராமலைய தளர் கைக்கரி யெய்த்தே
அராவணை யிற்றுயில் வோயென வந்நாள்
விராவி யளித்தருள் மெய்ப்பொருளுக்கே
இராம னெனப்பெய ரீந்தன னன்றே 18

கரதல முறுமெழில் தெவ்வர் கடப்ப
விரத மறைப்பொருள் மெய்த்நெறி கண்ட
வரத னுதித்திடு மற்றைய வொளியைப்
பரத னெனப்பெயர் பன்னின னன்றே 19

உலகுதரா வருசக ரும்பரு மொய்த்தார்
திலக்கொடு வந்துயர் நீத்தன வித்த
விலக்கரு மொய்ம்பின் விளக்கொளி நாமம்
இலக்குவ னென்ன விசைத்தன னன்றே 20
முத்துருக் கொண்டுசெம் முளரி மலர்ந்தால
ஒத்திருக் கும்மொழி யுடையவ லொளியால
எத்திருக் கும்செறு மெய்ப்பகை யெனறுக்
சத்துருக் கனனென நாமநின் றும்ம் 21

முனிவர் முதலியோர் இராமனாதியோரை யனுகியிருத்தல

அருமறை முனிவரு மமரரு மலவித
திருவுமு நகருறை செனமுத மிட்டோரு
இருவிசு தனிதரு மியர்கலி விலகிவரு
ஒருபொழு தகலில முறைமெய வுறுவார் 22

புதல்வர் பலவில முனிவர்களிடத்திற் சென்று பயிலி,
மாலையில தந்தைக்கு மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொள்ள
மீளுதல

வீரரு மிகுதியும் வெறிபொழில் கனனவாய
வரமெ ... முனிவர் விடைபோயக்
கோதொழு தனைதல் ... ரதிவார்
மாலைவர வடிமலர் பொருவுயர் களிமால 23

இராமன் தாத்தனைச் சேவை செய்துவருதலும், அவன்
படைகளிலு பிரசங்கிளை வருதலும்

எதிர்வரு ... பெருமையுடை மிகுவன
... தருமயில ... ரொளிரா
... மறிந்து மிகையும்
... துமரும் வயிய தொ ... 24

அதைய நினையம தரசென வுடையேம்
இஃதொரு பொருளல வெமதுயிருடனெழ
மகிதல முழுதையு முறுகவி மவரோன
உகுபக லளவெவ வுரைநனி புரிவார 25

தசரதன பெருமகிழசசியடைதல

அரசாதும் பெருமக னிலம யாவையும்
விரகுறு தனிகருடை வினங்க வென்றிசோ
முரசொலி கறங்கிட முனிவ ரேததுறக
கரை செய வரியதோர களிபபின வைகுநாள 26

## 6. கையடைப்படலம்.

தசரதசககரவாததி சபாமணடபஞ் சேரதல

நனிவரு கறபக நாட்டு நனனகர
அனைவரு மனைதர வமிரகருஞ் சிநதையான
நினையவு மரியது விசும்பி னிணடதோர
புனை மணி மணடபம பொலிய வெயதினன, 1

அஙகு விசுவாமிததிரமுனிவன வருதல

மடஙகலபோல மொயம்பினன முனனா னனுயிர
அடஙகலு முலகுமலே றமைததுத தேவரோடு
இடங்கொளுன முகனையும படைபப னிவெனுத
தொடஙகிய துனியுறு முனிவன தோனறினன. 2

கௌசிகன தசரதனைப புகழதல

எனனனைய முனிவரரு மிமையவரு மிடையுமெலாறுடைய
ராலும்
பனனகமு நகுவெளளிய பனிவரையும பாறகடலும
பதுமபீடக்
தனனகருங கறபகநாடடவிநகரு மணிமாட வயோதி
யெய்னும்
பொனனகரு மலலாது புகலுளவோ இகல கடநத
புலவுவேலோய 3

'வேளவிகாததறகு இராமனைபபெறுபபுக' என்று
கௌசிகன கூறல

கருவனததுள யாவிவாறுந் தகைவேளவிக் கிடை
யூறுத் தவஞ்செய வோர்கள, வெருவரச்செய றடைகாம
வெகுளியென நிருதரிடை விலககா வணணமே, செரு

முகததுக காததியென நின சிறுவா நாலவரினுங கரிய
செமமல, ஒருவனைத தநதிதியென வுயிரிரககுங கொடுங
கூறறி னுளையச சொனனன 4

தசரதன தானே வநது வேளவி காபபதாகக கூறுதல

தொடை யூறறித தேன றுளிககு நறுநதாரா னொரு
வணணந துயர நீஙகிப படையூறற மிலவசிறிய விவன
பெரியோய பணியிது வேற பணிநீரக கஙகை, புடையூற
றுரு சடையாலும் புரநதரனும நானமுகனும புகுநது
செயயும இடையூறறுக கிடையூறு யான காபபென
பெருவேளவிக கெழுக வெனறான 5

வசிட்டன
'இராமனை முனிவனுடன அனுபபுக எனறலைத தெரிவிககும

கறுதத மாமுனி கருததை யுனனிநீ
பொறுததி யெனறவற புகனறு நினமகறகு
உறுதத லாகலா வுறுதி யெயதுநாள
மறுததி யோவெனு வசிட்டன கூறினன 6

இராமன ஆயுதஙகளை எடுததுககொளளுதல

வெனறி வாளபுடை விசிதது மெயமமைபோல
எனறு நதேயவுறுத தூணி யாததிரு
குனறம போனறுயர தோளிற கொறறவில
ஒனறு தாஙகினு னுலகந தாஙகினான 7

இராமன இலககுமணனுடன முனிவனபினனே
செலலுதல

அவவ தமபியுந தானு மையனும
மனன வினனுயிர வழிககொளடாவெனச
சொனன மாதவற றொடாநது காவைபோற
போயவினை மாநகர்ப புரிசை நீஙகினான 8

மூவரும சரயுநதியைச சார்தல

வரஙகள மாசறத தவஞ்செய தோர்களவாழ
புரஙக ளேரிலா நகர நீஙகிபபோய
அரங்கி னாடுவார் சிலம்பி னனனதிறு
இரங்கு வார்புனற சரயு வெயதினர் 9

### மூவரும ஒரு சோலையை யடைதல

கருமபு காலபொரக கழனி வாாநததேன
வரம்பு மீறிடு மருத வேலிவாய
அருமபு கொஙகையா ரமமெ வோதிபோல
சுரும்பு வாழவதோா சோலை வைகினா 10

### உதயகாலததில அவர்கள நதியைக கடததல

தாழு மாமழை தழுவு நெறறியால
சூழி யானைபோல தோனறு மாலவரைப
பாழி மாமுகட டுசசிப பசசைமா
ஏழு மேறபபோ யாறு மேறினா 11

### ஒரு சோலையைக கணடு இராமன "இது யாது" என்றல

தேவு மாதவற றெழுது தேவா தம
நாவு ளாவுதி நயக்கும வேளவிவாயத
தாவு மாபுகை தழுவு சோலைகணடு
யால திதெனறு னெவர்கது மேவினுன 15

## 7. தாடகைவதைப்படலம்.

### விசுவாமித்திரனது மறுமொழி

இஙகணமே வருசடைத தெவலமேல மாரவேள
இஙகுநின றெயயவு மெரிதரும நுதல்விழிய
பொங்குகோ பஞுசுடப பூனெ வீ யனனதன
அஙகம்வெந தவறுதோட டஙகவே யாயினுல 1
வாரணத் துரிவையான மதனமேசு சினவுநாள
ஈரமற் றங்கமிங குறதலா லியவெலாம்
ஆரணத் துறையுளா யங்கநா டிதுவுமக்
காரணக குறியுடைக் காமனுச சிரமமே 5

### விசுவாமித்திரன முதலிய மூவரும் ஒருநாள் அங்குத தஙகி மறுநாள ஒருபாலைவனஞ் சேர்தல

எனறவந தனைவியம் பதும் வியந் தவவயின
செனறுவந் தெதிரெழுந் தசெநெறிச் செயவரோடு
அனறுறைந் தலர்கதிர்ப பரிதிமனை நுவமகல்
குனறிவின நிவரவோர் கடுசுரங நறுகினுர் 3
படிவிவமேல் வெம்மையைப பகரினும் பகருநா
முடியவேம முடிவமுறு நுருகும்வான முகடும்வேம்
விடியுமேல் வெயிலும்வேம மழையும்வேம் மிவவிரெனடு
இடியும்வே மெனவில்வே தியாவைவே வாதவே 4

விருசுவான மழையினமே வமபுமவே லும்பாடச்
செருசெவே செருமுகத் தமாசெயுந திறவிலா
வருசா தி வினையினன மானமா மணியிழந்து
அருசினர் நெருசுபோ லெனறுமா ருதரோ. 5

தாவரு மிருவினை செறறுத தவளரும
மூவகைப பகையரண கடநது முததியில
போவது புரிபவர் மனமும பொனவிலைப
பாவையர் மனமும்போற பசையு மறறதே ■

வெமமை தோனறுமைக்காக முனி ன அவாகடகு
இரணடு விஞசைகளை உபதேசிததல

நோககின னவாமுக நோகக நோககுடைக
கோககும ருமடி குறுக நானமுகன
ஆககிய விஞ்சைக ளிரணடு மவவழி
ஊககின னவையவ ருளளத துளினறா 7

அபபாலைவனம் குமாராகடகுக குளிாநது தோனறுதல

உளளிய காலையி னூழித தீயையும
எளளுறு கொழுங்கன லெரியும் வெருகரம
தெளளு தனை புனலிடைச சேற லொததது
வளளலு முனிவனை வணங்கிக் கூறுவான 8

இநத இடம இஙஙனம வெபபமாயிருததறகுக காரணம
யாது? எனறு முனிவனை இராமன வினவுதல

சுழிபடு கஙகையந தொஙகன மெனவியால
விழிபட வெநததோ வேறுதா னுணடோ
பழி படர் மனனவன படைதத நாடடினூங்கு
அழிவதென காரண மறிந கூறெனறான 9

தாடகை வரலாறு -- முனிவன 'தாாகையின வரலாற்றைக
கேடபாயாக' எனல

எனறது மிராமனை நோககி வினவுயா
கொனறுழல வாழக்கையள கூறறின றுறறதன
அனறிவு மையிரு நூறு மையனமா
ஒன்றிய வலியினை யுறுதி கேளெனு 10

அவனுககு மாரீசன சுபாகு எனனும இருமககள தோனறுதல

பறபல நாட செலீஇப பதுமை போனறெளிர
பொறபினுல் வயிறறிடைப புவன மேவகிட
வெறபணி புயததுமா ரீச னுமவிறல
மறபொரு சுவாகுவும வநது தோனறினா 11

சுமாலியெனபவனேடு சுபாகுமாரீசா உறவுகொளளுதல

ஆஙகவன வெகுளியு மறைந்த சாபமும
தாஙகினர ரெதிரசெயுந தருககி லாமையின
நீஙகினா சுமாலியை நோநது நிற்கியாம
ஓஙகிய புதலவரென றுறவு கூறநதனர் 12

இராவணனை சுபாகுமாரீசாகளை மாமனமாரெனறு பாராட்ட அவாகள உலகததாருககுத தீமைபுரிதல

அவனொடும பாதலத தனேக நாட செலீஇத
தவனுறு தசமுகன றனககு மாதுலா
இவரெனப புடைததமித துலக மெஙகணும
பவனிற றிரிகுநா பதகி ஸமநதாகள 13

புதலவரைபபிரிநது இஙகு அாநத தாடகை வசிததல

மிகுநதிறன மைந்தரை வேறு நீஙகுறுக
தகுந தொழின முனிவரன சலததை யுனனியே
வகுநதுவிள வசுவரி வதிநத திவவனம
புகுநதன ளற லெனப புழுஙகு நெஞசினுள 14

இவவிடம இவவனமானது இவளாலேயே யெனல

உளபபரும பிணிபபறு வுலோப மொனறுமே
அளபபருங குணஙகளை யழிககு மாறுபோல
கிளபபருங கொடுமைய வரக்கி கேடிலா
வளபபரு மருதவைப பழிதது மாறறினுள 15

தாடகையினுல விளையுந தீஙகுகள

இவஙகையர சன பணி யமைநதொ ரிடையுறு
விலஙகலவலி கொணடெவது வேளவி நலிகினறுள
அலஙகல முடி வேயவ ளிவ வகக நில மெஙகும்
குலஙகளொ டடஙகநனி கொனறுதிரி கினறுள 16

'அததாடகை வசிககுமிடம எது' எனறு இராமன விஞவுதல

அங கிறைவ னடயாிச ரைபபவது கேளா
கொஙகுறை நறைக குல மலாசசெனி குஞுககா
எங குறைவ திதசொழி வியறறுபவ னெனமுன
சஙகுறை கரதசொரு தனிசசிலை தமிததான 17

விசுவாமிததிரன தாடகையி னுறைவிடததைக காடடுமுன அவள எதிாவருதல

கைவரை யெனததகைய காலையுரை கேளா
ஐவரை யகததிடை யடைததமுனி யைய
இவவரை யிருபபதவ ளெனபதனில முனபோா
மைவரை நெருபபெரிய வநதெதன வநதாள 18

தாடகை அஙகு வருதலின வருணனை

சிலம்புகள சிலமபிடை செறிததகழ லோடும
நிலமபுக மிதிததன ளெளிததகுழி வேலைச
சலம்புக வனறறறு கணநதகஞு மஞசிப
பிலமபுக நிலைக ளிரிகள பிலமெருடய வநதாள 19

தாடகை வீரவாதம செயதல

கடககரும வலதசெனது காவலிதில யாவும
கெடக கருவ றுததன விளிசசுவை கிடககும
விடககரி தெனககருதி யோ விதிகொ டுநதப
படககருதி யோபகாமின வதத பரி செனறே 20

பெணணெனறு அநததாடகையை இராமன கொலலாதிருததல

அனனனமுனி வறகதுக குத■தனிஞு மாவி
உனனெனன வடிககலை தொடுககில ஞுயிாககே
துன■னனும் விலை தசொழில தொடஙகி யுளளேனும்
பெணணெனன மனததிடை பெருநதகை நினைநதான. 21

விசுவாமிததிரன நான ஆராயநது கூறுவதால நீ தயஙகாமல இவளைக கொலலா யெனல

ஈறில நலலறம் பாாததிசைத தேவிவட
ஏறி நினறிது செபபுகின றேனவேன
ஊறி நினற தருளள றாககிவைபக
கோறி யெனறெதி ரநதனன கூறினுன 22

பிறகு இராமபாணம தாடகையின நெஞசில ஊடுருவிச
செலலுதல

சொலலொககுங கடியவேகச சுடுசரங கரிய செம்மல
அலலொககு நிறததிஞணமேல விடுததலும வயிரக
குனறக
கலலொககு நெஞசில தஙகா தபபுறங கழனறு கலலாப
புலலாககு நலலோா சொனன பொருளெனப போயிற
றனறே 23

தாடகை இறநதுவிழுநததன வருணனை

பொடியுடைக கான மெஙகுங குருதிநீா பொஙக
வீழ்நத
தடியுடை யெயிறறுப பேழவாயத தாடகை தலைக
டோறும
முடியுடை யரககற கநநாள முநதியுற பாத மாகப
படியிடை யறறு வீழநத வெறறி யமபதாகை
யொததாள 24

கவிககூறறு

வாச தாண மலரோா னனன மாமுனி பணிம ருத
காகலாங கனகம் பைபபூட காகுததன கனவிப போரிற
கூசிவா ளரககர் தஙகள குலததுயிா குடிகக வருசி
ஆசையா ழுழலுங் கூறறுஞ சுவைசிறி தறிநத தனறே. 25

தேவாகள வாநது முனிவனிடம அஸதிரஙகளையெலலாம
இராமனுககுத தருமாறுசொலலிச செலலல

யாமுமெம மிருககை பெறறே முனக்கிடை யூறு மிலலை
கோமகற கினிய தெயவப படைககலங கொடுததி
யெனறு
மாமுனிக குரைத்துப பினனர் விறகொணட
மழையனுனமேல
பூமழை பொழிநது வாழ்ததி விணணவர் போயினரே. 26

## 8. வேள்விப்படலம்

விசுவாமிததிரன இராமனுக்குப படைக்கலா தருதல

விணணவர் போய பினனை விரிநதபூ மழையி னூலே
தனனெனும் கான நீஙகித தாஙகருந தவத்திை மிக்
கோம

மனனவா வறுமை நோயககு மருநதன சடையன
வெணணெய
அனனறன சொலலே யனன படைககல மருளி னானே 1

படைககலஙகள ராமபிரானை யடைதல

ஆறிய வறிஞன கூறி யளிததலு மணண றனபால
ஊறிய வுவகையோடு முமபாதம படைக ளெலலாம
தேறிய மனததான செயத நலவினை பயனக
ளெலலாம
மாறிய பிறபபிற றேடி வருவபோல வநத வனறே 2

பினபு இரணடு காவதம முனிவன முதலியோா நடகக,
அஙகுததோனறிய பேராவததைககுறிதது வினவிய இராமனுககு
முனிவன கூறததொடஙகுதல

இனையன நிகழநத பினனாக காவத மிரணடு செனறா
அனையவா கேடக வாணடோ ரரவமவந தணுகித
தோனற
முனைவவி தியாவ தெனறு முனனவன வினவப பினனா
வினையற நோறறு நினற மேலவன விளமப லுறறான 3

சரயுவிற கோமதி சஙகமமாகும்பேரொலி யெனறு முனிவன
சொலல, பின அவாகள வேறொருநதியை யடைதல

மானச மடுவிற றோனறி வருதலாற சரயு வெனறே
மேனமுறை யமரா போற்றும விழுநதி யதவி னோடும
ஆனகோ மதிவந தெயது மரவம தெனன வபபாற
போனபின பவகக டாககும புனிதமா நதியை யுறறா 4

கௌசிகிநதியின வரலாறு

சுராதொழு திறைஞசுற கொதத தூநதி யாவ தெனறு
வரமுனி தனனை யணணல வினவுற மலருள வைகும
பிரமனற றளிதத வெனறிபு பெருததகைக குசனெனு
றேதும
அரசாகோன மனைவி தனபா லளிததவா நாலவராகும 5

நதியின செயதி கேடடு மகிழநது சிறிதுநடநதபின அஙகுத
தோனறிய சோலையை இராமன வினவுதல

எமமுனு ளாஙகை யிநத விருநதி யாயி னுளெனறு
அமமுனி புகலக கேளா வதிசய மிகவுந தோனறச
செமமலு மினைய [illegible]காவுஞ சிறிதிடந தீாநத பினனா
மைமமலி பொழிலயா தெனன மாதவன கூறலுறறான 6

விசுவாமிததிரன அசசோலையின தனமையைக கூறுபவனுய வாமனவதார விருததாநததைக கூற மாவலிசரிததிரததையும கூறலுறுகிருன

அசசோலையின சிறபபு

தஙகளு யகலிற றெயவந தானபிறி திவலெல றுவனும
மஙகைமார சிநதை போலத தூயது மறறுங கேளாய
எஙகளுள மறைககுந தேவ ரறிவிறகும பிறாககு
மெடடாச
செஙகணமா லிருநது மேனுட செயதவஞ செயத தவறே 7

திருமால வாமனனுதல

கால நுனிததுணா காசிப னெனனும
வாலறி வறகதி னிகனெகாரு மகவாய
நீல நிறதது நெடுநதகை வநது ஓர
ஆலமர் வித்தி னருஙகுற ளாஞன. 8

வாமனன மாவலியைப புகழதல

ஆணடகை யவவகை கூறவ றிநதோன
வேணடினா [illegible]வடகையில மேறபட வீசி
நீணடகை யாயினி நிவனுழை வநதோா
மாணடவ ரலலவா மாணபில ரெனருவ. 9

வாமனன மூவடிமண வேணடிபபெற, சுககிரன தடுததல

சிநதையு வநதெதி ரெவசெய வெனருவ
அநதணன மூவடி மணணரு ளுணடேல
வெநதிறலாயிது வேணடு மெனுமுன
தநதனெ னெவறனன வெளளி தடுததான. 10

சுககிரன தடுததுககூறிய வாாததை.

கணட திறநதிது கைதவ மைய
கொணடல நிறக்குற ளெனபது கொளளேல
அணடமு முறறு மகனடமு மெனுவ
உணடவ னுமி துணாநதுகொ ளெனருவ 11

மாவலிபிறுததரம

நீலைக்கெடு லெவவகை நிமிர்நதிட வநது
தனகெவ லாவகை தாழுவது தாழ்வில்
கனககரி யானது கைத்தல மெவவின
எனகிதன மேனலம் யாதுகொ லெனருன. 13

*மாயந்தவா மாயநதவ ரவலாகண மாயாது*
*ஏநதிய கைககொ டிரந்தவ ரெநதாய*
*வீநதவ ரெனபவா வீநதவ ரேனும*
*ஈந்தவ ரவவ திருநதவா யாரே* 13

*அடுபப வருமபழி செயஞரு மவலா*
*கொடுபபவர் முனபு கொடேலென நினறு*
*தடுபபவ ரேபகை தமமையு மனறா*
*கெடுபபவ ரனனதொா கேடிலே யெனறுன* 14

முனறுவது அடிககாகத திருமால மாவலிமுடிமேற பாதம வைததல

*உலகெலா முளவடி யடககி யோரடிககு*
*அலகிலா தவவடிக கனபன மெயயதாம*
*இலேகுலாந் துழாயமுடி யேக நாயகன*
*சிலேகுலாந தோளிஞய சிறியன சாலவே.* 15

முனிவன இதுவே வேளவிககு ஏறறஇடமெனல

*ஆதலா லருவினே யறுககு மாரிய*
*காதலாற கணடவர பிறவி காணகுறா*
*வேதநூன முறைமையால வேளவி முறறுவேறகு*
*ஈதலா [illegible]லலேவே திருககற பாலதே* 16

குமாரகளேக காவலாக ஏவி, முனிவன வேளவிதொடஙகுதல

*ஈண்டிருந தியற்றுவென யாகம யாெனறு*
*நீணடபூம பழுவதது நெறியி னெயதிபபின*
*வேணடுவ கொணடுதன வேளவி மேவினன*
*காண்டகு குமரரைக காவ லேவிபோ.* 17

குமாரகள யாகததைக காததல

*எணணுதற காககரி திரணடு மூவறுநாள*
*விணணவாக காககிய முனிவன வேளவியை*
*மணணினேக காககிலற மனனன மைந்தாகள*
*கணணினேக காககினற விமையிற காததனர்* 18

அரககா எபபோது வருவரெனறு ஸ்ரீராமன முனிவனே வினுதல

*காததனா திரிகினற காலே வீரரில*
*மூததவன முழுதுணா முனிவை முனனிநீ*
*தீதமொழி லியறறுவ ரெனற தீயவா*
*ஏததருங குணததினுய வருவதென றெனறுன* 19

முனிவன மௌனியாயிருகக, இராமன வானததைக காணகையில
அஙகு அரககா ஆரவாரஞ செயதல

வார்ததைமா றுரைததிலன முனிவன மோனியாயப
போாததொழிற குமரனுந தொழுது போநதபின
பாாததனன விசும்பினைப பருவ மேகமபோல
ஆாததன ரிடிததன ரசனி யஞசவே 20

யாகசாலையில அரககரின இரததம சிநதாதபடி
இராமன சரகூடம் கட்டுதல

தூமவே லரககாதந நிணமுஞ சோரியும
ஓமவெங கனலிடை யுகுமென றுனனியத
தாமரைக கணணனுஞ சரஙக ளேகொடு
கோமுனி யிருககையோா கூட மாககினன 21

அபபோது முனிவாகள அரககாகடகு அஞசி ஸ்ரீராமனை
அபயம வேணடுதல

நஞசட வெழுதலு நடுஙகி நாணமதிச
செஞசடைக கடவுளை யடையுந தேவாபோல
வஞசனை யரக்கரை வெருவி மாதவா
அஞசன வணணறின னபயமயா மெனறா 22

இராமன அஸதிரஙகளால மாரீசனைக கடலில தளளிச
சுபாகுவைக கொலலுதல

திருமக ளுநயகன றெயவ வாளிதான
வெருவரு தாடகை பயநத வீராகள
இருவரி லொருவனைக கடலி லிட்டதஙகு
ஒருவனை யநதகன புரததி லுயததததே 23

விசுவாமிததிரன இராமனிடம கூறிய முகமன

பாக்கி யமமெனக குளதென நினைவுறும பானமை
போகமி நிறமிநு பொருளென வுணாகிலென புவனம
ஆகமி மறறவை யமிலமு மணிவயிற றடக்கிக
காக்கு நீயொரு வேளவிகாத தனையெனறுங கருததே 24

'இனறு எனககுபபணியாது?' எனறு இராமன முனிவனை
வினுதல

எனறு கூறிய பினனரவ வெழினமலாக் காளத்து
அனறு தானுறைநத தருநதவ முனிவரோ டிருந்த

குன்று போற்குணத் தானெதிர்க் கோசலைக் குரிசில்
இன்று யான்செயும் பணியெனக் கொல்பணி யென
விசைத்தான் 25

முனிவன் சனகராசனது வேள்வியைக் காணப்போவோமென்ன,
மூவரும் மிதிலைக்குப் புறப்படுதல்

அரிய யான்சொலி னையநிற் கரியதோ ளன்றிப்
பெரிய காரிய முன்னவை முடிப்பது பின்னர்
விரியும் வார்புனல் மருதஞ்சூழ் மிதிலையர் கோமான்
புரியும் வேள்வியுங் காண்டுநா மெழுகென்று போனார் 26

## 9. அகலிகைப் படலம்

முனிவன்முதலிய மூவரும் சோணைநதியை யடைதல்

அலம்பு மாமணி யாரத்தொ டகிலலை புளினம்
நலம்பெய் பூண்முலை நாகின வஞ்சியர் மருங்குல்
புலம்பு மேகலைப் புதுமலர்ப் புனையறற் கூந்தல்
சிலம்பு ஒழுகாற் சோணையாந் தெரிவையைச்
சேர்ந்தார் 1

சூரியாத்தமன வருணனை

நதிக்கு வந்தவ ரெய்த்தது மருணன்ற னயனக்
கதிக்கு முந்துறு கலினமான் றேரொடுங் கதிரோன்
உதிக்குங் காலையிற் றனைமெய்ய வானறன் றுருவில்
கொதிக்கும் வெம்மையை யாற்றுவான் போற்கடல்
குளித்தான் 2

அன்றிரவு மூவரும் ஒரு சோலையில் தங்குதல்

கறங்கு தண்புனற் கடிநெடுந் தாளுடைக் கமலத்
தறங்கொ ணுண்மலர்க் கோயிலக் கிதழகத் தடைப்பப்
பிறங்கு தாமரை வனம்விட்டுப் பெடையொடுங்
களிவண்டு
உறங்கு கின்றதோர் நறுமலர்ச் சோலைபுக் குறைந்தார் 3

இராமன் அந்தச் சோலையை வினவ முனிவன் கூறுதல்

இனைய சோலைமற் றியாதென விராகவன் வினவ
வினைவெ லாமற நோற்றவன் விளம்புவான் மெருள்
தனைய ரானவர்க் கிரங்கியே காசிபன் றனது
மனைவி வாட்டவம் புரிந்தன விவ்வென வலித்தான் 4

### விசுவாமித்திரன சரவணததைக காட்டுதல

ஆய திவவிட மவவிட மவிாமதி யணிநத
தூய வனறனக குமைவயிற ஞேனறிய தொல்லை
வாயு வுமபுனற கஙகையும பொறுககலா வலதத
சேயவ ளாததருள சரவண மெனபதுந தெரிததான 5

### சூரியோதய வருணனே

காலன மேவியிற கருகிருவ கடிநதுல கவிபபான
நீல வாாகலித தேரொடு நிறைகதிாக கடவுள
மாவின மாமணி யுநதிவி னயனொடு வநத
மூல தாமரை முழுமலா முனைதனெ முனைததான 6

### மூவரும கஙகையைக காணுதல

அஙகு நினறெழுந் தவனமுதன மூவரு மனையாா
செஙக ணேறறவன செறிசடைப பழுவததி விறைதேன
பொங்கு கொனறையீாத தொழுகலாற் பொனனியைப
பொருவுங
கஙகை யெனனுமக கரைபொரு திருநதி கணடாா

### கஙகையின வரலாறு
### முனிவன சகரனெனறொருவ னுளனெனல

இநத மாநதிக குறறுள தகைமைய யாவும
எநதை கூறுகென றிராகவன விலவுற வெவலையாள
மைநத நினறிரு மரபுளா வயோததிமா நகாவாழ்
விந்தை சேர்புயன சகரனிம மேதினி புரநதோன 8

### கஙகையின சிறப்பு

அணட கோளகைப புறததா யகிலமவ றளநத
புணட ரீகமென பததிடைப பிறநதுபூ மகளுர்
கொணட நீாத்தமா யரனகொளப பகிரதன கொணர
மணட லததுவந் தடைநததிவ வானதி மைநத 9

### கஙகையைக கடநது, விசாலையைபபடைநது அாசுகரவரசன
### கௌரவிகக பினபு மூவரும் விதேகநாட்டை யடைதல

எனறு கூறலும வியபபிெனு டுவநதவ னிறைருசிச்
செனறு தீர்ததனா கஙகையை விசாலைவாழ் செரக்
குனறு போறபுயத் தரசனவந தடியினை குறுக
நினறு நலவுரை விளம்பிமற றவவயி னீங்கா 10

மிதிலையைக் கிட்டி விசுவாமித்திரன் அகலிகை கல்லாய்க் கிடக்கும் மேட்டைக் காணுதல்

இனைய நாட்டினி லினிதுசென் றிஞ்சிசூழ் மிதிலைப்
புனையு நீள்கொடிப் புரிசையின் புறத்துவந் திறுத்தார்
மனையின் மாட்சியை யழித்திழி மாதவப் பன்னி
கனையு மேட்டுயர் கருங்கலோர் வெள்ளிடைக்
கண்டார் 11

அகலிகை சாபவடிவம் நீங்கி முன்னைய வடிவம் பெறுதல்

கண்ட கன்மிசைக் காகுத்தன் கழற்றுகள் கதுவ
உண்ட பேதைமை மயக்கற வேறுபட் டுருவம்
கொண்டு மெய்யுணர் பவன்கழல் கூடிய தொப்பப்
பண்டை வண்ணமாய் நின்றனள் மாமுனி பணிப்பான் 12

சாபம்நீங்கிய அகலிகையை முனிவன் இராமனுக்கு அறிவித்தல்

மாயிரு விசும்பிற் கங்கை மண்மிசைக் கொணர்ந்தோன்
மைந்த
மேயின வுவகை யோடு மின்னென வொதுங்கி நின்றாள்
தீவினை நயந்து செய்த தேவர்கோன் றனக்குச்
செங்கை
ஆயிர மளித்தோன் பன்னி யகலிகை யாகு மென்றான் 13

ஸ்ரீராமன் அகலிகையின் சாபவரலாற்றை வினவுதல்

பொன்னையோ சடையான் கூறக் கேட்டலும் பூவின்
செல்வன்
என்னையே யெவனை யேயிவ் வுலகில் விருந்த வாறெம்
முன்னையூழ் வினையி னாலோ நடுவொன்று முடிந்த
துண்டோ
அன்னையே யனையாட் கிவ்வா றடுத்தவா றருளு
கென்றான் 14

தையலா ளையன் வேறு மன்மதன் சரமும் பாய
உய்யலா முறுதி நாடி யுழவப வொருநா ளுற்ற
மையலா லறிவு நீங்கி மாமுனிக் கற்றஞ் செய்து
பொய்யிலா வுள்ளத் தானற் றுருவமே கொண்டு
புக்கான் 15

## 10. மிதிலைக்காட்சிப் படலம்.

### மிதிலைவருணனை:

கொடிகளின் காட்சி

மையறு மலரி னீங்கி யான்செய் மாதவத்தின் வந்து
செய்யவ ளிருந்தா ளென்று செழுமணிக் கொடிக ளென்னும்
கைகளை நீட்டி யந்தக் கடிநகர் கமலச் செங்கண்
ஐயனை யொல்லை வாவென் றழைப்பது போன்ற தம்மா 1

அழகுவரும் மிதிலாநகரத்தினுள் செல்லுதல்

ஆதரித் தமுதிற் கோறோய்த் தவயவ மமைக்குந் தன்மை
யாதெனத் திகைக்கு மல்லான் மதனற்கு மெழுத வொண்ணாச்
சீதையைத் தந்த தாலே திருமக ளிருந்த செய்ய
போதெனப் பொலிந்து தோன்றும் பொன்மதின் மிதிலை புக்கார் 2

அவர்கள் அங்காடிவீதியிற் சென்றமை

சொற்கலை முனிவ னுண்ட சுடர்மணிக் கடலுந் துவ்வி
அற்கலந் திலங்கு பன்மீ னரும்பிய வானும் போல
விற்கலை நுதலி னாரு மைந்தரும் வெறுத்து நீத்த
பொற்கலன் கிடந்த மாட நெடுந்தெரு வதனிற் போனார் 3

நடனசாலைக் காட்சி.

நெய்திர ணரம்பிற் றந்த மழலையி னியன்ற பாடல்
தைவரு மகர வீணை தண்ணுமை தழுவித் தூங்கக்
கைவழி நயனஞ் செல்லக் கண்வழி மனமுஞ் செல்ல
ஐயநுண் ணிடையா ராடு மாடக வரங்கு கண்டார் 4

கடைத்தெருவின் காட்சி.

வரம்பறு மணியும் பொன்னு மாரமுங் கவரி வாலும்
சரத்திடை யகிலும் மஞ்ஞைத் தோகையுந் தும்பிக் கொம்பும்
குரம்பணை நிரப்பு மள்ளர் குவிப்புறக் கரைக டோறும்
பரப்பிய பொன்னி யன்ன வாவணம் பலவுங் கண்டார். 5

### மகளிர் கீதம்பாடுகின்ற [illegible]டங்களின் காட்சி,

வளருகிரத தளிர்க்கை நோவ மாடகம பறறி வாரந்த
களவென நரமபு விகவிக கையொடு மனமுங் கூட்டி.
வெளளிய முறுவ லேரன்ற விருநதென மகளி ரீநத
தெளவிளிப பாணித நதநேன செவிமடுத திளிது
செனறார 6

### மகளிர் பூககொய்து விளையாடுஞ் சோலைகளின் காட்சி

பாகொக குருசொற பைஙகிளி யோடும் பலபேசி
மாகத தும்பா மஙகையா நாண மலாகொயயுந
தோகைக கொமபி னனவர்க கனன நடைதோறறுப
போகக கணடு வணடின மாாககும பொழிலகணடாா 7

### அரணமனையிலுளள கனனிமாடததுச சீதையைக காணுதல

பொனனின சோதி போதினி னுறறம பொலிவேபோல
தெனனுண டேனிற றீஞசுவை செருசொற கவியினபம
கனனிம மாடத துமபரின மாடே களிபேடோடு
அனனம் மாடு முனறுறை கணடாங கயனினறார 8

### சீதாபிராட்டியாரைப பறறிய கவிககூறறு

செபபுங காலைச செஙகமலததோன முதலாரும்
ஒபபெண பாலும கொணடுவ மிபபோ ருவமிககும
அபபெண டானே யாயின போதிங கயல வேறோர்
ஒபபெங கேகொண டெவவகை நாடி யுரை செயவோம் 9

### சீதையின் வருணனை.

உமையாா ளொருகு மஙகைய ருச்சிக கரம வைக்கும
கமையாண மேனி கணடவா காட்சிக கரை காணா
இமையா நாட்டம் பெறறில மெனறு திருக்கணணுல
அமையா தெனறு ரநதர வானத தவரெலலாம். 10

பெருநதே னிலசொற பெணணிவ ளொபபா
ளொருபெணணைத
தருநதா னெனறு முவமுக கினனுந தா வாமே
அருநதா வநதத தேவ ரிரநதா லமிழ்தெனனும
மருநதே யலலா தெனனினி த[illegible]ம் மணியாழி. 11

அனையாள மேனி கணடபி னணடத தரசாருந
வினையோா மேவும மேனகை யாதிம மினாவேறகளை
இனையோ ருளளத தினனவி லாதம முகமெனனும
பனிதோய வானின வெணமதிக கெனறும பகலனறே 12

மலர்மே னின்றிம் மங்கையிவ் வையத் திடைவைகப்
பலகா லுந்தம் மெய்ந்நனி வாடும் படிநோற்றார்
அலகோ வில்லா வந்தண ரோநல் லறமேயோ
உலகோ வானோ வும்பர்கொ லோவீ துணரேமால். 13

தந்நே ரிலலா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே
அன்னே தேனே யாரமிர் தேயென் றடிபோற்றி
முன்னே முன்னே மொய்ம்மலர் தூவி முறைசாரப்
பொன்னே சூழும் பூவி னொதுங்கிப் பொலிகின்றாள். 14

பொன்சேர் மெ ன்காற் கிண்கிணி யாரம் புனை யாரம்
கொன்சே ரல்குல மேகலை தாங்கிக் கொடியன்னார்
தனசேர் கோலத் தின்னெழில் காணச் சதகோடி
மின் சேவிக்க மின்னரச் சென்னும் படிநின்றாள். 15

கொல்லும் வேலுங் கூற்றமு மென்னும் மிவையெல்லாம
வெல்லும் வெல்லு மென்ன மதர்க்கும்
விழிகொண்டாள்
சொல்லுந் தன்மைத் தன்றது குன்றுஞ் சுவருந்திண்
கல்லும் புல்லுங் கண்டுருகப் பெண் கனிநின்றாள். 16

வெங்களி விழிக்கொரு விழவு மாயவர்
கண்களி னாணவே களிப்பு நல்கலான்
மங்கையர்க் கினியதோர் மருந்து மாயவள்
எங்கணா யகற்கினி யாவ தாங்கொலோ. 17

இழைகளுங் குழைகளு மின்ன முன்னமே
மழைபொரு கண்ணிணை மடந்தை மாரொடும்
பழகிய வெனினுமிப் பாவை தோன்றலால்
அழகெனு மணியுமோ ரழகு பெற்றவே. 18

இராமபிரானும் சீதாதேவியும்
ஒருவரையொருவர் கண்டு மிகக காதலகொணடமை
கூறப்படுகிறது.

எண்ணரு நலத்தினா ளினைய ணின்றுழிக்
கண்ணொடு கண்ணிணை கவ்வி யொன்றையொன்று
உண்ணவு நிலைபெறா துணர்வு மொன்றிட
அண்ணலு நோக்கினா னவளு நோக்கினாள். 19

நோக்கிய நோக்கெனு நுதிகொள் வேலினை
ஆக்கிய மதுகையா னோளி னாழ்ந்தன
வீக்கிய கனைகழல் வீரன் செங்கணும்
தாக்கணங் கனையவ டனத்திற் றைத்தவே. 20

பருகிய நோக்கெனும் பாசத் தாற்பிணித்து
ஒருவரை யொருவர்தம் முள்ள மீர்த்தலால்
வரிசிலை யண்ணலும் வாட்கண் நங்கையும்
இருவரு மாறிப்புக் கிதய மெய்தினார். 21

மருங்கிலா நங்கையும் வசையி லையனும்
ஒருங்கிய விரண்டுடற் குயிரொன் றாயினார்
கருங்கடற் பள்ளியிற் கலவி நீங்கிப்போய்ப்
பிரிந்தவர் கூடினாற் பேசல் வேண்டுமோ 22

கன்னிமாடத்தில் சீதையைக் காதல்நோக்குடன் கண்ட
ஸ்ரீராமன் முனிவனொடும் போய்விடுதல்

அந்தமில் நோக்கிமை யணைகி லாமையால்
பைந்தொடி யோவியப் பாவை போன்றனள்
சிந்தையு நிறையுமெய்ந் நலனும் பின்செல
மைந்தனு முனியொடு மறையப் போயினான் 23

சீதையின் காதல் நோய் வருணனை

பிறையெனு நுதலவள் பெண்மை யென்படும்
நறைகம ழலங்கலா னயன கோசரம்
மறைதலு மனமெனு மத்த யானையின்
நிறையெனு மங்குச நிமிர்ந்து போயதே 24

மாலுற வருந்தலு மனமு மெய்யுந்தன்
நூலுறு மருங்குல்போ [illegible]டங்க வாள்நெடுங்
காலுறு கண்வழிப் புகுந்த காதனோய்

பாலுறு பிரையெனப் பரந்த தெங்குமே 25
நேர்முறு நோயறிவு நுவல கிறந்திலள்
ஊமரின் மனத்திடை புலவி விம்முவாள்
காமனு மொருசரங் கருத்தி னெய்தனன்

வேமெரி [illegible]தனிடை விறகிட் டென்னவே 26
தழங்கிய கலைகளு நிறையுஞ் சங்கமும்

மழுங்கிய வுள்ளமு மறிவு மானமும்
இழந்தவ ளிலையவா கடைய லாவையும்
வழங்கிய கடலென வறிய ளாயினள் 27

சீதையின நோயககுப பரிகாரஞ செயயத தோழிமாா
அனறுரீா யிடடுககொணடுபோதல

கலஙகுழைந துகவெநடு நாளுங கணணற
நலங குழை தரநகிளை முகததி னேவுளைடு
மலஙகுழை யெனவுயிர் வருநதிச சோாதரப
பொலஙகுழை மயிலைககொண டரிதிற போயினாா 28

தோழிமாா சீதையை மலாபபடுககையிற சோததல

காதொடுங குழைபொருகயறக ணவளைகதன
பாதமுங கரஙகளு மனைய பலலவம
தாதொடுங குழையொடு மடுதத தளைபளிச
சீதநுண டுளிமல ரமளிச சோததினாா் 29
அமபமில கொடுமனக கான வேடனகை
அமபொடு சோாவதோா மயிலு மனனவள
வெம்புறு மனததனல வெதுபப மெனமலா்க
கொம்பென வமளியிற குழைநது சாயநதனள 30
சொரிநதன நறுமலா் கருககுண டேறின
பொரிநதன கலவைகள பொறியிற சிநதின
எரிநதவெங கனல்கட விழையிற கோததநால
பரிநதன கரிநதன பலல வஙகளே 31

சீதைககுக காமநோய நேரநதுளளதெனபதை யறியாத
தாதியா முதலியோா திருஷடிகழிததல

தாதியர் செவிலியர் தாயா தவவையர்
மாதுய ருழநதுழந தழுஙகி மாழகினர்
யாதுகொ லிதுவென வெணணெ றேறலா
போதுட னயினிநீா கழறறிப போறறினர் 32

காமவெபபமிகக சீதையின வருணனை

அருகினின றசைகவென ற வால வடடககால
எரியினை மிகுததிட விழைவு மாலையும்
கரிகுவ தீவன கனல்வ காடடலால
உருகுபொற பாவையு மொத்துத் தோனறினள 33

காதலகோயகொணட சீதாபிராடடியில
வாயபிதறறல

அல்லினை வகுத்ததோா ரலஙகற காடெனு
வல்லெழு வலலவென மரக தபபெருங்

கலலெனு மிருபுயங கமலங கணையெனும
விலலொடு மிருநததோர மேக மெனனுமால 34

தெருவிடை புகுநதரு நிறையும பெணமையும
உருகியென னுயிரொடு முணடு போனவன
பொருபபுரழ தோளபுணா புணணி யததனு
கருபபுவில லனறவன காம னலலனே 35

பெணவழி நலனொடும பிறநத நாணொடும
எணவழி யுணாவு நா னெஙகுங காணகிலேன
மணவழி நடநதடி வருநதப போனவன
கணவழி நுழையு மோா களவ னேகொலாம 36

இநதிர நீலமொத திருணட குஞசியும
சநதிர வதனமுந தாழநத கைகளும
சுநதர மணிவரைத தோளு மேயல
முநதியென னுயிரையம முறுவ லுணடதே 37

படாநதொளி பரநதயிா பருகு மாகமும
தடநதரு தாமரைத தாளு மேயல
கடநதரு மாமதக களிறவ னானபோல
நடநதது கிடநததென னுளள நணணியே 38

உரைசெயிற தேவாதம முலகு ளானலன
விரைசெறி தாமரை யிமைககு மெயமமையான
வரிசிலைத தடககையன மாாபி னூலினன
அரசிளங குமரனே யாகல் வேணடுமால 39

பிறநதுடை நலதிறை பிணிதத வெந்திறம
கறஙகுப திரியுமென கனனி மாமதில
எறிநதவக குமரனை யினனுங கணவிறகணடு
அறிநதுயி ரமுககவு மாகுமே கொலாம 40

சீதாபிராட்டி காமவேடகையால பினனும வாயவிதறறி
புலமபுதல

எனறிவை யினையன விளமபு மெலலையின
நினறன னிவனெனு நீஙகி னுனெனும
கனறிய மனததுறு காம வேடகையால
ஒனறல பலநினைந துருகு காலையே 41

சூரியாஸதமன வருணனை.

அனனமென னடையவட கமைநத காமததீ
தனனையுஞ சுடுவது தகிகி லாமென

நனனெடுங கரஙகளை நடுககி யோடிபபோய
முனனைவெங கதிரவன கடலின மூழகினன. 42

அநதிமாலை தோனறியதன
வருணனை.

மீதறை பறவையாம பறையுங கேழவினி
ஓதமென சிலமபொடு முதிரச செககரும
பாதக விருளசெயகளு சுகமும பறறலாற
சாதக மெனனவுந தகைததிம் மாலையே. 43

அநதிமாலைபபொழுதைக குறிததுப பிராட்டி யிரஙகல

மைவானிறதது மினனெயிறறு வாளட யுயிரபபின
வளாசெககாம
பைவா யததிப படரவே யனனு வலைததுப
பகைததியால
எயவா னொருவன கையோயா னுயிரு மொனறே
யிவியிலலை
உயவா னுறவிப பழி பூண வெனனோ டுனககுப
பகையுணடோ. 44

பிராட்டி அனறிறபறவையை நோககி இரஙகியது

வெளிறின றவரோ போயமறைநதார் விலகக வொருவா
தமைககாவலன
எளியள பெணணென றிரஙகாதே யெலலி யாமத
திருளூடே
ஒளியம பெயயு மனமதன குனககிம மாய
முரைததாரோ.
அளியென செயத தீவினையே யனறி லாஇ வநதாயோ. 45

தோழிமார செயத உபசாரமே

ஆணடங கவைபா வினையறிநத தழுஙகு மேலவை யகல
வானந
தீணட நிமிாநத பெருஙகோயிற சீத மணியின வேதி •
கைவாய
நீணட சோதி நெயவிளககம வெயய வெனறங கவை
நீககித்
தூவடல் செயயா மணிவிளககின சுடரா லிரவைப
பகலசெயதார். 46

## சநதிரோதய வருணனே

பெருநதினை னெடுமால வரைநிறுவிப பிணிதத பாம்பினை
மணிததாமபினை
விரிநத திவலே யுதிாநதமணி விசுமபின மீனின
மேலவிளஙக
அருநத வாரா கலககியநா ளமுது நிறைநத பொறகலசம
இருந்த திடைவந தெழுநததென வெழுநத தாழி
வெணடிஙகள 47

நீதத பதனின முனேதததெழுநத நெடுவெண டிஙகளௌனுந
தசசன
பீததன காஙக ளலைபரபபி மிகுவெண ணிலவாம
வெணசுதையாற
காதத கனனன மணியுநதிக கமல நாளத திடைபபணடு
பூதத வணடம பழையதென்று புதுககு வானும
போனறுளதால 48

## சநதிரனப பழிபபது

நீஙகா மாலைய யவாதமககு நிறமே தோறறுப
புறமேபோய
ஏஙகாக கிடககு மெறிகடறகு மெனககுஙகொடியை
யாளுமே
ஓஙகா நினற விருளாயவந துலகை விழுஙகி மெனமேலும
வீஙகா நினற கருநெருபபி னிடையே யெழுநத
வெணணெருபபே 49

கொடியை யலலைநீ யாரையுங கொல்கிவாய
வடுவி லினனமு ததனொடும வநதனே
பிடியின மெனனடைப பெணணொடென றுலெலாச
சுடுதி யோகடற றேனறிய திஙகளே 50

## பிராடடிபினது காமவெபபம

மீது மொயததெழு வெணணில விஙகிா
மோது மதிலைக மெனமுலே மேறபட
ஓதமபபெடை வெங்கள அறறெனப
போது மொயததம விபபுரண டாளரோ 51

நீகக மினறி நிமிாநத நிலாககதிா
தாகக வெநது தளாநது சரிநதனள
சேககை யாகி மலாநத செநதாமரைப
பூககள படடதப பூவையும படடனள் 25

வாச மெனகல வைககவி வாரிமேற
பூசப பூசப புலாநது புழுஙகினள
வீச வீச வெதுமபினள மெனமுலை
ஆசை நோயககு மருநதுமுன டாஙகொலோ. 53

### தோழிமார பிராட்டிககுச செயத உபசாரம்

தாய ரிறபமி சேடியா தாதுகு
வீய ரிததளிர் மெலலணை மேனியில
காயெ ரிககரி யககரி யககொணாதது
ஆயி ரததி ளிரடடி யடுககினா. 54

### சீதையிலை இவவாறாக, இனி, இராமபிரான நிலையைச சொலவோமெனல

கனனி நனனக ரிறகமழ சேககையுள
அனன மினனனை மாயின ளாயவள
மினனின மினனிய மேனிகண டாளெனச
சொனன வணணனுக குறறது சொலலுவாம 55

### விசுவாமித்திரன முதலிய மூவரும ஜனகராஜனால எதிாகொளளபபடடு அவன காடடிய மாளிகையில தஙகுதல

ஏகி மனனனைக கணடெதிா கொணடவன
ஓகை யோடு மினிதுகொண டுயததிடப
போக பூமியிற பொனனக ரனனதோர்
மாக மாடடத தனைவரும வைகினர். 56

### அஙகுச சதாநநதமுனிவன வருதல

வைகு மவவுழி மாதவம யாவுமோா
செயகை கொணடு நடநதெனத திதரு
மொயகொள வீரன முளரியந தாளினன
மெயகொண மஙகை யருணமுனி மேவினன. 57

### இராமனை வாழ்த்திச சதாநநதன விசுவாமித்திரனுககு கூறுதல

வநதெ திர்நத முனிவனை வளளலும்
சிநதை யார வணஙகவுஞ செனறெதிர்
அநத மில்குணத் தானெடி தாசிகன
தந்து கோசிகன றனமருங கெயதினன. 58

### சதானந்தன் விசுவாமித்திரனை நோக்கி முகமன் கூறுதல்

கோத மனறரு கோமுனி கோசிக
மாத வனறனை மாமுக நோககியிப
போத நீயிவட போநதவிப பூதலம்
ஏது செயத தவமென றியமபினுன 59

### சதானந்த முனிவனுககு இராமனது பெருமையை விசுவாமித்திரன தெரிவித்தல

வடிதத மாதவ கேட்டியிவ வளளலுன
இடிதக வெஙகுரற றுடகை யாககையும
அடுதநதன வேளவியு நினனனனை சாபமும்
முடிததென னெஞசத திடாமுடித தாலெனனுன 60

### விசுவாமித்திரனது சரிதையைக கூறககருதி சதானந்தன இராமனது முகததைப பாததல

எளளில பூவையு மிநதிர நீலமும
அளளல வேலையு மமபுத சாலமும்
விளளும் வியுடைப பானது மேவுமெய
வளள றவனை மதிமுக நோககியே 61

### கௌசிகன சரிதையைச சதானந்தன முடிததிடல

ஈது முனனா திகழநத திவனறனை
மாத வததுயா மாணபுடை யாரிலை
நீதி விதககன றனவரு னோநததனிர
யாது மககளி தெனறன வீறிலான 62

### சதானந்தன குமரனகளை வாழததிவிட்டுப போதல

என்று கோதமன காதலன கூறிட
வெனறி வீரா வியபபொடு வநதெழா
ஒனறு மாதவன றுபொரு தோஙகிய
பனனெற வேதநிப பெயாநதனன றனனிடம 63

### முனிவனும இலககுமணனும படுககுமிடததைச சேர, இராமன சீதையை எணணியவனாய இருநதல

முனியுந தமபியும போயமுறை யாற்றமககு
இனிய பளளிக ளெயதினா ░னனிருட
கனியும போலயவன கஙகுலந திஙகளும
தனியுந தானுமத தையலு மாயினுன 64

### இராமபிரான் சீதையின் உருவெளிப்பாட்டைக் கோசலித் தனுடகூறுவன

விண்ணி னீங்கிய மின்னுரு விம்முறைப
பெண்ணி னன்னலம் பெற்றது வேட்கொலோ
எண்ணி னீதல தென்றறி யேனிரு
கண்ணி னுள்ளுங் கருத்தினுங் காண்பானுல 65

அருளி லாளெனி னும்மனத் தரசையால
வெருளு நோயவிடக் கண்ணின் விழுங்கலால
தெருளி லாவுல கிற்சென்று நின்றுவாழ்
பொருளெ லாமவள் பொன்னுரு வாயவே 66

பூணு லாவிய பொற்கலச் சங்கனென
ஏணி லாகத தெழுதல் வென்னினும
வாணி லாமுறு வற்கனி வாயமதி
காண லாவதோர் காலமுண் டாங்கொலோ 67

வண்ண மேகலை தேரொன்று வாணெடுங
கண்ணி ரண்டு கதிமுலை தாமிரண்டு
உண்ணி வந்த நகையுமென் றொன்றுண்டால்
எண்ணுங் கூற்றினுக் கித்தனை வேண்டுமோ [illegible]

கன்ன விலகரும் புச்சிலை யானவிரை
பொன்னை முன்னிய பூங்கணை மாரியால
என்னை யெய்து தொலைக்குமென் றுவினி
வன்மை யென்னும் தாரிடை வைகுமே 69

கொள்ளை கொள்ளக் கொதித்தெழு பாற்கடல
பள்ள வெள்ள மெனப்பட்ட ருந்நிலா
உள்ள வுள்ள வுயிரைத் துருவிட
வெள்ளை வண்ண விடமுமுள் டாங்கொலோ 70

ஆகு நல்வழி யல்வழி யென்மனம
ஆகு மோவதற் காரிய காரணம
பாகு போன்மொழிப் பைந்தொடி கன்னியே
யாகும் வேறிதற் கையுற வில்லையே 71

#### சூரியோதய வருணனை

தைதயுமலாத தாரஙனை விவலனை மயனுழந்து தளரு
மேலவை
சிதையுமனத இடருடைய செவகமல முகமலாச செயய
வெயயோன

புதையிருளி னெழுகினற புகர்முகையா கையினுரிவைப்
போாவை போாதத
உதயகிரி வெனுஙகடவு ளுதல ஒழிதக விழியேபோ
ஒதயஞ செயதான 72

ஸ்ராமபிரான திருபபளளியெழுதல

கொல்வாழி நீறதங்கோர் குனிவயிரச சிலைதடககைக
கொணட கொணடல
எலலாழித தேரிரவி யினஙகரததா லவடிவருடி யனநதல
தீர்பப
அலவாழிக கரைகணடா ருயிரவாய மணிவிளகக
மழலுகு சேககைத
தொலவாழித துயிலாதே துயராழி நெடுஙகடலுட
டுயிலகின ருனே 73

இராமனுதியா சனகனது வேளவிசசாலை சாதல

ஊழிபெயாத தெனககஙகு லொருவனனைம புடைபெயர
வுறகக நீதத
சூழியா ;லையிசெழுநது தொனனியமத துறைமுடிததுச
சுருதி யனன
வாழிமா தவறபணிதது மனககினிய தமபியொடும
வமபின மாலை
தாழுமா மணிமெனவித தாாசசனகன பெருவேளவிச
சாலை சாாநதான 74

இராமலக்ஷமணாகளைச சனகன வினவ முனிவன கூறுதல

இருநதகுலக குமராதமை பிருகணனும முகநதழகு
பருக நோககி
அருநதவனை யடிவணஙகி யாரிவரை யுரைததிடுமி
னடிக ளெனன
விருநதினாக ளினனுடைய வேளவிகா ணியவநதார்
விலலுங காணபாா
பெருந தகைமைத் தயரதனறன புதலவரென வவா
தகைமை பேச லுறறுன 75

## II குலமுறைகிளததுபடலம

### மனுவும பிருதுவும

ஆதிததன குலமுதலவன மனுவினையா ரறியாதார்
பேதிதத வுயிரனைததும பெருமபசியால் வருநதாமல

சோதித்தன வரிசிலையா விலமடந்தை மூலைசரப்பச
சாதித்த பெருந்தகையு மிவர் குலத்தோர் தராபதி
காண். 1

### இட்சுவாகு மன்னவன்

பிணியரங்க வினையகலப் பெருங்காதைத் தவம்பேணி
மணியரங்க நெடுமுடியாய் மலரயனை வழிபட்டுப்
பணியரங்கப் பெரும்பாயற் பரஞ்சுடரை யாங்காண
அணியரங்கந் தந்தானை யறியாதா ரறியாதார் 2

### ககுத்தன்

தானற்கு வெலற்கரிய தானவரைத் தலைதுமித்து
வானரக்கிற் றிகொவென்று குறையிரப்ப வரங்
கொடுத்தாங்கு
ஏனெடுத்த சிலையினு மிகல புரிந்த விவர்குலத்தோர்
தோன்றலைப்பண் டிந்திரனாம் விடையேறுயச
சுமந்தானும் 3

### சிபிசக்ரவர்த்தி

இன்னுயிர்க்கு மின்னுயிரா யிரு நிலங்காத் தாரென்று
பொன்னுயிர்க்கும் கழலவரை யாம்போலும்
புகழ்கிற்பாம்
மின்னுயிர்க்கு நெடுவேலா யிவர்குலத்தோன்
மென்பறவை
மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறுக வழங்கினனால் 4

### பகீரதசக்ரவர்த்தி

தூதின்ற சுடர்வேலோ யனந்தனே சொலவானேல
யானின்று புகழ்ந்துரைத்தற் கெளிதோவே
டவிழ்கொன்றைப்
பூதின்ற மவுலியையும் புக்கொந்த புனற்கங்கை
வானின்று கொணர்ந்தானு மிவர் குலத்தோர்
மன்னவன்காண் 5

### இருகுமகாராஜன்

சந்திரனை வென்றானு முருத்திரனைச் சாய்த்தானும்
துந்துவென்று தானவனைச் சுடுசரத்தாற் றுணித்தானும்
வந்தகுலத் திணைடவந்த ரகுவெனபான் வரிசிலையால்
இந்திரனை வென்று திசைவிருதானருஞ் செருவென்றுன 6

தசரதனும அவனபுததிரா இவரெனபதும

அயனபுதலவன றயரதனே யறியாதா ரிலலையவன
பயநதகுலக குமரரிவா தமககுளள பரிசெலலாம
நயநதுரைததுக கரையேற நானமுகறகு மரிதாமபல
இயநதுவைதத கடைததலையா யானறிநத படிகேளாய 7

இராமனது மகிமையை இஙஙனம முனிவன கூறிமுடிததல

கோதமனறன பனனிககு முனனையுருக கொடுததிவன
போது நினற தெனப பொலிநத பொலனகழறகாற
பொடிகணடாய
காதலெனற னுயிரமேலு மிககரியோன பாலுணடால
ஈதிவனறன வரலாறும புயவலியு மெனவுரைததான 8

## 12 காரமுகபபடலம

கனனியாசுறகமாகத தான சிவதநுசை வைததிருபபதைச
சனகமகாராசன தெரிவிததல

மாறறமா றுரைபாாதென மாய விறகுநாள
தோறறவா றெணமைந துவஙகு மெனறதால
நோறறன ளஙகையு நொயதி னையனவில
ஏறறுமே லீடாககட லேறறு மெனறனன 1

சனகராசன ஏவலாளரை யேவ அவாகள விலவைததுளள
இடததைநோககிச செலலுதல

எனறலு மெனறுதன னெதிரநில ருரையக
குனறுறழ வரிசிலை கொணரமி னெனடென
நனறென வணஙகினா நாலவ ரோடினா
பொனறிணி காரமுகச சாலை புககனா 2

அநதச சிவதநுசைப பலா சுமநதுவருதல

உறுவலி யானையை [illegible]யாதத மேனியா
செறிமயிாக கலலெனத திரணட தோளினா
அறுபதி னுயிர ரளவி லாறறலா
தறிமடுத திரையிடத தணடிற றூஙகினா 3

சஙகொடு சககரந தரிதத செஙகைய
சிஙகவே றவலனே விதனைத தினடுவான
எஙகுள னொருவனின றேறறி விசசிலை
மஙகைதன றிருமணம வாழுமா லெனபாா 4

திணவொடு மேருவைத திரட்டிற ரேவெனபார
வணணவான கடலபணடு கடைநத மதவெனபார
அணணலவா ளரவினுக கரச ரேவெனபார
விணணிடு நெடியவில வீழநத தோவெனபார 5

எனனிது கொணாகென வியமபி னுனெனபார
மனனவ குளாகொலோ மதிகெட டானெனபார
முனனையூழ விளையினுல முடிகவி வாமெனபார
கனனியு மிசசிலை காணு மோவெனபார 6

இசசிலை யுதைததகோற கிலகக மியாதெனபார
நசசிலை நஙகைமே லூட்டும வேநதெனபார
நிசசய மெடுககுஙகொ லேமி யானெனபார
சிறசிலா விதிசெயத தீமை தானெனபார 7

சதாநாதமுனிவன கூறத தொடஙகுதல
போதக மனையவன பொலிவு நோககியவ
வேதனை தருகினற விலலை நோககித்தன
மாதினை நோககுவான மனததை நோககிய
கோதமன காதலன கூறன மேயினுன 8

காாமுக வலிமையான கறறல வேணடுமோ
வாாசடை யரனிகா வரத நீயவால
யாருள ரறிபவ ரிவறகுத் தோனறிய
தோமுக வலகுளால செவவி கேளெனு 9

குணஙகளையென கூறுவது கொமபினைச
சோநதவையுயய
பிணஙகுவன வழிவெனத தவஞசெயது பெறறதுகாண
கணஙகுழையான தோனறியபின கதிரவாளிற
கஙகையெனும்
அணஙகிழியப பொலிவிழந்த வாரூேத்தா
வேறுளளாா 10

அனறுமுத லினறளவு மாருமிநதச சிலை யருகு
செனறுமில போயொளிதத தோவெநதா ரிரிநதுமிலா
எனறுமிவி மணமிலலை யெனறிருந்தே மிவவேற்றில
நனறுமவர்க குழற்சீதை நலமபழுதா காதெனறு 11

இராமன சிவதநுக உளளிடததை யணுக எழுதல

பொழிநதநெய யாகுதி வாயவழி பொஙகி
எழுநத கொழுஙகன லெனன வெழுந்தான

அழிநதது விலலென விணணவ ராரததார
மொழிநதன ராசிகள முபபகை வென்ருா 12

### மஙகையின மனபபாஙகு

தூய தவஙக டொடஙகிய தொலலோா
ஏயவன வலவி லிறுபபதன முனனம்
சேயிழை மஙகையா நெயதொ றெயயா
ஆயிரம விலலை யனேக விறுததான 13

கரஙகள குவிததிரு கணகள பனிபப
இருஙகனி திசசிலை யேறறில ஞயின
அரநத நறைககுழ லஙகையு நாமும
முருஙகெரி யிறபுக முழகுது மெனபாா 14

வளளன மணததை மகிழநதன னெனறல
கொளளென முனபு கொடுபபதை யலலால்
வெளள மணைததவன விலலை யெடுததிப
பிளளைமை விடடது பேதைமை யெனபாா 15

ஞான முனிககொரு நாணிலை யெனபாா
கோனிவ விறகொடி யோனிலை யெனபார்
மானவ விசசிலை காலவளை யாமேல
பின தவததவன பேதில னெனபாா 16

### இராமபிரான விலலிடததிறகு வடுதல

தோகைய ரிவவன சொலலிட நலலோர்
ஓகை விளமபிட வும்ப ருவபப
மாக மடஙகலு மாலவிடை யும்பொன
நாகமு நாகமு நாண நடநதான 17

### இராமபிரான அவவிலலை முறிததகுை பேரோசை தோனறுதல

தடுத்திமை யாம லிருந்தவர் தாளின
மடுத்தது நாணுதி வைத்தது நோககார்
கடுபபினி லியாரு மறிந்திலர் கையால
எடுத்தது கணடனர் இறறது கேட்டார் 18

### அனைவரதநா பேருவகைகொணடு கூறியன

தயரதன புதலவ னெனபார் தாமரைக கணண
னெனபார்
புயலவண மேனி யெனபார் பூவையும பொருவு
மெனபார்

மயலுடைத் துலக மென்பார் மானுட னல்ல னென்பார்
கயல்பொரு கடலுள் வைகுங் கடவுளே காணு
மென்பார் 19

நம்பியைக் காணத் தங்கைக் காயிர நயனம் வேண்டும்
கொம்பினைக் காணுந் தோறுங் குவிதற்கு மலரத்தே யால்
தம்பியைக் காணமினென்பார் தவமுடைத் துலக
மென்பார்
இம்பரிந் நகரிற் றந்த முனிவனை யிறைஞ்சு மென்பார் 20

சீதை பளிக்குமாடத்து மறந்தோ மலர்மிசைப் சேர்தல்
வசலா டுயிரி னோடு முருகுபூம் பள்ளி நீங்கிப
பாசிழை மகளிர் சூழப் போயொரு பளிக்கு மாடக்
காசிறு மரையின் பொயகைச் சந்திர காந்த மீனறு
சேந்நீர் தெளித்த மென்பூஞ் சேக்கையை
யரிதிற்சேர்ந்தாள் 21

பிரிவுத்துயரால் சீதை பலவகையாக இரங்குதல்

நாளுலாவு மேருவோடு நாளுலாவு பாணியும்
தாளுலாவு தோளும் வாளி யூடுலாவு தூணியும்
வாளிலாவி னூடுலாவு மாலைமார்பு மீளவும்
காணலாகு மாகினுவி காணலாகு மேகொலாம் 22

விண்டலங் கலத்திலங்கு திங்களோடு மீதுசூழ்
வண்டலம் பலங்கறங்கு பங்கியோடும் வார்சிலைக்
கொண்டலொன் றிரண்டுகண்ணின் மொண்டுகொண்
டெனுருவினை
உண்டுண்டு வெருகினின்று முண்டதென்று
முண்டரோ 23

பஞ்சரங்கு தீயினுவி பறதிநீடு கொற்றவில
வெஞ்சரங்கள் நெஞ்சரங்க வெய்யகாம னெய்யவே
சஞ்சலங்க வந்தபோது தையலாரை யுய்யவந்து
அஞ்சலஞ்ச லென்னிலாத வாளமை
யென்னவாளமைமயோ 24

இலைக்கலாத கொங்கைகா னெழுந்துவிம்மி யெனசெய்நீர்
முலைக்கலா மதிக்கொழுந்து போதும்வான முகத்திலுவ
வலைக்கலாத விற்கையாளி வள்ளலமார்பி லுளுதுந்
திலைக்கலாகு மாகிலான செய்தவங்கள் செய்ம்மினே 25

எங்குநின் றெழுந்ததிந்த விந்து வந்தெ னுருகலா
அங்கியன் றனங்கனெய்த வம்பினந்த வித்ததேநாய

பொஙகுகின்ற கொஙகைமேல விடமபொழிநத
தெனனினும
கஙகுலவநத திஙகளன றகஙகலஙக மிலலையே 26

அடாநதுவந தனஙகளெனு சழனறுசிநது மபபெனும
விடங குடைநத மெயயினினறு வெநதிடா
தெழுநதுவெங
கடநதுதைநத காரியானை யனைகானை தாளடைநது
உடனெருடாநது போனவாயி வநதவாவெனுளளமே. 27

வினனுளே யெழுநதமேக மாரபினூரலின மினனெனுபடிம
மணணுளே யிழிநதகெனன வநதுபோன மைநதனூா
எனனுளே யிருநதபோதும் யாவரெனறு தேரிவேன
கணணுளே யிருநதபோது மெனகொல
காலைகிலாதவே 28

பெயகடற பிறநதயல பெறறகொணு மருநது பெறறு
ஐயபொற கலதகொடஙகை விடடிருநத வாதர்போல
மொய கிடககு மணணரூனை முயஙகிடாது முனைமே
கைகடககை விடடிருநது கடடுரைபப தெனகொலோ. 29

நிலைமாலையெனற சேடியொருததி சீதையுளளவிடம வருதல

வடஙகளுங குழைகளும வான விலலிடத
தொடர்நது பூஙகுழலகளும் துகிலுஞ் சோாதர
நுடஙகிய மினனென நொயதி னெயதினள
நெடுநதடங கிடநதகண ணிவ மாலையே 30

மராமர மினவெனை வளர்நத தோளினை
அராவணை யமலனென றயிர்கக மாறறலான
இராமனென பதுபெய ரிவை கோவொடும்
பராவரு முனிவொடும பதிவந தெயதினான். 31

மாததிவர யனவிற்ருனை மடுத்து முன்பயில
ருததிர மிதுவென்த தோளின வாஙகினான்
ஏத்தின ரிமையவ ரிழிநத பூமழை
வேத்தவை நடுக்குற முறிநது விழநததே. 32

சீதை சிறிது ஐயம நீஙகுதல

கோமுனி யுடனவரு கொணட லெனறபின
தாமரைக் கணணினு னெனற தனமையால
ஆமவ னேகொலென றைய நீஙகினாள
வாமமே கலையிற வளர்நத தலகுலே. 33

### சீதையின் உறுதி.

இல்லையே நுசுப்பென்பா ருண்டுண் டெவ்னவும்
மெல்லியன் முலைகளும் விம்ம விம்முவாள்
சொல்லிய குறியினத் தோன்ற லேயவன்
அல்லனே லிறப்பனென் றகத்து ளுன்னினுள். 34

### சனகராசன் முனிவனிடம் கூறியமொழி

உரைசெயெம் பெருமவுன் புதல்வன் வேள்விதான்
விரைவினின் முருகுபகல முடித்தல் வேட்கையோ
முரசெறிந் ததிர்கழல முழங்கு தானையவ்
வரசையு மிவ்வழி யழைத்தல் வேட்கையோ. 35

### விசுவாமித்திரன் மொழிப்படி தசரதனுக்குச் சனகன் தூதி அனுப்பல்.

மல்லலா னவவுரை பகர மாதவன்
ஒலலையி லவனும்வந் துறுத லன்றெனை
எல்லையி லுவகையா னியைந்த வாறெலாம்
சொல்லுகென் றோலையுந் தூதும் போக்கினுன். 36

## 13. எழுச்சிப்படலம்

### சனகராசன்தூதர் தசரதசக்கரவர்த்தியி னரண்மனைவாயிலை யடைதல்.

கடுகிய தூதருங் காவிற காவிற்சென்று
அடிகுரன முரசதி ரயோத்தி யெய்தினுர்
அடியிணை தொழவிட மினறி மனனாதம்
முடியொடு முடிபொரு வாயின் முன்னினுர். 1

### தூதுவர் ஓலை கொடுகக, சக்கரவர்த்தி 'வாசிக்க' எனல்.

கூறிய தூதருங் கொணர்ந்த வோலையை
ஈறில்வளை புகழினு யிதுவ தென்றனர்
வேறொரு புலமகன் விரும்பி வாங்கினுன்
மாறதிர் கழலினுன் வாசி யெனறனன. 2

### தசரதமன்னவன் மொழி.

வெறறிவேன் மனனவன் தக்கன் வேளவியில்
கற்றைவாா சடைமுடிக் கணிச்சி வானவன்
முற்றவே முலவகையும் வென்ற முனிவில்
இறறபே ரொலிகொவன் றிடித்த நீங்கென்முன். 3

### சக்கரவர்த்தி தன்சேனை முதலியன முந்திச்செல்லும்படி பறைசாற்றுமாறு கட்டளையிடல்

வானவன் குலத்தெமா வரதத் ஞுலவரும
மவனிலவே விருந்தவம மிதிலை நோக்கிநரு
சேனையு மரசருஞ் செலக முநதெனு
ஆனைமே லணிமுர சறைகென றேவினன 4

### சேனை யெழுதல

விடைபொரு நடையினன சேனை வெள்ளமோர்
இடையிலை யுவகினி லென்ன வீண்டிய
கடையுக முடிவினி லெவ்வையுங காறபடட
புடைபெயர் கடலென வெழுநது போயதே. 5

### தசரதசக்கரவர்த்தியின சேனைப்பெருக்கம.

உழுநதிட விடமிலை யுலக மெஙகணும
அழுநதிய வுயுாகவெவா மருடகொம பாயினன
எழுநதில னெழுநதிடைப படருஞ சேனையின
கொழுநதுபோயக கொடிமதி.ா மிதிலை கூடிறறே. 6

### அநதணா செலலுதல

குடையா குணடிகை தாகவொா குநதிய
நடையர் நாசி புதைத்தகை நாறறலா
கடக விறலைபுங காரிகை யாரையும்
அடைய லருசிய வர்தணர் முந்தினா 7

### வசிட்டமுனிவன செலலுதல

செவ்வயி வழுதக் கேவலி தெவிடடினா தேவா தாவின
அவிஙகயி னிகரு நீரா ராயிரத திரடடி குழுவ
கவினகயி னிழற கறபி னருநததி கணவன முதநுச
கிவினகயி னென முருந திசைமுக னெனனச
செனறுவ. 8

### பரதசத்ருககனா வசிட்டமுனிவனபினனே செலலுதல

பொருகளி றிவுளி பொறறோர் பொலஙகழற குமரர்
முநநீர்
அருவரை சூழ்நத தெனன வருநமுன பினனுஞ செலலத்
திருவளர் மார்பர் தெயவச் சிலையினர் தோர் வீரர்
இருவரு முனிபின போன விருவரு மெனனப போனார் 9

தசரதசககரவாததி புறபபடுதல

நிததிய நியம முறறி நேமியான பாதஞ் செனனி
வைததபின மறைவல லோாககு வரபபறு மணியும
பொனனும்
பததியா னிரையும பாரும பரிவுட னலகிப போனுன
முததணி வயிரப பூணுன மஙகல முகூாதத நனனுள. 10

சேனையுடன சககரவாததி சாதிரசயிலததின சாரலில தஙகுதல.

இனனண மேகி மனனன யோசனை யிரணடு செலலுன
பொனவரை போலுமிநத சயிலததின சாரல புககான
மனமதக களிறும் மாதா கொஙகையும மார னமபுங
தெனவரைச சாநதுமநாறுஞ சேனையு மிறுதத
தனறே 11

## 14. வரைக்காட்சிப்படலம்

வழிவநதஇளைபபினுல மஙகையா பளிககுபபாறையில
துயிலுதல

தளஙகொ டாமரை யெனததளி ரடியினு முகததும
வளஙகொண மாலைவண டலமர வழிவருந தினராய
விளஙகு தாமுருப பளிஙகிடை வெளிபபட வேறூா
துளஙகு பாறையிற றுழிய ரயாத்திடத துயினறூா 1

குதிரைகள படிநத புழுதியை யுதறிவிட்டு கிறறல
தீயவரொ டொனறிய திறததரு நலததோா
ஆயவரை யநநிலை யறிநதனா துறநதாஙகு
ஏயவரு நுணபொடி படிநதுட னெழுநதொண
பாயபரி விரைநதுதறி நினறன பரநதே. 2

சிறிது தோணட ஆறறில ஊறறுநீா தோனறுதல

வெளளநெடு வாரியுற வீசியில வேனும
கிளளவெழு ஊறபுனல கேணிரின விரும்பித
தெளளுபுன லாறுசிறி தேயுதவு ஊற
உளளது மருதுதவு வளளலையு மொதத. 3

மதயானைகள நீாநிலையைவிட்டு ஏருமை.

ஒககநெறி யுயபபவ ருரைததகுறி கொளளா
பககமின மொயககய லலைககதனி பாரா
மைககரி மதததவி லைமாதா கலையலகுற
புககவரை யொததன புனறசிறைக ளேறு 4

சந்திரசைல வருணனை

குயபுறற கருமை யாலக குவவரைச சாரல வைகி
ஒபபுறத துளஙகு கினற வுடுபதி யாடி யிலகணை
இபபுறத தேயுங காண்பார குறததிய நிலையநத கோலம
அபபுறத தேயுங காணபா ரரம்பைய ரமுகு மாதோ 5

சரமபயில சாபமனன புருவஙக டமபி ஞடா
நரமபினெ டினிது பாடி நாடக மயிலோ டாடும
அரமபையா வெறுத்து நீத்த வயிர்மணிக கோவை
யாரம
மரமபயில கடுவன பூண மநதிகளை டுவககு மாதோ 6

நிலமகட கணிக யென்ன நிரைசகதிர முததரு சிநதி
மலைமகள கொழுநன சென்னி வநதுவீழ கஙகை மான
அலகிலபொல [illegible]லம்பி யோடி யாரஞசெ ரருவி மாலை
உலகளந தவனறன மாாபி னுததரீ கததை யொதத 7

ஏக மாலைய மாகவு ளாளபொலி
வாக மாலை புனாரென வாருமாவ
மேக மாலை மிடைநதன மேலெலாம்
மேக மாலை கிடந்தது கீழெலாம் 8

அாதிககாம வருணனை

மருசார் மலைவாரண மோதததுவாலி மேருமம
வெருஉாளை புடைககறி ரமகதன மீது பாவும
பருசா மலைமொத்தது மறறது பாய வூறும்
செஞ்சோரி யெனபபோலி வுறறது செக்கா வானம் 9

சாதிரசைல வருணனை

கனைருக் கிஞ்தாமி விளங்கிய காடசியாலும்
மலைமரு கரிநாகி யிலஙகு சிரங்க ளாலும்
வலையவக கொழுந்த நனகுசேர்நதது மாப லிநத
அவைவாந் கரியோவறலை யொததுவ வாமிய
குனறம. 10

தசரதருடனவநத படைவரும மகளிரும மலையைநதகுதல.

மேறும முயிர மனையா ரொருவர்க கொருவர்
தேரும் மிரீசலு நிரமபியும் பமபி யாாபப
பாலை யெமும் பிடியும் மிகவாவி பெறும்
மாறும கடகுமபென பாடவரை வந்தி மிந்தார். 11

### இருள் பரந்தது

காலவா னகத் தெருண்ட வெய்யவன் காயக டுங்கனல்
கோளமாய கதிர்ப்புலத்தினைக் கொவ்வினைக் கோள் நிமமா
மேலபான மலையிற புகவிங்கிருள் வேறி ருந்த
மாலயானை யீட்டமென வந்து பரந்த தன்றே 12

### தீபமேற்றப்படுதல்

மந்தார மூழ்ந்து மகரந்த மணங்கு லாவும்
அந்தா ரரசாக் கரசன்ற னன்ன வெள்ளம்
நந்தா தொலிக்கும் நரம்பைப்பெரு வேலை யெல்லாம்
செந்தா மரைபூத்தெனத் தீப மெடுத்த வன்றே 13

### நட்சத்திரம் புடைசூழச் சந்திரன் விளங்குதல்

தன்னைற கடலிற் றனிநிந்து தரங்க நீங்கி
விண்ணிற கடாவென்ன மதிவந்தது மீன்கள் சூழ
வண்ணக் கதிர் வெண் ணிலவின்றென வானு கந்தாடு
ஒண்ணித்தில மீன்றொளிர் வால்வளை யூர்வ தொத்தே 14

### கங்குல் கழிந்த வகை

உள்ளுற வழுதனன கலைப்பொரு ளுள்ள துணடும
பெண்ணுற ரமுதம மனையாமனத் தூடல போதலும
பண்ணுறாந்த பாடல செவிமாந்திப் பயன்கொ ளாடல
கண்ணுற விழித்துயக்கவுங் கங்குல் கழிந்த தன்றே 15

## 15 பூக்கொய் படலம்

### சூரியோதயவருணனை

மீனுடை யெயிற்றுக் கங்குற் கனகனை வெகுண்டு வெய்ய
கானுடைக் கதிரக் கவனுடை மாயிரங் கரங்க ளோசகித்
தானுடை யுதய மென்னுந் தமனியத் தறியி னின்று
மானுட மடங்க லென்னத் தோன்றினன் வயங்கு
வெய்யோன் 1

### மன்னவன் சேனையுடன் சோலையாறடைதல்

முறையெலா முந்தித் பிள்ளை மன்னனுங் முரித்தேர்மேல்
இறையெனாம வணங்கப் போனு வெழுந்துடன் சேனை
வெள்ளம்
குறையெலாஞ் சோலை யாகக் குழியெலாங் கழுநீ ராகத்
துறையெலாங் கமல மான சோலையா றடைந்த
தன்றே 2

### சூரியனுசசியடைய, அரசாமுதவியோா ஆஙகுசசோலை சோதல

அடைநதவ ணிறுதத பினன ரருககனு முமபர்ச சார
மடநதையா குழாஙக ளோடு மனனரு மைநதா தாமும
குடைநதுவய டுறைபு மெனபூக கொயதிவி தாடமைதிா
தடங்களு மடுவுரு குழநத தணணறுஞ சோலை
சாாநதா - 3

### குயிலகள நாணி யொடுஙகுதல

பாசிழைப பரவை யலகுல பணடரு கிளவி தணடேன
முசிய கூநதன மாதர் மொயததபே ரமலை கேடடுக
கூசின வலல பேச நாணின குயிலக ளெலலாம
வாசகம வலலாா முனனின றியாவாவாய திறககு
வலலாா 4

### மகளிா மலாபறிககுமாறு கொமபுகளைத தாழதத, அமமலாககொமபுகள பூசசொரிகதவணணம தாழதல

நஞசிலுங கொடிய நாடட மமுதெனநயநது நோககிச
செஞசெவே கமலக கையாற ரீணடது நீணட கொம்பா
தஞசமெம படியின மெனபூச சொரிநதுடன குழநத
வெளுவல
வஞசிபோன மருஙகு லாாமாட டியாவரே வணஙக
லாதாா 5

அம்புயத தணஙகி லனைறு ரமமலர்க கைககமைணட
வம்பிய லலஙகற பஙகி வாளகி மருஙகுங கோளாா
தம்புய வரைகள வநது தாழவன தவிர்தத மெனபூங
கொம்புக டாமு மென்றல் கூறவாத தகைமைத
தொவரே 6

### வணடுகள மகளிாடதது மொயததல

நதியினுங் குளததும் பூவா தவிளஙகளை குவளை யோடு
மதிநுதல வலலி பூபப நோககிய மழலைத துமபி
அதிசய மெயதிய புக்கு விழுந்தன வலைககப போகா
புதியன கணட போழ்து விடுவரோ புதுமை பாாபபாா் 7

### ஒரு மாதின ஊடல

செம்மாநத தெயவ விளநீரைபொா செமம லேகம
அம்மாவிலைய மஙகையர் கொஙகைகளிலுய லெனன

எமமாதா கொவகைக இவையொபபன வெளமெரு ரேழை
விமமா வெதும்பா வெயரா முகம வெயது யிாததாள 8

மாறறவளபேரைக கணவனகூற ஒருததிகொணட
வருததம

ைதககிஎற வேறுககிஎ டனஒயி ரளள மனவள
மைகசொணட கணணுளெதிா மாறறவள பேர்வின்மப
மெயகசொணட மானந தலைககொணடிட விம்மி
மெளபூக
கைககொணடு மோநதா ளுயிாபபுலைடு கரிநத தனறே 9

மாதாகளின அழகின சிறபபு

ஊகக முளளத துடைய முனிவரால
காகக லாவது சாமனகை விலலெனும
வாககு மாத்திர மலலது வலலியிற
பூககொய வாளபுரு வககடை போதுமே. 10
சினையின மேலிருந தானுருத தேவரால
வனைய வுமமரி யாளவனப பினறலை
நினைவு நோககமு நீககலன ஙககளால
தனையு நாணமுறி யுஙகொயது நலஙிளுன 11

யாவரும புனலவிளையாடடுககுச செலல எணணுதல

ஏயுந தனமைய ரிவவகை யாரெலாம
தூய தண ணிழற சோலைத துறுமலா
வேயுரு செயகை வெறுததனா வெளளடிமைர
பாயுந திமபுனா பணணைசென றெயதினா 12

## 16. புனல்விளையாட்டுப் படலம

மகளிரும ஆடவரும நீரநிலையை நோககிவருதல

புனைமலாத தடாஙக ளுககிப பூசலவண டார்ததுப
பொஙக
வினையறு துறககை நாடடு விணணவா கணமு நாண
அனகரு மணஙக ளுருமமமலாச சோலை நினறு
வனகரி பிடிகளோடு வருவன வெனன வநதாா 1

மகளிா விளையாடுமாறு நீரில முழகியதன வருணனை

அஙகவா பனைனை நனனீ ராடுவா னமைநததோறறம்
கஙகைவார் சடையோ னனன மாமுனி கனல மேருள

மஙகையா கூட்டத தோடும வானவாக கிறைவவ
செலவம்
பொஙகுபாற கடலிற செலலுந தோறறமே போனற
தனறே. 2

தேனகு நறவ மாலை செறிகுழற றெயவ மனனுள
தானுடைக கோல மேனி தடததிடைத தோனற
நோககி
நானக நகுகின றுவிந நனனுத றேழி யாமெனறு
ஊனமில் முகிலவிருர முளஙகுளிந நுதவு வாளும் 3
பொறறொடி தளிாககைச சஙகம வணடொடு புலம்பி
யாரபப
எறறுநீர்க குடையுந தோறு மேதநுபே ரலகு ளினறு
கறறைறமே கலைக லிஙகிச சேறடி கவலக காலிற
சுறறிய நாக மெனறு நூறுககததாற றுடிககின
றுரும. 4

மகளிர் நீராடுதலிறல மீறும மெழுதல

ஆன தூயவ ரோடட றுடிறுா
றுான நீரவ ராகுவர் நனறரோ
தேறு ராவியுந தேககலி லாவியும
மீறு நாறின வேறினி வேணடுமோ. 5

ஆடவரும் மகளிரும ஊடிய புனலின வருணனை.

மிகக வேநதர்த மெயதனி சாநதொடும
புகக மஙகையா குஙகுமம் போாததலால்
ஒகக நீல முகிறறலை யோடிய
செககர் வானக மொததநற றிம்புனல். 6

சூரியாததமன வருணனை.

மாவி றேகமெர் மைநதரொ டாடிய
ஆவ நீர்வினை யாடலை நோககிறுவ
தாறு மயனது காதலித தாவென
மீன வேலையை வெயயவ னெயதினுவ 7

சநதிரோதய வருணனை.

அறற விலைமயி லைவறிந தெயுநதம
வேறறு மனனர்த மேலவரும் வேந்தர்போல
ஏறறு மாதர் முகங்களொ டெஙகணுந
தோறற சந்திரன மீனவுந தோறறினுன. 8

## 17. உண்டாட்டுப்படலம்

### நிலாப் பரத்தலின் வருணனை

வெண்ணிற நறைநிறை வெள்ள மென்னவும்
பண்ணிறகு செறிநதிடப பரநத தெனனவும
உண்ணிறை காமமிக கொழுநற றெனனவும
தண்ணிறை நெடுநிலாத் தழைதத தெஙகுமே 1

### மகளிர் முததுபபநதா முதலிய இடததுச சேரதல

தயஙகு தாரகைபுரை தரள நீழலும
இயஙகு சார மிடைநத கா வெழிலிச சூழலும
கயஙகளபோன றெளிபளிங கடுதத கானமும
வயஙகுபூம பநதரு மகளி ரெயதினார 2

### உண்ட களா காமததை மூட்டுதல

தாமமு நானமுந தநைதத தணணலல
தாமமுண குழலிய ருணட தாநறை
ஓமவெங குழியுகு நெயயி னுளளுற
காமவெங கனலினைக கனறிக காட்டிறறே 3

### மதுவினுள தனமுகநதோனற மயஙகிய ஒருததி கூறல

அச்சநுண மருஙகு லாளோ ரணஙகனு ளளகப பநதி
நச்சுவேற கருஙகட செவவாய நகைமுக மதுவுட
டோனறப
பிச்சிநீ யெனசெய தாயிப பெருநற விருககு வாளா
எச்சிலை நுகாதி யோவென றெயிறறருமபி லஙக
நககாள. 4

### ஒருததி கனவினுளளே தோனறுஞ சநதிரனுககு அறிவுறுததல

களிததகண மதாபப வாஙகோர கனஙகுழை களளி
னுளளால
வெளிபபடு கினற காட்சி வெணமதி நிழலை நோககி
அளிததனெ னபயம வானத தரவினை யஞசி நீவநது
ஒளிததனை யஞச லெனறு ளெவியள வுணாததி
கினறாள 5

### ஒருததி கிலவை மதுவெனறு மயஙகி கிணணததில ஏறக முயலுதல

அறிகினற வறிவி னுவோ பேதைமை யாலோ வாறறிற
சுழியொனறி நினற தனன வுநதியா ளொருததி
செநதேன
பொழிகினற பூவின வேயநத பநதரைய புரைததுக
கீழவநது
இழிகினற கொழுநி லாவை நறவென வளளத்
தேறறுள 6

ஒருததி வெறுஙகிணணததை வாயிதழிலவைததுக கொளளல
எளளொதத கோல முகனி னேநதிழை யொருததி
முனகை
தளளததனை னறவை யெலலாந தவிசிடை யுகுததுநதி
தேருள
உளளததினை மயககந தனனு ளுடபுறத துணைபெடன
றெனனி
வளளததை மறிதது வா[illegible] மணிதிற விதழின
வைததாள 7

உயததபூம் பளளியி னூட நீஙகுவாள
சித்தமுன டொருத்திகக தனபன றேரகிலாள
பொயததபோா மூரியா விமிாநது போககினுள
எத்தனை யிறந்தன கடிகை யீனடெனறுள 8

சினஙகெழு வெத்கைபோா செமமல பாலொரு
கனகுழை மயிலனை கடிது போயினுள
மனஙகுழை நறவமோ மாலை தானகொலோ
அனஙகனோ யார்கொலோ வழைதத தாதரே 9

கொளளைபபோர் வாடகண ணுளவ ளொருததிபோா
குமர னெனனுள
வளளறு ரகலந தனனை மலாக்கையாற புலைபப
நோக்கி
உளளத்தா ருயிரன னுளமே லுதைபடு மெனறு நாறும்
களளத்தாத் புதைத்தே ரெனனு முனவேவிற கனனறு
மிகநாள. 10

துவிபுற புலவினைக காதல ருமகடா
பல்பெனத துடைத்தலும் பதைகருகு சிநதையாள

புனையிழை யொருமயில பொயயு றஙகுவாள
கனவெனு நலததிறற கனவற புலவினுள.                11

சநதிரனததமிததலும, சூரியனுதிததலும

கடையுற நவனெறி கானகி வாதவாகரு
இடையுறு திருவென விநது நநதினுவ
படர்திரைக கருஙகடற பரமன மார்பிடைச
சுடாமணிக கரசென விரவி தோனறினுன                12

## 18. எதிர்கொள்படலம்

தசரதன சேனையுடன கஙகையை யடைதல

அடாநெறி யறைதல செலலா வருமறை யறைநத நீதி
விடாநெறிப புலமைச செஙகோல வெணகுடை வேநதா
வேநதன
படாமுக மலையிற றேனறும பருவமோத தருவி
பலகும
கடாநிறை யாறு பாயுங கடலொடுங கஙகை
சோநதான                1

சனகராசன தசரதசககரவாததியை எதிர்கொள்ள எழுதல

வநதன னரச னெனன மனததெழு முவகை பொஙகக
கநதடு களிறும தேரும கலிமாக கடலுஞ சூழச
சநதிர னிரவி தனனைச சார்வதோர் தனமை தோனற
இநதிர திருவன றனனை யெதிர்கொளவா னெழுநது
வநதான                2

சேனை யெழுபபிய தூளி

சூழுமா கடலகளுந திடாபபடத துகடவழநது
ஏழுபா ரகமுமுற றுளதெவற றெளிதரோ
ஆழியா னுலகளந தனறுதான ▒சனறவப
பூழையூ டேபொடித தபபுறம போயதே                3
தசரதசககரவாததியின சேனையிடம சனகமனனன

சேனைவநது சோதல

மாறிலா மதுகையான வருபெருந தானைமேல
ஊறுபே ருவகையா னனிகமவந துறறபோது
ஈறிலோ னதயிறெடும மெறிதிரைப பரவைமேல
ஆறுபாய கினறதோ ரமலைபோ லானதே                4

சனகன தேரினினறிறஙகித தசரதனைச சாா,
அமமனனவன சனகனைத தழுவுதல

எயதவந திருநெடுந தேவிழிந தினியதன
மொயயகொடினை சேனைபின னிறகமுன சேறலும
கையினவந தேறெனக கடிதினவந தேறினன
ஐயனும முகமலாந தகமுறத தழுவினன 5

சனகனைச சேமம விசாரிததுத தசரதன மிதிலைசோதல

தழுவிதின றவனிருந கிளையையுந தமரையும
வழுவிலசிந தனையினன வரிசையின னளவளாய
எழுகமுந துறவெனு விவிதுவந தெயதினன
உழுவைமுந தரியனு னெவரினும முயரினன 6

இராமன எதிரகொணட வகை

தமபியுந தானுமத தானைமன னவனகாப
பமபுதினை பரவியும படைஞரும புடைவரச
செமபொனிற பசுமணித தேரிலவந தெயதினன
உமபரும மிமபரும முரககருந தொழுவுளான 7

இராமன தசரதனை யணுகுதல

காவியுங குவளையுங கடிகொளகா யாவுமொதது
ஒவியஞ சவிகெடப பொலிவதோா ருருவொடே
தேவருந தொழுகழற சிறுவனமுன பிரிவதோா
ஆவிவந தெனனவந தரசனமா டணுகினன 8

இராமனதாயமாரைவணஙக அவாபெருமகிழசசி கொளல

சுறறவாா சடையினன கைககொளுந தனுவிறக
கொறறநீா புயநிமிாத தருளுமக குரிசிலபின
பெறறதா யரையுமப பெறறியிற றொழுதெழுநது
உறறபோா தவாமனத துவகையா குரைசெயவாா 9

தசரதன தனதுசேனை முதலியவறறை முறகொணடு
செலலுமாறு இராமனுககுப பணிதல

ஏனறெனத் தகைபசெங கோலினு னுயிர்கடாம
ஈனறநற றுவெனக கருதபே ரருளினன
ஆனறவிச செயவமித் தனையுமொயத தருகுறத
தோனறலைக கொணடுமுற செலகெனச
சொலலினன 10

தமபியாமருஙகு தொடாநதுவர, இராமனதோமேற செலலுதல

தொழுதிரண டருகுமன புடையதம பியாதொடாநது
அழிவிலசிந தையினுவந தாடனமா மிசைவரத
தழுவுசங கொடுநெடும பணைதழங கிடவெழுநது
எழுதருந தகையதோா தேரினமே லேகினன. 11

இராமன மிதிலைநகா வீதியிலெயதுதல

பஞசிசூழ மெலலடிப பாவைமாா பணணைசூழ
மஞசுசூழ நெடியமா ளிகையினவந திடைவிராய
நஞசுசூழ விழிகளபூ மழையினமேல விழநடநது
இஞசிசூழ மிதிலைமா வீதிசென றெயதினன 12

மகளிா அடைநத நிலையைக கூறுவோமெனல

பேதைமாா முதலகடைப பேரிளம பெணகடாம
ஏதியாா மாரவேளேவவந தெயதினாா
ஆதிவா னவாபிரா னனுகலா லணிகொள் காா
ஓதியாா விதிவா யுறறவா றுரைசெயவாம 13

## 19 . உலாவியற படலம்

மகளிா எஙகும மொயததல

மானினம வருவ போனறும மயிலினந திரிவ போனறும
மீனின மிளிாவ போனறும மினனின மிடைவ போனறும
தேனினஞ சிலமபி யாாபபச சிலமபினம புலமப
வெஙகும
பூநதே கூநதன மாதா பொமமெனப புகுநது
மொயததாா 1

இராமனைக காணவநத மகளிரினதனமை

கணணினற காத வெனனும பொருளையே காணகின
றோமிப
பெணணினீா மையினு லெயதும பயனினறு பெறறுது
மெனபாா
மணணினிற றுறநது வான மழையறற வறநத காலதது
உணணுநீா கணடு வீழ முழைகளுலம பலவு
மொததாா 2

பளளததுப பாயு நனனீ ரனையவா பானல பூதத
வெளளததும பெரிய கணணா மெனசிலம பலமப
மெனபூத

தளளததம மிடைக ளேவத தமைவலித தவவபாற
செலலும
உளளததைப பிடிதது நாமென றேடுகின றுரு
மொததார 3

இராமபிரானை மகளிரநோககியதைபபறறிய கவிககூறறு

பஞசணி விரலி ஞாதம படைநெடுங கணக ளெலலாம
செஞசவே யபயன மெயவிற கருமமையச சொநத
வோதாம
மஞசன மேனி யானறன மணிநிற மாத ராரதம
அஞசன நோககம பாரகக விருணடதோ வறிகி
லேமால 4

ஒருததியின மனமதோபாலமபனம

மாநதளிர மேனி யாளோர வாணுதல மதன வெயதும
பூநதுணர வாளி மாரி பொழிகினற பூச லுககி
வேநதரகோ னணை ஞனை நோககான விரனவி லாணமை
பாரான
ஏநதிழை யாரை யெயயவான யாவனோ வொருவ
னெனறுள 5

இராமனைக காணசெனற மாதாகளின நிலைமையைக
கூறுவன

சொனனலங கடநத காமச சுவையையோ ருருவ மாகி
இனனலந தெரிய வலலா னெழுதிய தெனன நினறுள
பொனனையும பொருவு நீராள புனைநதன வெலலாம
போககித
தனனையுந தாஙக லாதாள துகி லொனறுந தாஙகி
நினறுள 6

மைமகருங கூநதல செவவாய வாணுத லொருததி
யுளளம
நெககென வுருகி னறு நெகுமிடை வஞசன வநது
புககனன போகா னெனறு கணணெனும புலனகொள
வாயில
சிககென வடைததேன றேறி செருது மயலி னெனறுள 7

நாககணங கனைய மேனி மதகதவேள சரஙகள பாரா
விககிய கலையுந தாகக வேறுவே றனை தொராள

ஆகிய பாவை யனறு வொருததியான டமலன மேனி
நோககுறு வாரை யெலலா மெரியெழ நோககு
ளெனறுள 8

இராமனைக கணட மாதா
தாம கணட கணட உறுபபிலேயே மனமபதிததமை

தோள கணடார தோளே கணடார தொடுகழற கமல
மனன
தாளகணடார தாளே கணடார தடககைகண டாரு
மஃதே
வாள கொணட கணணா யாரே வடிவினை முடியக
கணடார
ஊழகொணட சமயத தனனா னுருவுகண டாரை
யொததார 9

இராமனை ஒருததி உளளததுக கொணடமைபபறறியது

தையல சிறறிடை யாளொரு தாழகுழல
உயய மறறவ ளுளளத தொடுஙகினள
வைய முறறும வயிறறி னடககிய
ஐய னிறபெரி யாரினி யாவரே 10

அருபபு மெனமுலை யாளவளொ பாவிழை
இருபபு நெஞசினை யேனுமொ ரேழைககாப
பொருபபு விலலைப பொடிசெயத புணணியா
கருபபு விலலிறுத தாடகொணடு காவெனறுள 11

பழுதி லாவொரு பாவையன ளுளபதைதது
அழுது வெயதுயிர்த தவபுடைத தோழியைத
தொழுது சோரநதயா வாளிநதத் தோனறலை
எழுத லாஙகொலிம மனமத னுவெனறுள் 12

வணண வாயொரு வாணுதல மானிடறகு
எணணு ஙகாலிவ விலககண மெயதிட
ஒணணு மோவி துணாததுசின றேவிவன
கணண னேயிது கணடுகும பினனெனறுள 13

புனஙகொல காாமயில போலுமொா பொறகொடி
மனஙகொள காதன மறைததலை யெணணினள
அனஙக வேள தறிநதன னறறநதான
மனஙகள போல முகமு மறைககுமே 14

மீன லாநதன பினவர வெணமதி
வானி லாவுற வநதது மானவே. 21

### சனகன யாவரையும் உபசரித்த வகை.

ஒழிநத வெனனினி பொனனுத ருதைதன
பொழிநத காத ரொடரப பொருளெலாம
அழிநது வநது கொண டாடலி னனபுதான
இழிநது ளாரகு மிராமறகு மொததலே 22

## 20. கோலங்காண்படலம்

### வசிட்டன சீதையை யழைததுவரச சனகனிடம கூறல

தேவியா மருஙகு சூழ விநதிர னிருககை சோநத
ஒவிய முயாபெற றெனன வுவநதர சிருநத காலைத
தாவிலவெண கவிகைச செஙகோற சனகனை யினிது நோககி
மாவிய னுககி ஞானைக கொணாகென வசிட்டன சொனனன 1

### தோழிமார் சீதையை யலஙகரிககலானமை

அமிழிமைத துணைகள கணணுக கனியென வமைககு மாபோல
உமிழசுடாக கலனக ணஙகை யுருவினை மறைபப தோரார
அமிழதினைச சுவைசெய தெனன வழகினுக கழகு செயதார
இமிழதிரைப பரவை ஞால மேழைமை யுடைதது மாதோ 2

### கழுத்துக்கு அணியணிதல

கோனணி சஙகம வநது குடியிருந தனைய கணடதது
ஈனமில கலனக டமமி லியைவன வணிதல செயதார
மானணி நோககி னாத மஙகலக கழுததுக கெலலாம
தானணி யான போது தனககணி யாது மாதோ. 3

### நெற்றியில் திலகமிடுதல

மொயவளர் குவளை பூதத முளரியின முளைதத முததாள
மெயவளா மதியி னுபபண மீனுணடே லனைய தேயபப
வையக மடநதை மாாககும நாகாதோ தையாககும வானத

தெய்வமங் கையர்க்கு மெல்லாந் திலதத்தைத் திலதஞ்
செய்தாள் 4

## அன்னமகளிர் சீதையினழகைக் கண்டு நாணுறுதல்

கஞ்சத்துக் களிக்கு மின்றேன் கவர்ந்துணும் வண்டு
போல
அஞ்சொற்கள் இன்னைக் கேட்டார் மருண்டு வழக்கை
மாற்றித்
தஞ்சொற்கள் குழறித் தத்தந் தகைதடு மாறி நின்றார்
மஞ்சர்க்கு மாத ரார்க்கு மனமெனப் பதொன்றே
யன்றோ 5

இழைகுலா முலையி னூலை யிடையுலா மதியி னேக்கி
மழைகுலா மோதி நல்லார் களிமயக் குற்று நின்றார்
உழைகுலா நயனத் தாரா மாடொன்றுவோ விரும்பற்
கொத்தது
அழகெலா மொருங்கே கண்டால் யாவரே யாற்ற
வல்லார் 6

## சீதையின் வருணனை

சங்கங்கை யுடைமை யாலுந் தாமரைக் கோயில் வாழும்
எங்கெங்கும் பரந்து வெவ்வே றுள்ளதி னெழுதிற்
றென்ன
அங்கங்கே தோன்று வாது மருத்தி யன்ன கற்பின்
நங்கையு நம்பி யொத்தா ளுமிவ் புகல்வ
தென்னே ▮

## சீதை நடந்துசெல்லுதற் சிறப்பு

சிந்தொடு குறளுங் கூனுஞ் சிலதியர் குழாமுந் தெற்றி
வந்தடி வணங்கிச் சுற்ற மணியணி விதான நீழல்
இந்துவின் கொழுந்து மீனம் மினத்தொடும் வருவ
தென்ன
நந்தலில் விளக்க மன்ன நங்கையு நடக்க லுற்றாள் 8

## சீதைசெல்லுதலின் வருணனை

வலம்விளை யதிர்க்கு நீல மங்கைவிலவள பாதம்
மெலமிய வுறைக்குமென வருந்திவெளி யெங்கும்
பலவுவ மலர்த்தொகை பரப்பின வெனத்தவ
நலமணி மணிச்சுடர் தவழ்ந்திட நடந்தாள் 9

### சீதை மண்டபத்தை யடைதல்

பொலவிளொளி பூவினவெறி சாநது பொஙி சீதம
மினனிளிழ லனனவடன மேவியொளி மான
அனனமு மரமபையரு மாரமிது நான
மனனவை யிருநதமணி மணடப மடைநதாள. 10

### ஆடவரும மகளிரும் சீதையின திருமேனியழகைக கணகொட்டாது காணுதல

சமைதத வரை யினமைமறை தாலுமென லாமச
சுமைததிரள முலைதெளிலவ தூயவடிவ கணடார
அமைததிரளகொ டோளியரு மாடவரு மெலலாம
இமைததில ருயிாததிலர்கள சிததிர மெனததாம. 11

### இராமன சீதாபிராட்டியைக கணடு களிததல

அனனவளை யலலளென வாமென வயிர்பபால
கனனி யமிழதததை யெதிரகணட கடலவணணன
உனனுயிர திலைபபதொ ரருததியொ டுழைததாணடு
இனனமிழ தெழுககளிகொ ளிநதிரனை யொததான. 12

### வசிட்டமுனிவனது மகிழசசி

எஙகளசெய தவததினி விராமனெவ வநதான
சஙகினொடு சககர முடைததனி முதறபோ
அஙகணர சாதலினவ வலலிமலா புலனும
மங்கையிவ ளாமென வசிட்டன மகிழவுறறான. 13

### சீதையை மணடுப பெணணாகப பெறுதறகுத தசரதன மகிழதல

அனறுபுரி கோதையெழில கணடுவகு சூழவநது
ஒனறுபுரி கோனொடு தவிததிரி யுயபபால
எனறுமுல கேழுமர செயதியுன னேனும
இனறுதிரு வெயதியது வெனவயம தெனறான. 14

### வணஙகவேணடியவரை வணஙகிச சீதை தநதையருகில தஙகுதல

மாதவனை முறகொள வணஙகி நெடு மனனன
பாதமலா கைதொழுது கனகளபவி சோரும
தாதையரு கிட்டதவி சிறறவி ரிருததாள
போதினை வெறுததரசா பொலமனை புகுநதாள. 15

சீதையினுருவைக்கண்ட விசுவாமித்திரனது வியப்புமொழி

அசனி நினைத்தமுத மதனை யினைந்தான்
பசைசமல் பொருத்த படிவத்தட விராமன்
நசைகண்ட வடிக்கண மவர் நயனகையில் வென்றுவ
இசையில் இடக்கமல போழாய் மிருகோ 16

சீதை இராமனைக் கடைக்கணுற்றதனை ஐயமகலுதல்

எய்யவில வளைத்தது மிறுத்தது முரைத்தும
மெய்யனிவை விட்டது முதலையும் விடவுமுள
ஐயனை யகத்து வடிவேயல புறத்தும
கைவளை திருத்துபு கடைக்கணி னுணர்ந்தாள் 17

சீதை துயரம் நீங்கிப் பேரானந்தமடைதல்

கனங்குழை கருத்தினுறை கள்வனென லாளுவ
வனங்குவி னிறுத்தவ னெனத்துயர் மறந்தாள்
அனங்குறு மயிருனைகெட விகுசையி னகமபாடு
உணர்ந்தறிவு முற்றுயவு ணுற்றவரைபொத்தாள் 18

'விவாகம் என்று' எனக் கௌசிகனைத் தசரதன்வினவுதல்

சொலலுமர் கவிற்றரசா கோமக னிருத்தான்
கலவிகரை யுறறமுனி கௌசிகனை மேலோய
வலவிபொரு சிறுதிட மடந்தைமண நாளாம்
எலவீயி னெத்தபக வென்றுரைசெய கெவுருன 19

கௌசிகன் திருமணம் நாளைக்கு என்று
மறமொழி கூறுதல

வானோயுக எக்கயலகள வாழ்மதின மேதி
முனைமுது வைக்கிறிய முயிவ வரானவமின
பாவையின் மகருதிகொள பலவாவன நாடா
நாளைபெவ வுற்றபக வுற்றவ னுரைத்தாள் 20

தசரதன் தன மாளிகை சேர்தல

சொற்றபொழு தத்தரசர் கைதொழு தெழுத்தன
ஒற்றனைவயி ரக்கிகொள சயிலெனி பொலகப
பொற்றட முடிபபுது வெயிறபொழி தரபபொய
நற்றவ ரறுக்கைகொடு நயமனை புகுந்தாள். 21

யாவரும் செலலச் சூரியன் அத்தமித்தல்.

அன்னமரி திற்பிரிய வன்னலு மகன்றப்
பொன்னினெடு மாடவரை புக்கனன் மணிப்பூண்
மன்னவர் பிரிந்தனர்கள் மாதவர்கள் போனார்
மின்னுசுட ராதவனு மேருவின் மறைந்தான். 22

## 21. கடிமணப்படலம்

### சீதையின் நிலைமை.

தேடரு நலத்தபுன லாசைநெறி யூற்றார்
மாடொர்தட முற்றதனை யெய்தும் வகைகாணார்
ஈடழி வுறத்தளர்வொ டேமுறுவ ரன்றே
ஆடக வளைக்குயிலு மந்நிலைய ளானாள். 1

காமவேதனைகொண்ட பிராட்டி தன் மனத்திலே
நினைத்தவற்றையுஞ் சொன்னவற்றையுங்கூறுதல்

உரவே துயிலா ருயிரீர் துமெனக்
கரவே புரிவா ருளரோ கதிரோன்
வரவே யெனையா ளுடையான வருமே
இரவே கொடியாய் விடியா யெனுமால். 2

மன்றல் குளிர்வா சம்வயங் கனல்வாய்
மின்றொத் துநிலா நகைவிழ் மலயக்
குன்றிற் குலமா ருழையிற் குடிவாழ்
தென்றற் புலியே யுயிர் தேடுதியோ. 3

தெருவே திரிவா ரொருசே வகனார்
இருபோ தும்விடா ரிதுவென்னை கொலாம்
கருமா முகில்போல் பவர்கள் வியாபால்
வருவா ருளரோ குவமன் னவரே. 4

பண்ணோ வொழியா பகலோ புகுதாது
என்னோ தவிரா விரவோ விடியாது
உண்ணோ வொழியா ருயிரோ வகலா
கண்ணோ துயிலா விதுவோ கடனே. 5

இடையே வனைசோ ரவெழுந் துவிழுந்து
அடலேய் மதனன் சரமஞ் சினையோ
உடலோய் வுறநா ளுமுறங் கலையால்
கடலே யுரைநீ யுமொர்கள விகொலாம். 6

பிராட்டி இங்ஙனம் வருந்துகையில் இராமன் நினைத்ததைச் சொல்வோமெனல்.

எனவின் னைபன் விபிருந் துனைவாள்
துனியுள் விதலங் கொடுசோர் வுறுகால்
மனைதன் வில்வயங் குறும்வை திருன்வாய்
அனைகன விளைவின் றனயா மறைவாம். 7

இராமன மனத்து நினைவனவற்றைக் கூறுதல்

மூல்கன் முடிப் பருவேட் கைபிறுய்
எவ்கன் டுனைகொவ புதயத் தெழுநிப்
பினகள டுமொர்பெள கனரகன புவெனுய்
மின்கள டவரெய் ததிவார் விளையே. 8

திருவே பனையாளை முகமே தெளியின்
கருவே கவியே விளைகா மலிதைக்கு
எருவே மதியே விதுவென செய்தவா
ஒருவே னெறுநீ புதவா கவோ. 9

தன்னேனக் கெவிகா நமகவா னரவின்
பன்னேனக் கினதென பருபவ் டுகொளவாம்
எனனேனக் கிறுதெது நிறுமென அமுணார்
மென்னேனக் [illegible]னநே கடுவப் விடமே. 10

நகை திருமணமென்று முரசு அறைபுமாறு சனகன் கட்டளையிடுதல்.

வானவர் பெருமானும் மைதிலிய வினைருகத்
தேவரு குலாடைய திருமண விளைநாளைப்
பூதந மணிவாசம் புனைதக நகரிபொலது
ஆதியின் மிசை வானை பணிமுரசு அறைவித்தான். 11

குமிவேதய வருணனை.

அப்ருன வோவியாழு மகிமை யுறைவாரும்
மருசமின் மணநாளைப் புணர்துவ ரெனவோடும்
செஞ்சடை சீறுவ சீதிக் திசைர செறுவேதிமெய
மருசமின் மகிசோசம் காணவு வெவைவந்தான். 12

அணைதந்துலிய செய்கை

தோரண நவோறுத் தாறுவைற போதிவாரும்
பூரண குடமெங்கும் புனையுவிய புனிவாரும்
காரவ வெகுதொடம் கதிரவ மணிவாரும்
ஆரண மறைவாணர்க் கின்னமு தயோரும். 13

மந்தர மணிமாட முன்றிலின் வயினெங்கும்
அந்தமி லொளிர்முத்தி னகலிரு ளொளிவீச
இந்திர நெடுவானம் மீன்மலர்ந் துவதென்னப்
பந்தரி னிழல்வீசப் பட்டவெயில் கடிவாரும். 14

கலவைகள் புனைவாருங் கலனல தெரிவாரும்
மலர்குழன் மலைவாரும் மதிமுக மணியாடித்
திலதமு மிடுவாருஞ் சிகழிகை யணிவாரும்
இலவிதழ் பொலிகோல மெழில்பெற விடுவாரும். 15

கதிர்மணி யொளிகால்க் கவர்பொரு டெரியாவா று
எதிர்சுடர் தரமின்னுந் தொழுதலி னிமையோரும்
மதுவிரி குழலாரும் மதிலுடை நெடுவானம்
அதுவிது வெனவோரா தலமர லுறுவாரும். 16

## தசரதன் கலியாணமண்டபத்தை யடைதல்.

கரைதெரி வரியது கனகம் வேய்ந்தது
விரையென வுயர்நதது மணிபிற செய்தது
நிரைவளை மணவினை நிரப்பு மண்டபம்
அரசர்த மரசனு மனுக்கன் மேயினன். 17

ஏண்டவ முனிவரு மிறைவர் யாவரும்
அண்டரும் பிறரும்புக் கடங்கிற் றுதலின்
மண்டபம் வையமும் வானும் வாய்மடுத்
துண்டவன் மணியணி யுதர மொத்ததே. 18

என்றுநான் முகன்முதல் யாரும் யாவையும்
நின்றபே ரிருவினை நீக்கி நீணெறி
சென்றுமீ ளாக்குறி சேரச் சேர்த்திடு
தன்றிரு நாமத்தைத் தானுஞ் சாத்தியே. 19

ஏதமி லிருகுழை யிரவு நன்பகற்
காதல்கண் டுணர்ந்தன கதிருந் திங்களும்
சீதைதன் கருத்தினைச் செவியி னுள்ளுறத்
தூதுவந் துரைப்பன போன்று தோன்றவே. 20

நனுகவு நிமிரவு நடக்கு ஞானத்தர்
உணர்வினி னொளிதிக முத்த ரீயந்தான
தனிவருங் கருணைதன் கழுத்திற் சாத்திய
மணியுமிழ் கதிரென மார்பிற் றுன்றவே. 21

மேவருங் கடரென விளங்கு மார்பினால்
ஏவருந தெரிந்திணி துணர்மி னின்னெனத்

தேவரு முனிவருந தெரிககு வாமுதல
மூவருந தானென முடித்த தொாததே 22

இனனண மொாவிாதர விமைய வாகதெலலாம
தனனேயே யனேயதோா கோலந தாஙகினன
பனனக மணிவிளக கழலும பாயலுள
அனனவர் தவததினு னைநத வீஙகினன 23

இராமபிரான தானருசெயதுவிடடுத தோ்மீது எறுதல

பலபதி னுயிரம பசுவும பைமபொனும
எலலையி லிலஙுடு மணிகள யாவையும
நலலவாக குதவினு னவிது நானமறைச
செலவாகள வழுததுறத தோ்வந தேறினன 24

பரதன தேரோடடவும இலககுமணசததுருககனா
சாமரை வீசவும இராமன தேரிற சென்றமை

அனையதோா தேரினி லருண னெனறெனப
பனிவரு மலர்க்கணப பரதன கோலகொளக
குனிசிலைத தம்பியின கூட வேனையன
இனியபொாற கவரிகா லியககு வேகினன 25

இராமன மணடபததைச சாாதல

எஞசலி னுலகத துளள வெறிபடை யரச வெளளம
நெஞசரக குமாதநிற சுறறக கொற்றவ னிருந்த கூடம
வெருவினத தறுவ லாறு மேருமால வரையிற சேருஞ
செஞசுடர்க கடவுளெனனத தேரிடைச சென்று
சோந்தான 26

சிலையுடைக கயலவாட டிங்க ளேத்தியோா செமபொாற
கொமபா
முலையிடை முகிழபபத தேர்மேன முனறிலை முனைதத
தலஞன
அலைகடற பிறந்து பினனை யலவிமிற றுவறி மீன
மலையிடை யுதிக்கின னுபோன மணடப மதனில
வநதாான 27

விவாகச சடஙகுககு உரியஉபகரணஙகளைககொணடு
வசிடடன அநதணருடன வருதல

நீந்தரு கடலென நிறைநத வேதியர்
நோயறுநூல மாாபினர் சுற்றத் தொனமெறி

வாய்ந்தநல் வேள்விக்கு வசிட்டன் மெய்யற
எய்ந்தன கலப்பையோ டினிதி னெய்தினன். 28

சீதையும் இராமனும் மணத்தவிசில் ஏறியிருத்தல்.

மன்றலின் வந்து மணத்தவி சேறி
வென்றி நெடுந்தகை வீரனு மார்வந்து
இன்றுணை யன்னமு மெய்தி யிருந்தார்
ஒன்றிய போகமும் யோகமு மொத்தார். 29

சனகன் இராமனுக்குச் சீதையைத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தல்.

கோமகன் முன்சன கன்குளிர் நன்னீர்
பூமக ளும்பொரு ளும்மென நீயென்
மாமக டன்னொடு மன்னுதி யென்னுத்
தாமரை யன்ன தடக்கையி னீந்தான். 30

சீதை தீவலம்வந்தபின் அம்மி மிதித்து அருந்ததி காணுதல்.

வலங்கொடு தீயை வணங்கினர் வந்து
பொலம்புரி நூலவர் செய்பொருண் முற்றி
இலங்கொளி யம்மி மிதித்தெதி ரின்ற
கலங்கலில் கற்பி னருந்ததி கண்டாள். 31

இராமன் பெரியோரை வணங்கிச் சீதையோடு தன்மாளிகை புகுதல்.

மற்றுள செய்வன செய்து மகிழ்ந்தார்
முற்றிய மாதவர் தாளமுறை சூடிக்
கொற்றவ னைக்கழல் கும்பிட லோடும்
பொற்றொடி கைக்கொடு நன்மனை புக்கான். 32

இராமனும் சீதையும் கைகேயி முதலிய மூவரையும் வணங்குதல்.

கேகய மாமகள் கேழ்கிளர் பாதந்
தாயினு மன்பொடு தாழ்ந்து வணங்கா
ஆயத னன்னை யடித்துணை சூடித்
தூய சுமித்திரை தாடொழ லோடும். 33

பங்குனியுத்தரத்தில் சீதாவிவாகம் வசிட்டனால் நடத்தல்.

பங்குனி யுத்தர மான பகற்போது
அங்க ணிருக்கினி லாயிர நாமச்

சிங்க மனைத்தொழில் செய்த திறத்தான
மங்கல வங்கி வசிட்டன் வளர்த்தான். 34

இராமனுடைய தம்பிமாரும் ஊர்மிளைமுதலியோர்களை
மணஞ்செய்து கொள்ளுமாறு ஜனகராசன் ஏற்பாடுசெய்தல்.

வள்ள றனக்கிளை யோர்க டமக்கும்
எள்ளலில் கொற்றவ னெம்பி யளித்த
அன்னன மலர்த்திரு வன்னவர் தம்மைக
கொள்ளு மெனத்தம ரோடு குறித்தான. 35

தசரதன் சிலநாள் வசிட்டர் முதலியவரோடு தங்கியபின்
நிகழ்ந்ததை சொல்வோமெனல.

ஈந்தள வில்லதொ ரின்ப நுகர்ந்தான்
ஆய்ந்துணர் கேள்வி யருந்தவ ரோடும்
வேந்தனு மந்தகர் வைகின னெள்ளத்
தேய்ந்தன நாள்சில செய்த துரைப்பாம். 36

## 22. பரசுராமப்படலம்

இராமபிரானும் சீதையும் அங்குப்போகம் நுகர,
விசுவாமித்திரன தவஞ்செய்யச் செல்லுதல.

தாளுவதொரா வகையேதனி சனகன் றரு வதுவும்
தாளுவித முறுபோகமு நுகாகின்றவந் நாளவாய்
ஆளுமறை நெறியாசிகள் முனிகோசிக னருளிப்
போனன்வட திசைவாயுயர் பொன்மால்வரை
புக்கான 1

தசரதசக்கரவர்த்தி ஊர்க்கு மீண்டு செல்லுமாறு
யாவருடனும் பிரயாணமாதல்.

அப்போதினின் முடிமன்னவ னெழிமாநகர செலவே
இப்போதுந மனிகந்துனை யெழுகென்றிவி திசையாக்
கைப்போதக நிகாகாவலர் குழுவந்தடி கதுவ
ஒப்போதரு தேர்மீதினி லினிதேறின னுரவோன். 2

தசரதன அபசகுனமாவது கண்டு வழியிடை நிற்றல்.

ஏகும்மள வையின வந்தன வலமும்மயி லிடமும்
காகம்முத லியமுந்திய தடைசெய்வன கண்டான்
நாகம்மன விலடயிங்குள திடையூறென நட்வான்
மாகம்மணி யணிதேரொடு நின்றுனெறி வருதான. 3

சககரவாதத் தீ நிமித்தங்களை விளவ, அவன
இடையூறுவாது கழியுமெனல

நினறெனெறி யுணராவொருவ நினைவாளனை யழையா
நனறேபமு துளதோ நடு வுரைநீநய மெனலக
குனறேபுரை தோளாயெதிா புளளினகுறி கொளவான
இனறேவரு மிடையூ றது தவறுமவிடு மெனறுன 4

பரசுராமனவருகை தெரிவிககும

எனனுமமன விலலவாளக மிருவகிறிட வொளியாய
மினனுமபடி புடைவிசிய சடையான மழுவுடையான
பொனனினமலை வருகினறது போலவாளனல காலவான
உனனுநதழல வுமிழாவிரு மதிர்கினறதொ
குரையான 5

கமபிததலை யெறிநீருறு கலமொததுல குலையத
தமபிததுயா திசையானைக டளரககடல சலியா
வெமபிததிரி தரவானவா வெருவுறறிரி தரவோா
செமபொறசிலை தெறியாவயின முகவாளிக டெரிவான 6

சையமபுக நிமிரககடு நழுவுமபடி சமைவான
மையினனுயா மலைநாறிய மழுவாளவன வநதான
ஐயனறனை யரிநிறறரு மரசனனது கணடான
வெயயனவர நிபமெனனைகொ லெனவெயதுறு
மெலலை 7

பரசுராமன 'உனதோளவலியைசசோதிகக வநதேன' எனல

இறறேடிய சிலையினறிற மறிவெனனிவி யானுன
பொறறோளவலி நிலைசோதனை புரிவானசை யுடையேன
செறறேடிய ஏரடோளுற தினவுஞ்சிறி துடையேன
மறறோரபொரு ளிலதிங்கிதென வரவெனறன
னுரவோன 8

இராமனமீதுசினங்கொணடு அழியாது விடடிடப
பலபடியாகத தசரதன வேணடுதல

விலலிவாயவிளி வதுநீவிலை விழைவாருழை யனறே
கலியாவிவ னயாகினற வுளவோகன ஓயமுழும்
ஒளிவாயமழு வுடையாயபொர வுரியாரிடை யலலால
எளியாரிடை வலியாரவலி யெனறுகுவ தெனறும 9

சலததோடியை விலலெனமக னனையானுயிா தபுமேல
உலததோடெடிா தோளாயென துறவோடுயி
குருவேன
நிலததோடுயா கதிவானுற நெடியாயுன தடியேன
குலத்தோடற முடியேவிது குறைகொணடனெ
னென்றுன 10

தன வேலைடுபோலைப சொருடபடுததாது இராமனிடதது
பரசுராமன செலலககணடு தசாதன மூாசசிதநல

எனறுவடி விழுவானையு மிசழாவெரி விழியாய
பொனனுா கலயணிவாளெதிா புகுவாவிலை யுணராத
தனனுலொரு செயவினைமையை நினையாவுயிா தளரா
யினனுலயா வுறுமவாளர வெனவெயதுற வுறறுன 11

இராமனைக கிடடிய பரசுராமன சிவதநுசின வரலாறறைக
கூறல

மானமமுடை குடிமனனவன மதி சோாவுறன மதியான
தானநதிலை யுறுவானுற விலையுணடது தவிரான
ஆனமமுடை யுமையனனலை யதநானுறு சிலைதான
ஊனமமுள ததன மேனிலை கேனியென
வுரைபபான 12

உலகெலா முனிவற தேதே னுருபகை யொடுககிப
போநதேன
அலகிலமா தவஙகள செயதோ ரருவரை யிருநதே
னுணடைச
சிலையைந் யிறுதத வோசை செவியுறச சிலி வநதேன
மலைகுவென வலலை யாயின வாஙகுதி தனுவை
யெனறுன 13

ஸ்ரீராமன விலலைததருக எனறு வாஙகிவளைததுப
பரசுராமனை நோககிச சொலலுதல

எனறன னெனன நினற விராமனு முறுவ லெயதி
நனறொளிா முமதத னுகி நாரணன வலியி னுணட
வெனறிவிற றருக வெனனக கொடுததனன வீரன
கொணடான
துனறிருஞ சடையோ னஞசத தோனுற வாஙகிச
சொலலுய 14

### ஸ்ரீராமன 'இவவிலலிறகு இலககு ஆவது யாது!' என்று வினவுதல

பூதலத தரசை யெல்லாம் பொனறுவித் தலையென்
றுவம
வேதவித் தாய மேலோன மைந்தனீ விரதம் பூண்டாய
ஆதலிற கொலவ லாகா தமபீது பிழைபப தன்றால்
யாதிதற் கிலக்க மாவ தியமபுதி விரைவி னெனறான 15

### பரசுராமனது தவவலிமை இராமன வளைததவிலலின அமபுககு இலககாகுதல

எயதவம் பிடைபழு தெயதி டாமலென
செயதவ மியாவையுஞ் சிதைக்க வேயெனக்
கையவ ணெகிழ்ந்தலும் கணையுரு சென்றவன
மையறு தவமெலாம வாரி மீண்டதே 16

### ஸ்ரீராமன தசரதனைககாலாறு தொழுது துயர்நீககசெயதல

அழிந்தவன போனபி னமல னையுணர்வு
ஒழிந்துதன னுயிருலைந துருவ தாதையைப
பொழிந்தபே ரனபினாற றொழுது முனபுபுககு
இழிந்தவான றுயாககடற கரைநின றேறறினான 17

### ஸ்ரீராமன விஷணுவில்லை வருணதேவனகையிற கொடுததிடடுச சேனை முதலியவறறோடு அயோததி சேர்தல

பூமழை பொழிந்தனர் புகுந்த தேவருள
வாமமேவல் வருணனை மான வெஞ்சிலை
சேமிவென் றுதவிததன சேனை யாாதவெழ
நாமநீ ரயோததிமா நகர நண்ணினான 18

ஆனை நிரைதுழு தானை யையதிற
கானிய விழைவதோா கருதத முதலால்
கேணியில வளைமுரல் கேகய மபுகப
பூணுளீா மார்பநீ போதி யெனறனன 19

### மேறகாணடததுககுத தோறறுவாய

ஆனவன போனபின னரசா கோமகன
னனையில பேரர கயகருதா விடை
வானவா செயதமா தவமுன டாதலால்
மேனவி நிகழ்ந்தன விளமபு வாமரோ. 20

கமபராமாயணம
பாலகாண்டம
முறறிறறு